

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการชำรากษายิโรงเรือนและที่ดิน
องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

พัชรินทร์ ชัยจิรัชญาภูต

28 พ.ค. 2558

353545

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรู้ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษและคณะกรรมการสอบปากเปล่าปัญหาพิเศษ ได้พิจารณา
ปัญหาพิเศษของ พชรินทร์ ชัยจิรัชญาภุกุล ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาสหเวชศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(อาจารย์พรเทพ นามกร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปัญหาพิเศษ

ประธานกรรมการ

(คร.ธนวัฒน์ พิมลจินดา)

กรรมการ

(คร.วัลลภ ศัพท์พันธุ์)

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์พรเทพ นามกร)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมติให้รับปัญหาพิเศษฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาตรีประจำสาขาวิชาสหเวชศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนีย์ ธรรมเสนา)

วันที่ 10 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2556

ประกาศคุณปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วง ได้ เพราะความกรุณาของอาจารย์ พรเทพ นามกร ที่เสียสละเวลา มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อีกทั้งขังเอาไว้ ใส่คู่డี และให้ความช่วยเหลือในด้านคำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ถือว่า กับงานนิพนธ์ฉบับนี้ และทำให้ผู้วิจัยได้รับความกระช่างในเรื่องที่ศึกษาอย่างซัดเจนมากขึ้น ผู้วิจัยครรับขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ รปม. รุ่น 6 ทุกคนที่เคยให้ความช่วยเหลือมาตลอด และเป็นกำลังใจให้อยู่เสมอ ในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา ทุกท่านที่กรุณาเอื้อเฟื้อและช่วยเหลืองานด้านการประสานงานกับอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางวิชาการและประสบการณ์ชีวิตตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

และผู้วิจัยขอกราบขอขอบพระคุณ พ่อ เมม ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูชีวิต ให้เดินทางเข้ามา และยังช่วยเป็นกำลังใจให้ในยามที่รู้สึกเหนื่อยและท้อ อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามา ในชีวิตอยู่ตลอดเวลา และที่สำคัญเป็นผู้สนับสนุนทุนทรัพย์ทางด้านการศึกษาและทางด้านอื่น ๆ อีกจิปาถะให้กับผู้วิจัยอย่างดีเยี่ยมมาโดยตลอด รวมไปถึงทุกคนในครอบครัวที่เคยเป็นกำลังใจให้เสมอมา

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจไม่นักกี่น้อย และความคืบหน้าของตนจะเป็นประโยชน์ดังที่กล่าวมาข้างต้น ส่วนข้อมูลที่ต้องการ ที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

พัชรินทร์ ชัยจิรัชญากุล

53930319: สาขาวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (การบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: ความคิดเห็น/ คุณภาพการให้บริการ

พัชรินทร์ ชัยจิรัชญาภูมิ: ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ
สาธารณะในเรื่องและที่คิดของค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
(THE OPINION OF PEOPLE TOWARDS THE SERVICE QUALITY OF PROPERTY TAX
COLLECTION AT BAN CHANG SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION,
PHANAT NIKHOM DISTRICT, CHON BURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมปัญหาพิเศษ:
พรเทพ นามกร, รป.ม. 111 หน้า 1 ปี พ.ศ. 2556.

การวิจัย เรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะในเรื่อง
และที่คิดของค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการบริการสาธารณะในเรื่องและที่คิดและ
- 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการสาธารณะในเรื่องและที่คิด
ของค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ
ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่
ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ที่มีหน้าที่สาธารณะในเรื่องและที่คิด จำนวน 240 คน
โดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test,
One-way ANOVA และเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณะในเรื่องและที่คิดขององค์การ
บริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด
โดยอันดับแรกคือ ด้านความเชื่อถือได้ รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร อันดับสามคือ
ด้านการตอบสนอง และอันดับสุดท้ายคือ ด้านความสามารถ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า
ประชาชนที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็น
ต่อคุณภาพการบริการสาธารณะในเรื่องและที่คิดขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง
อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา และระยะเวลา
ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณะในเรื่องและที่คิดของ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

53930319: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.
(GENERAL ADMINISTRATION)

KÉYWORDS: OPINION/ SERVICE QUALITY

PATCHARIN CHAIJIRARUCHAYAKUL: THE OPINION OF PEOPLE TOWARDS
THE SERVICE QUALITY OF PROPERTY TAX COLLECTION AT BAN CHANG
SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, PHANAT NIKHOM DISTRICT,
CHON BURI PROVINCE. ADVISOR: PORNTHEP NAMAKORN, M.P.A. 111 P. 2013.

This study aims 1) to examine people's opinion towards the service quality of property tax collection at Ban Chang Sub-district Administrative Organization, Phanat Nikhom district, Chon Buri province and 2) to compare the opinion towards the service quality of property tax collection at Ban Chang Sub-district Administrative Organization of the people classified by sex, age, educational level, marital status, occupation, salary, and duration of residence. The samples consist of 240 people. A questionnaire is used as data collecting tool and the statistics used for data analysis are frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA, and LSD at a statistical significance of .05.

The findings show that holistically the service quality of property tax collection at Ban Chang Sub-district Administrative Organization is rated in the highest level. When considered by aspect, reliability is rated the highest followed by communication, responsiveness, and competence, respectively. The hypothesis test shows that the level of opinion of the people with the differences of sex, age, marital status, occupation, and salary is not different while the level of the opinion of the people with the differences of educational level and duration of residence is different at a statistical significance of .05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
สารบัญ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๗
สารบัญภาพ.....	๘
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	8
แนวคิดการให้บริการ.....	11
ทฤษฎีคุณภาพการบริการ.....	25
แนวคิดเกี่ยวกับภัยอ้ากร.....	34
แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....	46
ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
รูปแบบการวิจัย.....	58
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	58
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การวินิจฉัยข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวินิจฉัย.....	61
4 ผลการวิจัย.....	62
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณูปโภคในเรื่องและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี.....	65
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นที่มีต่อกุญแจพกุญแจ ให้บริการ สาธารณูปโภคในเรื่องและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี.....	77
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	87
สรุปผลการวิจัย.....	87
อภิปรายผลการวิจัย.....	90
ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม.....	100
ภาคผนวก.....	105
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	111

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม.....	65
3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความเชื่อถือได้.....	66
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการตอบสนอง.....	67
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความสามารถ.....	68
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการเข้าถึงบริการ.....	70
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความสุภาพอ่อนโยน.....	71
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการสื่อสาร.....	72
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความซื่อสัตย์.....	73

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดเสื่อมและที่ดิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัย.....	74
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดเสื่อมและที่ดิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความเข้าใจ.....	75
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดเสื่อมและที่ดิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการสร้างสิ่งที่ขึ้นต้องได.....	76
13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ.....	77
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ.....	78
15 การเปรียบเทียบความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ.....	78
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
17 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
18 วิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ.....	81
20 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ.....	81
21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	82
22 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ.....	82
23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	83
24 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	83
25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่.....	84
26 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่.....	84
27 วิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่.....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	85

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 พื้นฐานของความสำเร็จในการบริการ	31

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๔๐” ให้ความสำคัญกับการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยวางหลักการในเรื่องดังกล่าวไว้ในมาตรา 87, มาตรา 282 และ มาตรา 290 ของรัฐธรรมนูญ แสดงเจตนาณณ์ให้มีการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น โดยเน้นให้ท้องถิ่นมีสิทธิปกครองตนเอง มีอิสระในการกำหนดทิศทางในการบริหารท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้งมีอิสระในการบริหารงานทั้งทางด้านการบริการด้านคุณภาพและงบประมาณ ทั้งนี้ เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น และเป็นที่มาของการตรวจสอบบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การที่รัฐมอบหมายให้ท้องถิ่นได้ฯ หรือหมายท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการภายใต้อำนวยเขตกรรมที่รัฐมอบหมายให้กระทำ หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจะจัดรูปเป็นองค์กร ทั้งนี้โดยขั้นตอนโดยผลแห่งกฎหมายและนโยบายของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล รับผิดชอบในข้อมูลพื้นที่กำหนดไว้อย่างแน่นชัด มีความเป็นเอกภาพ หรืออิสระในการบริหารงบประมาณ ด้านการจัดบริการสาธารณูปโภคด้านชุมชน ส่วนราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบการกิจของรัฐให้คำปรึกษาและสนับสนุน กำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงเท่าที่จำเป็น แตกต่างจากในอดีตที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนับบทบาทในการจัดบริการสาธารณูปโภคด้านชุมชนและส่วนใหญ่ไม่ใช่บทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นแค่การจัดบริการสาธารณูปโภคด้านพื้นฐาน เช่น การจัดเก็บภาษีและกำจัดขยะ งานคุณและความสะอาดของถนนและท่อระบายน้ำ ส่วนบทบาทหลักในการพัฒนาท้องถิ่นเป็นหน้าที่ของส่วนราชการระดับภูมิภาค

จากการที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง ส่งผลให้การกระจายรายได้ให้ท้องถิ่นที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ รัฐบาลกลางจะเป็นผู้กำหนด และแบ่งว่ารายได้ประเภทใดบ้างที่ให้เป็นของท้องถิ่น และรายได้ประเภทใดบ้างที่ยังคงเป็นของรัฐบาลกลาง โดยกำหนดในรูปแบบของกฎหมายทั้งที่เป็นพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ กฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง รวมถึงระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ การกำหนดรายได้ให้ท้องถิ่น จะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิเช่น ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ฐานะทางการคลังของรัฐบาล ความพร้อมของท้องถิ่น รวมถึงปัจจัยทางด้านการเมือง และเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติหน้าที่

ในบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องศึกษาจากความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้รับ ประโยชน์และคุณภาพการให้บริการมากที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้างก็เช่นเดียวกัน มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสุขในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกคนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง ตั้งแต่บริการแจ้งเกิด แจ้งตาย แจ้งข้อหา ข้ออุกหนาแน่น การอนุญาตก่อสร้าง ต่อเติมอาคาร บริการอนุญาต การประกอบกิจกรรมค้าขายประเภทที่อาจก่อให้เกิดความไม่สงบ ร้านอาหาร โรงงาน ฯลฯ บริการจัดเก็บขยะมูลฝอย บริการให้การศึกษา (โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตที่ 2 จำนวน 1 แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง และวัด จำนวน 1 แห่ง) บริการให้การรักษาพยาบาล (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านช้าง) เป็นต้น ที่ยกตัวอย่างเหล่านี้ ส่วนต้องมีความเกี่ยวข้อง กับการทำงาน หรือการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้างกับประชาชนผู้มารับบริการทั้งสิ้น

การให้บริการแก่ประชาชนในองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้างปัจจุบัน ยังมีข้อร้องเรียนที่เกี่ยวกับการให้บริการอยู่เนื่องจากจำนวนประชาชนที่มาใช้บริการมีจำนวนมากนอกจากนี้ รูปแบบการของการบริการนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเรื่องเอกสารซึ่งประชาชนในตำบลบ้านช้าง ส่วนใหญ่เป็นคนห้องลิน การศึกษาหรือความรู้เกี่ยวกับกระบวนการติดต่อสื่อสารกับราชการมีน้อย โดยเฉพาะในเรื่องภาษี การคิดอัตราภาษี หรือหลักฐานที่ต้องแนบ ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องใช้เวลาในการให้บริการแก่ประชาชนแต่ละคน และด้วยจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ จึงทำให้คุณภาพการให้บริการประชาชนในปัจจุบันจึงยังมีข้อบกพร่อง ดังนั้นผู้ให้บริการหรือองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้างจึงมีนโยบายในการพัฒนาระบบการให้บริการที่รวดเร็วและแม่นยำ และประชาชนได้รับความพึงพอใจมากที่สุด

คั้นน้ำผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการบริหารงานในด้านการจัดเก็บรายได้ภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง จึงมีความต้องการศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการบริการชาระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบล

บ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ในการสรุปแนวทาง การปฏิบัติที่เอื้อให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง สามารถปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บรายได้ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และจะเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาหนองในด้านการบริการประชาชน ของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นให้สามารถ พัฒนาคุณภาพการบริการการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์โรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์โรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยกำหนดด้านนี้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการบริการชำรภญ์โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ดังนี้

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์โรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์โรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์ โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
4. ประชาชนมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์ โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน
5. ประชาชนมีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรภญ์โรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการ ชำรุดทรัพย์ไม่ร่องเรื่องและที่คินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

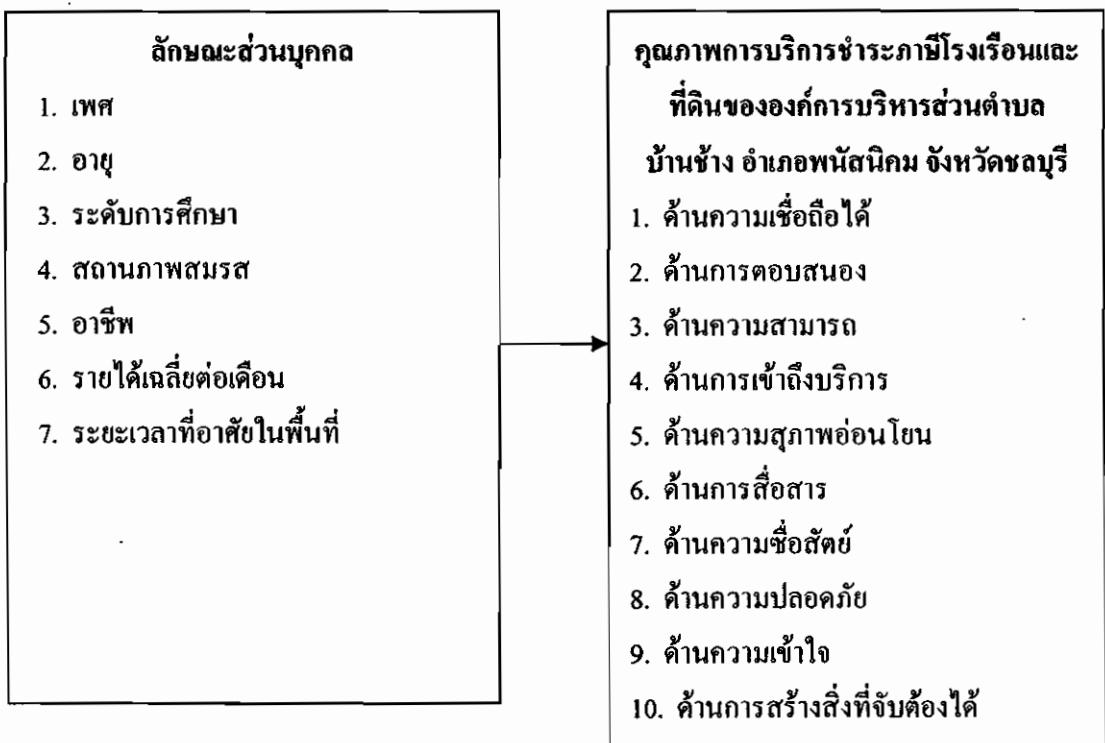
7. ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดทรัพย์ไม่ร่องเรื่อง และที่คินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการทำวิจัยความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการชำรุดทรัพย์ไม่ร่องเรื่อง และที่คินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ แนวคิดคุณภาพการบริการของ พาราสูรามาน เบอร์รี่ และซีเทมม์ (Parasuraman, Berry, & Zeithaml, 1985, p. 42) เป็นกรอบแนวคิดในการทำวิจัย โดยกำหนดเป็นตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพบริการสาธารณสุขในเรื่องร่องรอยและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยได้นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น และแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการบริการมาใช้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

2. ตัวแปรตาม ความคิดเห็นที่มีต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องร่องรอยและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย ด้านความเชื่อถือ ได้ ด้านการตอบสนอง ด้านความสามารถ ด้านการเข้าถึงบริการ ด้านความสุภาพอ่อนโยน ด้านการสื่อสาร ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความปลอดภัย ด้านความเข้าใจ และด้านการสร้างสิ่งที่จำต้องได้

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ที่มีหน้าที่สาธารณสุขเรื่องร่องรอยและที่ดิน จากการสำรวจข้อมูลที่ได้จากการบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง ประชาชนในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง ที่เดินทางมาสาธารณสุขเรื่องร่องรอยและที่ดินในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 599 คน (องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง, 2554) ได้ก่อตั้งตัวอย่างจำนวน 240 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัย และเก็บข้อมูลในช่วงกรกฎาคม-พฤษภาคม พ.ศ. 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ปัจจุบันขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ความคิดเห็น หมายถึง เรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล การเลี้ยงดู พื้นความรู้ คุณสมบัติ ประจำวันของแต่ละบุคคล ประสบการณ์การทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลหรือการได้รับข้อมูลข่าวสาร สถานภาพทางเศรษฐกิจ ตลอดจนสภาพภาวะแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และการแสดงออกของความคิดเห็นอาจเป็นไปในทางที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ ในที่นี้หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพ

การให้บริการชำรุดเสื่อมและทรุดโทรม ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

คุณภาพการให้บริการ หมายถึง ผลลัพธ์ของการประเมินของประชาชนที่มีต่อการบริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างการบริการที่คาดหวังและการบริการที่ได้รับตาม การรับรู้ โดยประกอบด้วยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง ความสามัคคีในการนำเสนอบริการตามคำมั่น สัญญาที่ให้ไว้อย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง ซึ่งเสียงภาพลักษณ์ของหน่วยงานที่รักษาไว้อย่างดี จนเกิดความเชื่อถือว่าการให้บริการ ได้มានมาตรฐาน อาจเป็นการวัดในเรื่องเวลาว่าจะสามารถบริการ ได้ด้วยความรวดเร็ว ประกอบด้วย ความสม่ำเสมอ และความพึงพาได้

2. การตอบสนอง (Responsive) หมายถึง การตอบสนองต่อความต้องการหรือความรู้สึก ของผู้รับบริการว่าต้องการ ได้รับบริการ ในเรื่องไหน อีกเมื่อไร ประกอบด้วยความเห็นใจที่จะ ให้บริการ ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา มีการติดต่ออย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติต่อ ผู้ใช้บริการเป็นอย่างดี

3. ความสามารถ (Competence) หมายถึง ความมีสมรรถนะในการให้บริการอย่างรอบรู้ ความสามารถ ทักษะถูกต้อง เหนี่ยวแน่น และเชี่ยวชาญ ในด้านวิชาการ ที่จะให้บริการ ประกอบด้วย สามารถในการให้บริการ 2 สามารถในการสื่อสาร สามารถในความรู้วิชาการ ที่จะให้บริการ

4. การเข้าถึงบริการ (Access) หมายถึง การที่ผู้ใช้บริการสามารถรับบริการ ได้สะดวก ไม่มีระเบียบทึบตันมากนัก หรือขับข้อนกันไป ใช้เวลาค่อยน้อย เวลาที่ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ และผู้ให้บริการจะต้องอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้เสมอ ประกอบด้วยผู้ใช้บริการเข้าใช้หรือรับบริการ ได้สะดวก ระเบียบทึบตัน ไม่ความหมาย ขับข้อน กันไป ผู้ใช้บริการใช้เวลารอค่อยน้อย เวลาที่บริการเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ อยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้สะดวก

5. ความสุภาพอ่อนโยน (Courtesy) เป็นการแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ มีความ อ่อนน้อม ให้เกียรติ มีมารยาทที่ดีต่อผู้ใช้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการต้อนรับ การทักทาย หรือ การติดต่อประสานงาน ประกอบด้วยการแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ ให้การต้อนรับ ที่เหมาะสมผู้ให้บริการมีบุคลิกภาพที่ดี

6. การสื่อสาร (Communication) ความสามารถหรือความสมบูรณ์ในการสื่อสารและ สัมพันธ์กับผู้รับบริการ มีการสื่อสารชี้แจงข้อมูลและลักษณะงานบริการทำให้ผู้รับบริการทราบ เข้าใจ และได้รับความตื่นเต้นในข้อสงสัย หรือความไม่เข้าใจต่าง ๆ ได้อย่างกระฉับชัด ประกอบด้วย มีการสื่อสารชี้แจงข้อมูลและลักษณะงานบริการ มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการ

7. ความซื่อสัตย์ (Creditability) คุณภาพของงานบริการมีความเที่ยงตรงน่าเชื่อถือ
8. ความปลอดภัย (Security) หมายถึง การให้บริการที่ปราศจากอันตราย ไม่มีความเสี่ยง หรือความเกิดขึ้นแผลงได้ ๆ เช่น การมีระบบรักษาความปลอดภัย หรือมีสถานที่จัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ
9. ความเข้าใจ (Understanding) หรือความเข้าอกเข้าใจต่อผู้รับบริการ เป็นการเอาใจใส่เรา ใจใส่เรา ซึ่งจะประกอบด้วย การเรียนรู้ผู้ใช้บริการ การให้คำแนะนำและการเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ การให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ
10. การสร้างสิ่งที่จับต้องได้ (Tangibility) สภาพที่ปรากฏให้เห็น หรือจับต้องได้ ใน การให้บริการ ประกอบด้วย การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับให้บริการ การเตรียม อุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ การจัดสถานที่ให้บริการให้สวยงาม สะอาด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
2. ทราบความแตกต่างของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือน และที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
3. ผลการศึกษาที่ได้จะนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ได้เป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริหารประชาชนที่ดี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะ โรงเรือนและที่ดิน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดการให้บริการ
3. ทฤษฎีคุณภาพการบริการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับภัยอ้าก
5. แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
6. ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น คือการแสดงออกโดยการพูดหรือการเขียนของบุคคลที่อยู่บนพื้นฐานของ ข้อเท็จจริง และทัศนคติของบุคคล ดังนั้นจึงมีผู้ให้คำนิยามไว้หลายท่าน ดังนี้

พัชรากร การันต์ (2543, หน้า 44 อ้างถึงใน กฤษ อินทร์ โภเศ, 2548) กล่าวว่า ความคิดเห็น คือการแสดงออกถึงทัศนคติ ความรู้สึก ความเชื่อ หรือค่านิยมของบุคคล โดยการใช้ภาษาพูดหรือ การเขียน และโดยมากความคิดเห็นจะเปลี่ยนเรื่องเกี่ยวกับความจริง

ประสาท หลักศิลป (2541 อ้างถึงใน อมนันต์ มาลัย, 2546, หน้า 10) ได้สรุปไว้ว่า นิติหรือ ความคิดเห็นต่าง ๆ ของคนเรานั้นเกิดจากการพนประสัมสารค์ประจำวัน และภูมิหลังทางสังคมที่มีอยู่ จำกัด ที่ส่งผลถึงการที่คนเราจะทำตอบสนองต่อเหตุการณ์และเกิดความคิดเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น

สุชา จันทน์เอม และสุรangs จันทน์เอม (2542 อ้างถึงใน อมนันต์ มาลัย, 2546, หน้า 10) ยืนยันว่า ความเห็นเป็นความรู้สึกของบุคคล และเป็นลักษณะที่ไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ คนเรา มีความคิดเห็นแตกต่างกันและความเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ

สรุปได้ว่าความคิดเห็นเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล การเลี้ยงดู พื้นความรู้ คุณสมบัติ ประจำวันของแต่ละบุคคล ประสบการณ์การทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลหรือการได้รับข้อมูล

ข่าวสาร สถานภาพทางเศรษฐกิจ ตลอดจนสภาวะแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และการแสดงออกของความคิดเห็นอาจเป็นไปในทางที่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้。

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

ออสเคนป์ (Oskamp, 1977) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็น ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่าง ๆ ของบุคคลที่ใช้รับความรู้ ความคิด ปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดไม่ดีต่อบุคคลภายนอก ประสบการณ์โดยตรงต่อบุคคล คือบุคคลได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเองหรือพนเห็น ทำให้บุคคลมีความฝังใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

2. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูล แก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

3. ทัศนคิดและความคิดเห็นของกลุ่ม คือเมื่อบุคคลเจริญเติบโตขึ้นจะมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

4. สื่อมวลชน คือสื่อต่าง ๆ ที่เข้ามายืนหนาทในชีวิตประจำวันของคนเรานั้น สื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ฟอสเตอร์ (Foster, 1996 อ้างถึงใน อมรนัต มาลัย, 2546, หน้า 14) อธิบายว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นด้วยกัน 2 ประการ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ ต่อหมู่คณะ เรื่องราวต่าง ๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็นคนคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยิน ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือพิมพ์ โดยไม่ได้พบเห็นของจริงถือเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ค่านิยมและตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มนี้มีค่านิยมและการตัดสินค่านิยม ไม่เหมือนกัน แต่ละกลุ่มจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเดียวกันต่างกัน

สมາลี ตามนั้นชัย (2549, หน้า 10-11) ได้สรุปว่าปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่

1. ปัจจัยด้านคุณสมบัติประจำตัวบุคคล เช่น สถิติปัญญาความสามารถ พื้นฐานความรู้หรือ การศึกษา ความเชื่อและสถานภาพ เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ ลักษณะของแต่ละบุคคล เช่น สิ่งแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน ชุมชน สถานศึกษา สภาพแวดล้อม ในการทำงาน สื่อสารมวลชน ตลอดจนการพบปะสังสรรค์ติดต่อกันระหว่างบุคคล กลุ่มคน เป็นต้น

กิตติ สุทธิสันพันธ์ (2549, หน้า 12-13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดงความคิดเห็นที่อาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันออกໄປ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครบถ้วนสมบูรณ์ของ อวัยวะต่าง ๆ ของคุณภาพสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็น และ การศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากจะมีความคิดเห็น ในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ประสบการณ์เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคลเป็นการได้รับข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคล ในกลุ่มใด ก็จะยอมและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่มหรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้บุคคลนั้น มีความคิดเห็นเป็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่มีอยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนได้รับ ทั้งนี้ เพราะ ข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับแตกต่างกัน ก็จะมีผลการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

จะเห็นได้ว่าแนวคิดของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อ ความคิดเห็นไปท่านองเดียวกัน ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลแตกต่างกันออกໄປ เพราะบุคคลแต่ละคนย่อมจะได้รับมาในลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งบุคคลอาจมีความคิดเห็นที่ เมื่อนอกกัน หรือแตกต่างกันออกໄປได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นปัจจัย ส่วนบุคคล ปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ข้อเท็จจริง การคิดต่อสัมพันธ์ การรับข้อมูลข่าวสาร และ ประสบการณ์ที่บุคคลนั้นเป็นอยู่หรือประสบมา ซึ่งส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นของบุคคล นั้น ๆ ด้วย

แนวคิดการให้บริการ

ความหมายของการให้บริการ

ความหมายของการให้บริการ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2548, หน้า 463) ให้ความหมายของบริการว่า ปฏิบัติรับใช้ให้ความสะดวก ต่างๆ และจินตนาภูมยนงการ (2545, หน้า 40) กล่าวว่า บริการ คือ สิ่งที่จับสัมผัสแต่ต้องได้ขาด และเสื่อมสูญสภาพไปได้ง่าย บริการจะทำขึ้นทันทีและส่งมอบให้ผู้รับบริการทันทีหรือเก็บจะทันทีโดยมีลักษณะการบริการที่ดี มี 7 ประการ ดังนี้

S = Smiling & Sympathy: ยิ้มแย้มและเออใจเขามาใส่ใจเรา เห็นอกเห็นใจต่อ

ความล้ำนาอกยุ่งยากของผู้รับบริการ

E = Early Response: ตอบสนองต่อความประสงค์จากผู้มารับบริการอย่างรวดเร็วทันใจ โดยไม่ต้องเอ่ยปากเรียกร้อง

R = Respectful: แสดงออกถึงความนับถือให้เกียรติผู้มารับบริการ

V = Voluntariness Manner: การให้บริการที่ทำอย่างสมัครใจ เต็มใจทำไม่ใช่ทำงานอย่างเสียไม่ได้

I = Image Enhancing: การรักษาภาพลักษณ์ของผู้ให้บริการและภาพลักษณ์ขององค์กรด้วย

C = Courtesy: ความอ่อนน้อม อ่อนโยน สุภาพ มีมารยาทดี

E = Enthusiasm: ความกระฉับกระเฉง กระตือรือร้น ขณะบริการและให้บริการมากกว่าที่ผู้รับบริการคาดหวังไว้และที่สำคัญ

การบริการเป็นกระบวนการของการปฏิบัติดนเพื่อผู้อื่น ดังนี้ ผู้ที่จะให้บริการจึงควรจะมีคุณสมบัติที่สามารถจะอำนวยความสะดวกและทำตนเพื่อผู้อื่นอย่างมีความรับผิดชอบและมีความสุข (สมชาติ กิจยธรรม, ม.ป.ป. อ้างถึงใน ราชพรบ. สันทัสนะโชค, 2540, หน้า 21) ซึ่งสอดคล้องกับ เวอร์มา (Verma, n.d. อ้างถึงใน พิกุล วัฒนสินธุ์ และสมใจ นกตี, 2541, หน้า 20) ได้พิจารณาการให้บริการสาขาวรณะว่าเป็นกระบวนการให้บริการซึ่งมีลักษณะที่เคลื่อนไหวเป็นพลวัตร โดยระบบการให้บริการที่ดีจะเกิดขึ้นได้ เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบใช้ทรัพยากรและผลิตการบริการ ได้เป็นตามแผนงานและการเข้าถึงการรับบริการ และเวเบอร์ (Weber, n.d. อ้างถึงใน สมชาย ศิริสมฤทธิ์, 2544, หน้า 35) ให้ความเห็นว่าการจะให้บริการที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด คือ การให้บริการที่ไม่คำนึงถึงตัวบุคคล หรือเป็นการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์ ไม่มีความชอบพอตนใจเป็นพิเศษทุกคน ได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันตามหลักเกณฑ์เมื่อยู่ในสภาพที่เหมือนกัน

จะเห็นได้ว่า ในความหมายของการให้บริการนี้เป็นการปฏิบัติรับใช้ให้ความสะดวก ต่าง ๆ ต่อผู้อื่นด้วยความรับผิดชอบ ยิ่มเย็น ให้เกียรติ อ่อนน้อม อ่อนโยน สุภาพ และมีมารยาทดี เพื่อรักษาภพลักษณ์ของผู้ให้บริการและภพลักษณ์ขององค์กรด้วย ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนความต้องการ ของผู้รับบริการ โดยส่วนรวม

ความสำคัญของการให้บริการ

การให้บริการที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคล ซึ่งต้องอาศัยเทคนิค กลยุทธ์ ทักษะ และ ความแนบเนียนที่จะทำให้ชนะใจลูกค้า ผู้ที่ติดต่อธุรกิจ หรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ จึงถือได้ว่า มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน การให้การบริการสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อในระหว่าง การติดต่อ หรือภายหลังการติดต่อ โดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กร รวมทั้ง ผู้บริการขององค์กรนี้ ๆ การบริการที่ดีจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้มาติดต่อกับองค์กรธุรกิจเกิดความ เชื่อถือ ศรัทธา และสร้างภพลักษณ์ ซึ่งจะมีผลในการสั่งซื้อหรือใช้บริการอื่น ๆ ในโอกาสหน้าและ การทำงาน หรือการให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในปัจจุบันและอนาคต จำเป็น อย่างยิ่งจะต้องเน้นที่คุณภาพในการให้บริการ หรือคุณภาพของผลผลิตในภาคเอกชนนี้ หน่วยงาน ไม่สามารถผลิตสินค้า หรือให้บริการได้หากเทียบคุ้มค่าน้อยกว่า ไม่สามารถเข้าหยอด อยู่ในธุรกิจ ได้ สำหรับในภาคราชการ หน่วยงานที่ไม่สามารถนำเสนอและส่งมอบบริการที่ทัดเทียม กับหน่วยงานเดียวกันในพื้นที่อื่น หรือหน่วยงานอื่นในพื้นที่เดียวกันย่อมถูกตรวจสอบและ ร้องเรียนโดยสาธารณชน ดังนั้น การให้บริการที่ดีนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่หน่วยงานทั้งส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนจะต้องพยายามปรับปรุงคุณภาพในการให้บริการให้ดีอยู่ตลอดเวลาซึ่ง มิลเลต (Millett, 1954 อ้างถึงใน ราชพรบ. สันทศนะ โฉค, 2540, หน้า 31) ได้ชี้ให้เห็นว่า คุณค่า ประการแรกของการบริหารงานรัฐกิจทั้งหมด คือ การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการที่ก่อให้เกิด ความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียม (Equitable Service) โดยยึดหลักที่ว่า คนเราทุกคนเกิดมา เท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมกันนี้ หมายถึง ประชาชนทุกคนควรมีสิทธิเท่าเทียมกันทั้งทางกฎหมาย และทางการเมือง การให้บริการของรัฐจะต้องไม่แย่งแยกเชื้อชาติ ผิว หรือความยากจน ตลอดจน สถานะทางสังคม

2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันต่อเวลา (Timely Service) จะไม่มีผลงานทางสาธารณูป ดี ๆ ที่เป็นผลงานที่มีประสิทธิภาพ หากไม่ตรงต่อเวลาหรือหันต่อเหตุการณ์ เช่น รถดับเพลิงมาถึง หลังจากไฟไหม้หนักแล้ว การบริการนี้ก็ถือว่าไม่ถูกต้องและไม่น่าพอใจ

3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) คือ นอกจากให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน และให้ความรวดเร็วแล้วต้องคำนึงถึงจำนวนคนที่เหมาะสม จำนวนความต้องการในสถานที่ที่ เพียงพอในเวลาที่เหมาะสมสมอีกด้วย

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) การให้บริการตลอดเวลาต้องพร้อมและเตรียมตัวบริการต่อความสนใจของสาธารณชนเสมอ มีการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น กิจกรรมงานของตำรวจจะต้องบริการตลอด 24 ชั่วโมง .

5. การบริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) เป็นการที่มีความเจริญคืบหน้าไปทั้งทางด้านผลงานและคุณภาพเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เพนช์สกี้ และ โธมัส (Penchansky & Thomas, n.d. อ้างถึงใน ศศิธร พูลสุข, 2538, หน้า 33) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ ดังนี้

1. ความพอเพียงของบริการที่มีอยู่ (Availability) คือ ความพอเพียงระหว่างบริการที่มีอยู่ กับความต้องการขอรับบริการ

2. การเข้าถึงแหล่งบริการ ได้อย่างสะดวก คำนึงถึงลักษณะที่ต้อง การเดินทาง

3. ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ (Accommodation) ได้แก่แหล่งบริการที่ผู้รับบริการอนรับให้ความสะดวก และมีสิ่งอำนวยความสะดวก

4. ความสามารถของผู้รับบริการในการที่จะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับบริการ

5. การยอมรับคุณภาพของบริการ (Acceptability) ซึ่งในที่นี้รวมถึงการอนรับลักษณะของผู้ให้บริการด้วย

ปรัชญา เวลาวัชช์ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน บังอร คงผ่าน, 2538, หน้า 30) จำแนกออกเป็น 3 ประเภท คือ องค์ประกอบที่เกิดจากตัวเจ้าหน้าที่องค์กรเอง องค์ประกอบด้านผู้รับบริการ และ องค์ประกอบที่เกิดจากสภาพการติดต่อ ซึ่งองค์ประกอบที่เกิดจากสภาพการติดต่อที่ออกแบบมายื่นมีผลสะท้อนออกแบบในรูปของความพึงพอใจหรือการกระทำ ซึ่งจะส่งผลย้อนไปหาเจ้าหน้าที่องค์กร และองค์กรเอง ซึ่งสอดคล้องกับการปกคล่อง (2536 อ้างถึงใน สำรวຍ เกษกุล, 2538, หน้า 10) การให้บริการที่ดี หมายถึง การที่ข้าราชการซึ่งทำงานติดต่อกับประชาชนที่มีความต้องการขอรับบริการ ด้วยความรวดเร็ว เสมอภาค เป็นธรรม และมีอัชญาศักดิ์ต่อประชาชนด้วยคุณภาพได้กฎหมาย ข้อนี้คับและระเบียบต่าง ๆ ที่กำหนดไว้โดยมีหลักการให้บริการประชาชน ดังนี้คือ

1. การปฏิบัติดุณหันน์ การแต่งกายที่ดีเหมาะสม เป็นการเสริมสร้างบุคลิกภาพ และเป็นที่ประทับใจแก่ผู้พบเห็นและติดต่อด้วย ผู้แต่งกายดีไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีรูปร่างและหน้าตาดีเสมอไป การแต่งกายที่นับว่างามและถูกต้องนั้นไม่ได้อยู่กับการสวมเสื้อผ้าที่มีราคางาน หลักสำคัญอยู่ที่ ความสุภาพ สะอาด เรียบร้อย ถูกกาลเทศะ

1.1 การรักษาเวลา ข้าราชการต้องอุทิศเวลาในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1.1.1 การมาปฏิบัติงานและเวลาภักดิ์ ไม่มาทำงานสาย และกลับก่อนเวลา

- 1.1.2 การพักกลางวันเป็นไปตามเวลาที่กำหนด
- 1.1.3 ไม่ผิดนัด
- 1.1.4 ถ้าจำเป็นต้องปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องจนแล้วเสร็จ เมื่อจะเดยเวลาปฏิบัติงานตามปกติคือควรปฏิบัติต่อไปให้แล้วเสร็จ
- 1.2 การแสดงความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่
- 1.3 หลีกเลี่ยงการใช้อารมณ์ การโถ่เยื้อง และแสดงความชุนเฉียบกับผู้มารับบริการ
- 1.4 มีนารายาทในการให้บริการกับประชาชนให้การต้อนรับเมื่อประชาชนเข้ามาติดต่อที่สำนักงาน
- 1.5 มีความสามัคคีช่วยเหลือกันในการทำงาน
- 2. การปฏิบัติงาน
 - 2.1 การจัดงานสำนักงานครัวดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1.1 งานบริการประชาชนควรอยู่ชั้นล่างของอาคาร และใกล้ทางเข้า-ออก เพื่อสะดวกแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ และช่องทางเข้า-ออก ควรจะกว้างขวางพอควร มีแสงสว่าง พอและอากาศถ่ายเทสะดวก ไม่ตึ้งชั้น ตู้ บังประตูหรือหน้าต่าง
 - 2.1.2 การจัดโต๊ะทำงาน ควรเป็นไปตามสายงาน หรือทิศทางเดินของงาน ตามลำดับเป็นเส้นตรง ไม่ขัดขวาง ไม่ข้องไม่ขืน
 - 2.1.3 การตั้งตู้เก็บเอกสาร จะต้องไม่เกะกะและมีที่ว่างพอที่จะเปิดตู้ให้ได้สะดวก และควรวางชิดฝาผนังห้อง ไม่ควรวางปิดประตูหน้าต่าง
 - 2.1.4 สำนักงานต้องสะอาด เรียบร้อย สวยงาม
 - 2.1.5 สำนักงานควรมีพื้นที่กว้างขวางพอสมควรและควรจัดที่สำหรับประชาชน ผู้มาติดต่อพร้อมทั้งจัดที่นั่งพักรอ มีน้ำดื่ม ที่อ่านหนังสือพิมพ์ โทรศัพท์สาธารณะ
 - 2.1.6 ห้องน้ำสะอาด
 - 2.2 อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้
 - 2.2.1 อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ หรือเอกสารที่ต้องใช้ร่วมกัน ควรอยู่ใกล้กัน หรือที่เดียวกัน หรือใกล้เข้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
 - 2.2.2 ควรจัดให้มีเพียงพอ เบิกจ่ายได้สะดวกพร้อมสำรองไว้เพื่อการปฏิบัติงาน แต่ละช่วงเวลาให้เพียงพอใช้งาน เช่น แบบพิมพ์ต่าง ๆ เป็นต้น
 - 2.2.3 ควรจัดให้มีตัวอย่างคำร้อง แบบพิมพ์ต่าง ๆ เปรียบติดไว้เป็นตัวอย่าง แก่ประชาชนพร้อมทั้งปากกาหรือดินสอ

2.3 วิธีการปฏิบัติงาน

2.3.1 ศึกษาหาความรู้และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ความรู้ ความสามารถเป็นคุณสมบัติพื้นฐานสำคัญในการปฏิบัตริราชกรุ งานบริการประชาชนของทางราชการจะบ่งชี้ว่าขาดประสิทธิภาพด้าน哪าราชการขาดความรู้ ความสามารถในการทำงานในหน้าที่ ดังนั้น จึงสามารถพิจารณาเรื่องความรู้ ความสามารถนี้ได้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

2.3.1.1 ความรู้ ความสามารถ ในงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ข้าราชการ คนใดได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานใดก็ต้องมั่นศึกษาหาความรู้งานในหน้าที่นั้น ๆ

2.3.1.2 ความรู้ ความเข้าใจในระบบงานและโครงสร้างการทำงานของ หน่วยงานเมื่อต้องปฏิบัติงานในหน่วยงาน นอกจากความรู้ ความเข้าใจงานในหน้าที่แล้วขังต้องมี ความเข้าใจในการทำงานของส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วยเพื่อสามารถตอบคำถามหรือให้ คำแนะนำต่าง ๆ เป็นต้นแก่ประชาชนที่มาติดต่องานได้

2.3.2 การปฏิบัติงาน

2.3.2.1 ข้าราชการต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอว่างานที่รับผิดชอบอยู่นั้นเราเกิด ความชำนาญ มีความรู้ทำให้ดูเหมือนเป็นสิ่งง่ายแต่สำหรับประชาชนแล้วเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ใช่ กิจวัตรประจำวัน เขายอมขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น

2.3.2.2 การซักถามควรทำเพื่อให้ได้ข้อมูลจริงที่จำเป็นเพื่อประกอบการ พิจารณาในเรื่องนั้นด้วยว่าจากสภาพ เหมาะสมไม่ให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าถูกซักถามเสมือนเป็น ผู้กระทำการ

2.3.2.3 กรณีงานที่ประชาชนมาติดต่อเกินขอบเขตของเจ้าหน้าที่หรือเป็นเรื่อง ที่ไม่เคยปฏิบัติตามก่อน และกระทรวง กรมใดก็กำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้อย่างด่วน ตัดสินใจเอาเองว่าเป็นเรื่องที่ไม่สามารถดำเนินการได้ให้นำเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึง ผู้มีอำนาจจัดนิจฉัยสั่งการ

2.3.2.4 งานบริการให้ถ้าประชาชนต้องรอระหว่างดำเนินการควรแจ้งให้ ประชาชนทราบพร้อมทั้งแจ้งเวลาว่าจะแล้วเสร็จเมื่อใด

2.3.2.5 ควรให้ข้าราชการสามารถทำงานแทนกันได้ เพราะถ้าหากข้าราชการ คนใดลาหดุลง หรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ด้วยเหตุใด ข้าราชการคนอื่นสามารถปฏิบัติงาน แทนได้ งานบริการประชาชนมีความต่อเนื่องไม่ต้องสะคุดหดุลง

2.4 การจัดลำดับก่อนหลัง คนที่มาก่อนต้องได้รับการบริการก่อน

3. คำพูดที่ต้องหลีกเลี่ยงในการทำงาน

การทำงานที่ต้องคิดต่อให้บริการประชาชนแต่ละวันอาจก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์

ความ hurdle ความเครียด ซึ่งข้าราชการต้องควบคุมความรู้สึกเหล่านี้ทั้งทาง กิริยา และคำพูด ห้ามกล่าวคำว่า “ทำไม่ได้” โดยไม่ชี้แจงเหตุผลให้ประชาชนทราบให้ชัดเจน

ช่วงศ. ฉะบุตร (2546, หน้า 11) ได้เสนอหลักการให้บริการแบบครบวงจรหรือ การพัฒนาการให้บริการในเชิงรุกว่าจะต้องเป็นไปตามหลักการ ซึ่งอาจเรียกง่าย ๆ ว่าหลัก Package Service ดังนี้

1. ขีดการตอบสนองความต้องการจำเป็นของประชาชนเป็นเป้าหมายการบริการของรัฐ ในเชิงรับจะเน้นการให้บริการตามระเบียบแบบแผน และมีลักษณะที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการ ดังนี้ คือ

1.1 ข้าราชการมีทัศนคติว่า การให้บริการจะเริ่มขึ้นก็ต่อเมื่อมีผู้มาติดต่อขอรับบริการ มากกว่าที่จะต้องว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องจัดบริการให้แก่รายบุคคลตามสิทธิประโยชน์ที่เขากำหนดได้รับ

1.2 การกำหนดระเบียบปฏิบัติและการใช้คุณพินิจของข้าราชการ มักเป็นไปเพื่อ สรุปงานในการใช้คุณพินิจของหน่วยงาน หรือปกป้องตัวข้าราชการเองมีลักษณะที่เน้น การควบคุมมากกว่าการส่งเสริม การติดต่อราชการซึ่งต้องใช้ออกสารหลักฐานต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และต้องผ่านการตัดสินใจหลายขั้นตอน ซึ่งบางครั้งเกนกว่าความจำเป็น

1.3 จากการที่ข้าราชการมองว่าตนมีอำนาจในการใช้คุณพินิจ และมีกฎหมายเป็นเครื่องมือที่จะปกป้องการใช้คุณพินิจของตนทำให้ข้าราชการจำนวนไม่น้อยมีทัศนคติใน ลักษณะเจ้ามุนญานา โดยคิดว่าตนมีอำนาจที่จะบันดาลผลได้เสียแก่ประชาชน การดำเนิน ความสัมพันธ์ต่าง ๆ จึงเป็นไปในลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกันและนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ เช่น ความไม่เต็มใจที่จะให้บริการ รู้สึกไม่พอใจเมื่อรับเรื่องราวแสดงความเห็น โต้แย้ง เป็นต้น

ดังนั้น เป้าหมายแรกของการจัดบริการแบบครบวงจร ก็คือ การมุ่งประโยชน์ของ ประชาชนผู้รับบริการ ทั้งผู้ที่มีติดต่อขอรับบริการและผู้ที่อยู่ในข่ายที่ควรจะได้รับบริการ เป็นสำคัญ ซึ่งมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ข้าราชการต้องถือว่าการให้บริการเป็นภาระหน้าที่ ที่ต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องพยายามจัดบริการให้ครอบคลุมผู้ที่อยู่ในข่ายที่ควรจะได้รับบริการทุกคน

2. การกำหนดระเบียบ วิธีปฏิบัติ และการใช้คุณพินิจ จะต้องคำนึงถึง สิทธิประโยชน์ ของผู้รับบริการเป็นหลัก โดยพยายามให้ผู้รับบริการได้สิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับอย่างสอดคล้อง และรวดเร็ว

3. ข้าราชการจะต้องเข้าใจว่าผู้รับบริการมีฐานะและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับตน มีสิทธิจะ รับรู้ให้ความเห็น หรือโต้แย้งด้วยเหตุผล ได้อย่างเด่นที่

นอกจากนี้ การให้บริการที่เสริสมนูรรณ์ยังหมายถึง ความพยาบาลที่จะให้บริการในเรื่อง อื่น ๆ ที่ผู้ทำการติดต่อขอรับบริการสมควรจะได้รับด้วย เมื่อว่าผู้บริการจะไม่ได้มารอรับบริการ เรื่องนั้นก็ตาม แต่ถ้าเห็นว่าเป็นสิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการดีควรที่จะให้คำแนะนำและพยาบาล ให้บริการในเรื่องนั้น ๆ ด้วย เช่น มีผู้มาขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านหากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบร่วม บัตรประจำตัวประชาชนของผู้นั้นหมดอาญาล้วนก็ดำเนินการจดทำบัตรประจำตัวประชาชนให้ใหม่

4. ความกระตือรือร้นในการให้บริการ ความกระตือรือร้นในการให้บริการเป็นเป้าหมาย ที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการพัฒนาการให้บริการเชิงรุก ทั้งนี้ เนื่องจากประชาชนบางส่วน มีความรู้สึกว่า การติดต่อขอรับบริการจากทางราชการเป็นเรื่องที่บุ่งยาก และเจ้าหน้าที่ไม่ค่อยเต็มใจ ที่จะให้บริการ ดังนั้น จึงมีทัศนคติที่ไม่ค่อยดีต่อการให้บริการของรัฐต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาของการสื่อสารทำความเข้าใจกัน ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการพยาบาล ให้บริการด้วยความกระตือรือร้นแล้วก็จะทำให้ผู้มารับบริการเกิดทัศนคติที่ดี ยอมรับฟังเหตุผล คำแนะนำต่าง ๆ มากขึ้น และเต็มใจที่จะมารับบริการ ในเรื่องอื่น ๆ อีก นอกจากนี้ความกระตือรือร้น ในการให้บริการยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การบริการนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็วและสมบูรณ์ ซึ่งจะนำไปสู่ความเชื่อศรัทธาของประชาชนในที่สุด

5. การให้บริการด้วยความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ การพัฒนาการให้บริการแบบ ครบวงจรนั้น ไม่เพียงแต่จะต้องให้บริการที่เสริสมนูรรณ์เท่านั้น แต่จะต้องมีความถูกต้องชอบธรรม ทั้งในเรื่องนโยบายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ และถูกต้องในเชิงศีลธรรมจรรยาด้วย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้คุลยพินิจของข้าราชการเป็นสำคัญ เช่น ในการพิทีมีผู้มาขออนุญาตมี และ ใช้อาชีพ เป็น นายทะเบียนจะต้องมีการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความประพฤติและความจำเป็น ของผู้รับบริการด้วย หรือในการพิทีมีผู้มาขอจดทะเบียนหย่า เมื่อว่านายทะเบียนจะสามารถ ดำเนินการให้ได้ตามความประสงค์ แต่ในแง่ศีลธรรมจรรยาแล้วก็ควรที่จะมีการพูดจาไก่เกลี้ย กับคู่สมรสเสียก่อน ดังนั้น การใช้คุลยพินิจในการให้บริการประชาชนจึงต้องเป็นไปอย่างถูกต้อง และสามารถตรวจสอบได้ซึ่งการตรวจสอบความถูกต้องนี้ อาจเป็นการตรวจสอบโดยกลไกภายใน ระบบราชการเอง เช่น การตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้บังคับบัญชา หรืออาจเป็นการตรวจสอบ ภายนอก ซึ่งที่สำคัญก็คือ การตรวจสอบโดยประชาชน และประการสุดท้ายก็คือ การตรวจสอบ โดยอาศัยความสำนึกรับผิดชอบในเชิงศีลธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพของตัวข้าราชการเอง

6. ความสุภาพอ่อนน้อม เป้าหมายอีกประการหนึ่งของการพัฒนาการให้บริการแบบ ครบวงจร คือ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติต่อประชาชนผู้มารับบริการด้วย ความสุภาพอ่อนน้อม ซึ่งจะทำให้ผู้มารับบริการมีทัศนคติที่ดีต่อข้าราชการและการติดต่อกับทาง ราชการอันจะทำให้การสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกันเป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น ความสุภาพอ่อนน้อม

ในการให้บริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็โดยการพัฒนาทัศนคติของข้าราชการให้เข้าใจว่าตนมีหน้าที่ในการให้บริการและเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญ รวมทั้งมีความรู้สึกการพิสิทธิ์และศักดิ์ศรีของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการ

7. ความเสมอภาค การให้บริการแบบครบวงจร จะต้องถือว่าข้าราชการมีหน้าที่จะต้องให้บริการแก่ประชาชนโดยเสมอภาคกัน ซึ่งจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

7.1 การให้บริการจะต้องเป็นไปภายใต้ระเบียบแบบแผนเดียวกันและได้รับผลที่สมบูรณ์ภายใต้มาตรฐานเดียวกันไม่ว่าผู้รับบริการจะเป็นใครก็ตาม หรือเรียกว่าความเสมอภาคในการให้บริการ

7.2 การให้บริการต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับบริการด้วย ทั้งนี้ เพราะประชาชนบางส่วนของประเทศเป็นกลุ่มนบุคคลที่มีข้อจำกัดในเรื่องความสามารถในการที่จะติดต่อขอรับบริการจากรัฐ เช่น มีรายได้น้อย ขาดความรู้ ความเข้าใจ หรือข้อมูลข่าวสารที่เพียงพออยู่ในพื้นที่ห่างไกลทຽุกันดาว เป็นต้น ดังนั้น การจัดบริการของทางราชการจะต้องคำนึงถึงคนกลุ่มนี้ด้วย โดยจะต้องพยายามนำบริการไปให้ผู้รับบริการตามสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ เช่น การจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่าง ๆ เป็นต้น การลดเสื่อมในบริการให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับบริการ เช่น การออกแบบโครงสร้างสำนักงานให้แก่ผู้มีรายได้น้อย การเรียกเก็บค่าปรับในอัตราที่ต่ำที่สุดตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อเห็นว่าผู้รับบริการไม่มีความสามารถ เลี้ยงการปฏิบัติตามกฎหมายแต่เป็นเพรษขาดข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ซึ่งอาจเรียกว่าความเสมอภาค นี้ว่าความเสมอภาคที่จะได้รับบริการที่จำเป็นจากรัฐ

การให้บริการสาธารณะ

การให้บริการสาธารณะเป็นการบริการในฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ จากความหมายนี้ จึงเป็นการพิจารณาการให้บริการ ประกอบด้วยผู้ให้บริการ (Providers) และผู้รับบริการ (Recipients) โดยฝ่ายแรกถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องให้บริการเพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพึงพอใจ (ปฐม นพ. โรมน์, น.ป.ป. อ้างถึงใน จุฬารัตน์ สุภารomy, 2538, หน้า 12) และบรรจบ กัญจนคุณ (2533, หน้า 80) ได้ให้ความหมายของการบริการสาธารณะว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่รัฐบาลจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนซึ่งสอดคล้องกับเทศศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ (2536, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของการให้บริการสาธารณะว่า หมายถึง การที่บุคคล กลุ่มนบุคคล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะซึ่งอาจเป็นของรัฐ หรือเอกชน มีหน้าที่ในการส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองตอบต่อความต้องการส่วนรวมของ ประชาชน การให้บริการสาธารณะมีลักษณะที่เป็นระบบ มีองค์ประกอบที่สำคัญ

5 ส่วน คือ 1) สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ 2) ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร 3) กระบวนการและกิจกรรม 4) ช่องทางการให้บริการ และ 5) ผลกระทบที่มีต่อผู้รับบริการ และ

ศุลธน ธนาพงษ์ (2528) กล่าวว่า หลักการให้บริการที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1. การติดต่อเฉพาะงาน (Specificity) เป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการกับลูกค้า โดยจำกัดอยู่เฉพาะในเรื่องของงานเท่านั้น

2. การให้บริการที่มีลักษณะเป็นทั่วไป (Universality) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติต่อผู้รับบริการอย่างเป็นทางการ ไม่ขัดถือความสัมพันธ์ส่วนตัว แต่ขัดถือการให้บริการแก่ลูกค้าทุกคนอย่างเท่าเทียมกันในทางปฏิบัติ

3. การวางแผนเป็นกลาง (Affective Neutrality) หมายถึง การให้บริการแก่ผู้รับบริการโดยจะต้องไม่นำเอาเรื่องของอารมณ์ของเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมาเกี่ยวข้อง

ประยูร กาญจนคุณ (ม.ป.ป. อ้างถึงใน พิกุล วัฒนสินธุ์ และสมใจ นกคี, 2541, หน้า 21) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการให้บริการสาธารณะฝ่ายปักธงไว้ว่าดังนี้

1. บริการสาธารณะเป็นกิจการที่อยู่ในความอำนวยการหรือในความควบคุมของฝ่ายปักธง

2. บริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนความต้องการส่วนรวมของประชาชน

3. การจัดระเบียบและวิธีดำเนินการสาธารณะย่อมจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เสมอเพื่อให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นแห่งกาลสมัย

4. บริการสาธารณะจะต้องจัดดำเนินการอยู่เป็นนิจและโดยสมำเสมอ ไม่มีการหยุดชะงักถ้าบริการสาธารณะจะต้องหยุดชะงักลงด้วยประการใด ๆ ประชาชนย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับความเสียหาย

5. เอกชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากบริการสาธารณะเท่าเทียมกัน จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การให้บริการสาธารณะทั่วไป คือ การที่รัฐหรือองค์กรของรัฐจัดบริการค่าง ๆ ให้แก่ประชาชน โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ ข้าราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำบริการนั้นสู่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความอยู่คิดกินดี มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สินโดยรัฐไม่คิดมูลค่าจากประชาชน บริการต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งนับวันจะเพิ่มมากขึ้นให้ทันและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนและชุมชนที่อนาคตจะเพิ่มมากขึ้น ๆ ตามสภาพและวิถีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน องค์กรราชการของไทยได้พยายามทบทวนในการให้บริการทั้งทางด้านปริมาณ ขนาด กำลัง คน และงบประมาณ เพื่อให้สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ครบถ้วนทั่วถึงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยุติธรรม เท่าเทียมและเสมอภาค โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้รับบริการ คือ ประชาชนเกิดความพึงพอใจ

ซึ่งจากการพิจารณาแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่า เป้าหมายการให้บริการสาธารณะนั้น คือ การสร้างความพอใจให้เกิดแก่ผู้รับบริการ ดังนั้น การที่จะ วัดว่าการให้บริการสาธารณะบรรลุเป้าหมายหรือไม่ วิธีหนึ่งคือ การวัดความพึงพอใจของประชาชน ผู้รับบริการ เพื่อเป็นการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้บริการมีความ สามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่ เพียงใด อย่างไร ความพึงพอใจต่อ การบริการจะเกิดขึ้นได้หรือไม่นั้นจะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับความรู้สึกของผู้รับบริการ ในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้น ในการวัดความ พึงพอใจต่อการบริการจะกระทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้ คือ (สาระ ไสยาสมบัติ, 2534, หน้า 39)

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายอีกวิธีหนึ่งโดยการ ขอร้องหรือขอความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่ กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำ답ที่ถูกทางจะถูกนับถือ ตามถึงความพึงพอใจ ในด้านต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการให้บริการ ระยะเวลาในการ ให้บริการ พนักงานที่ให้บริการ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะทราบว่าระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิค และความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะชูใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีสัมภาษณ์ นับเป็นวิธีการที่ประยุกต์ และมีประสิทธิภาพมากอีกวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ โดยวิธีสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะอยู่ระหว่างบริการ และหลังจากรับบริการแล้ว เช่น การสังเกตกริยาท่าทาง การพูด ลักษณะ และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัดความ พึงพอใจด้วยวิธีนี้จะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึง ระดับความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นว่าการให้บริการสาธารณะนั้น คือ การที่รัฐหรือองค์กรของรัฐจัดบริการต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ ข้าราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้นำบริการ นั้นสู่ ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีความอุดมคุณภาพ มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในเชิงด้าน ผลกระทบ ความเสี่ยง และทรัพย์สิน โดยรัฐไม่คิดมูลค่าจากประชาชน บริการต่าง ๆ จะเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งนับวัน จะเพิ่มมากขึ้น ๆ ตามสภาพและวิถีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ในปัจจุบัน องค์กรราชการของไทยได้ขยายบทบาทในการให้บริการทั้งทางด้านปริมาณ ขนาด กำลังคน และ งบประมาณเพื่อให้สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้ครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยุติธรรม เท่าเทียม และเสมอภาค โดยมีจุดประสงค์ให้ผู้รับบริการ คือ ประชาชนเกิดความพึงพอใจ

การให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดการบริการแบบเบ็ดเสร็จ เป็นแนวความคิดในการที่จะจัดการให้บริการสาธารณะของรัฐ เกิดความสมบูรณ์แบบและครบทวงจร โดยประชาชนไม่ต้องเสียเวลาไปติดต่องานตามที่ต่าง ๆ หลายแห่ง โดยมีแนวความคิดให้หน่วยงานเดียวทำหน้าที่ให้บริการอย่างเบ็ดเสร็จ และมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวความคิดการจัดการบริการแบบเบ็ดเสร็จ พอสรุปหลักเกณฑ์ที่สำคัญดังนี้

1. กำหนดการให้บริการประชาชนอยู่ในองค์กรเดียวกันหรือในสถานที่แห่งเดียวกัน การจัดตั้งสำนักงานของรัฐเพื่อให้บริการประชาชน จะต้องคำนึงถึงที่ตั้งสำนักงานให้เป็นศูนย์รวม การให้บริการที่มีอำนาจหน้าที่ด้านนั้นเพียงแห่งเดียว โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1.1 ความเป็นเอกภาพ ในกระบวนการบริหารราชการของรัฐ การจัดบริการอยู่ในหน่วยงาน หรือสถานที่แห่งเดียวกัน การจัดระเบียบการบริหารราชการจะต้องคำนึงว่าหน่วยงานต่าง ๆ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมและสั่งการขององค์กรเพียงแห่งเดียว

1.2 ประชาชนสามารถติดต่อราชการ หรือขอรับบริการ ได้โดยย่างรวดเร็ว และประยุต์ทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย

2. การเพิ่มอำนาจหน้าที่และการกระจายกิจกรรมเพื่อบริการประชาชน ได้แก่ ศูนย์บริการของรัฐแบบครบวงจรในองค์กรเดียวกันนั้น ต้องคำนึงถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ขององค์กรแห่งนั้นด้วย กล่าวคือต้องมีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการอย่างทั่วถึงและเบ็ดเสร็จเดียวขาด ในหน่วยงานนั้น แนวความคิดสมัยใหม่พยาบาลเพิ่มบทบาทของหน่วยงานที่จัดตั้งเพื่อบริการประชาชนให้มากขึ้น โดยเน้นหนักเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต (Human Services) เพื่อยกระดับ ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งสุขภาพอนามัยและสุขภาพจิต งานพัฒนาคุณภาพชีวิตนี้จะนุ่งไปที่ความต้องการ ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ โดยผ่านหน่วยงานที่จัดตั้งในท้องถิ่น ในการให้บริการอย่างทั่วถึงและสะดวกปลอดภัยไม่ต้องติดต่อหลายหน่วยงาน

3. การกำหนดให้หน่วยงานจัดบริการประชาชนให้เสร็จสิ้นในคราวเดียว การบริการของหน่วยงานของรัฐควรถือหลักว่า ผู้ใดติดต่อราชการต้องได้รับบริการให้เสร็จสิ้นในคราวเดียวหรือ คุกคิดเดียว กล่าวคือผลสุดท้ายของงานดังกล่าวต้องเสร็จสิ้นในคราวเดียวที่ผู้นั้นไปติดต่อ ไม่ต้องมาติดต่อซ้ำซ้อนหลายครั้ง

4. การให้บริการในเรื่องต่าง ๆ มีความสัมพันธ์และผสมผสานอย่างเหมาะสม กรณีที่งานต่าง ๆ ไม่อาจสำเร็จลงได้เมื่อประชาชนไปติดต่อครั้งแรก เจ้าหน้าที่จะต้องใช้เวลามากขึ้น กระบวนการทำงานก็มีหลายขั้นตอน ต้องระดมเจ้าหน้าที่จากหลายแผนก ดังนั้นการเข้าเกี่ยวข้องทางราชการควรกำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างรัดกุมและให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้มาติดต่ออย่างเพียงพอ

และกระจงชัก เช่น การจัดทำเอกสารแน่นำการเตรียมเอกสารพยานหลักฐานที่ต้องนำมาแสดงแก่เจ้าหน้าที่ เป็นต้น

5. ระยะเวลาที่ประชาชนใช้ในการติดต่อขอรับบริการถึงได้รับบริการด้านน้อยที่สุด โดยกำหนดเป็นระยะเวลาพอกสมควรเป็นมาตรฐานในการที่จะให้บริการได้ที่จะให้ผู้มารับบริการ มีความพึงพอใจ ระเบียบหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานด้องมีการปรับปรุง ลดขั้นตอน การติดต่อและมีความชัดเจนรักภูมิ

6. ประชาชนต้องได้รับความพึงพอใจสูงสุดจากบริการของรัฐ ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงผลของการให้บริการของรัฐ และนับเป็นหัวใจของการปฏิบัติราชการนั่งเอง สำหรับประสิทธิภาพหรือผลที่ทางราชการที่ได้รับเป็นเพียงเครื่องชี้ถึงผลความสำเร็จของการปฏิบัติราชการตามเป้าหมายมิใช่ สิ่งประชาชนต้องการ โดยตรง

7. เป็นการให้บริการโดยมีความรับผิดชอบต่อประชาชน ซึ่งต้องทำให้เป็นค่านิยม พื้นฐานสำหรับการบริหารราชการในสังคมประชาธิปไตย และต้องสามารถให้บริการที่มีลักษณะสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ต้องมีความยืดหยุ่นที่จะปรับเปลี่ยนลักษณะงาน หรือ การให้บริการที่สามารถสนองตอบความต้องการที่เปลี่ยนแปลงได้มากที่สุด

รูปแบบการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ

รูปแบบการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จเป็นเป้าหมายในอุดมคติของการบริหารงาน การให้บริการของภาครัฐ ที่จะต้องดำเนินการให้เห็นผลทางด้านการปฏิบัติ ซึ่งจะมีผลต่อการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนผู้มาขอรับบริการ รูปแบบของการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จอาจจัด ในรูปดังนี้ ได้ดังนี้

1. ใน การจัดให้บริการบนสำนักงาน การจัดตั้งหน่วยราชการครั้งเดียวเป็นศูนย์ราชการ ในเขตพื้นที่นั้นอย่างถาวร มีการกำหนดอํานาจหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน มีกฎหมายและระเบียบข้อบังคับอย่างชัดเจน และประชาชนสามารถเดือกรับบริการได้อย่างสมบูรณ์แบบ ทั้งนี้ ทรัพยากรการบริหารต่างๆ จะต้องมีครบถ้วนและเพียงพอแก่การบริการประชาชน รวมทั้งมีการจัดระบบสำนักงานที่ทันสมัย เครื่องมือเครื่องใช้ด้องมีความทันสมัยซึ่งอาที่เทคโนโลยีในระดับหนึ่ง ตลอดจนระบบการให้บริการต้องมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการให้บริการ เช่น การดำเนินการตามโครงการอําเภอมิติใหม่ของกรมการปกครอง เป็นต้น

2. การจัดบริการนอกสำนักงาน เป็นการนำบริการของหน่วยงานออกไปให้บริการ นอกสำนักงาน เป็นการจัดเป็นครั้งคราวตามความจำเป็นหรือเพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน วัตถุประสงค์สำคัญของการจัดบริการนอกสำนักงาน คือเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องที่บางแห่งเป็นสำคัญ และเพื่อให้ประชาชนในท้องที่ได้รับ

บริการอย่างทั่วถึง เป็นการเข้าถึงประชาชนที่เป็นเป้าหมายของการให้บริการ โดยตรงมากกว่า ให้ประชาชนไปติดต่อองที่สำนักงานเพื่อเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย เช่น โครงการอาเภอ เกลื่อนที่ ของกรมการปกครอง

3. การจัดให้บริการประชาชนตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน อาจเป็นการแยก หน่วยงาน อาจเป็นการแยกหน่วยงานเป็นเอกเทศเฉพาะออกไปจากสำนักงานกลาง เพื่อให้ การทำงานของเจ้าหน้าที่เกิดความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการทำงาน แต่ต้องให้บริการ สำเร็จเบ็ดเสร็จในหน่วยงานที่แยกไปด้วย เช่นการจัดตั้งสำนักงานขนส่งสาขา หรือการจัดตั้ง สำนักงานที่ศูนย์จังหวัดสาขา เป็นต้น

4. การจัดบริการตามประเภทของผู้รับบริการ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของผู้รับบริการได้รับ ความสะดวกในการติดต่องาน ไม่สับสนปะปนกัน ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานง่ายขึ้นและ มีความชำนาญงานเฉพาะด้านเป็นพิเศษ

การวางแผนการให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ

1. ศึกษาสภาพปัจจัยทางของการให้บริการ ประมวลข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นสำหรับ วางแผน อาทิเช่น เป้าหมายของการบริการ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ กระบวนการและขั้นตอน การทำงานอุปกรณ์และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน การมอบหมายงาน ประชาชน ที่เป็นเป้าหมายของการให้บริการ ความเกี่ยวพันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ปัจจัยทางของการให้บริการ เพื่อให้เข้าใจถึงสภาพของปัจจัยอย่างแท้จริง สามารถแก้ไขได้ถูกต้องตรงประเด็น

3. การวางแผนปฏิบัติงานการให้บริการ ซึ่งอาจแยกได้เป็น 2 กรณี คือ งานใหม่และ งานที่ปฏิบัติอยู่แล้ว การวางแผนเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานให้เหมาะสม โดยคำนึงถึง

3.1 กระบวนการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องมีการร่วมกันวางแผน การประสานงาน และ การทำงานเป็นทีม

3.2 ขั้นตอนการทำงาน เป็นการกำหนดขั้นตอนให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปอย่าง ถูกต้อง ลดความลังเลในด้านเวลาของทุกกิจกรรม กล่าวว่าเป็นการกำหนดขั้ยงานอย่างเป็นระบบ

4. การวางแผนการจัดบุคคล งบประมาณ และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้เพื่อให้ระบบ การให้บริการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดบริการให้ประชาชนในลักษณะเบ็ดเสร็จเป็นการ สร้างระบบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเน้นหนักในการสนับสนุนความ ต้องการของประชาชนที่มาขอรับบริการด้วยความพึงพอใจ สร้างความเป็นธรรมในการให้บริการ แก่ประชาชนด้วยความเสมอภาค ขัดปัจจัยการเลือกปฏิบัติ เป็นการพัฒนาการให้บริการของ

ภาครัฐที่ทำให้เกิดความรวดเร็ว ประหัดเวลาค่าใช้จ่ายลดลงส่งเสริมการประกอบการของธุรกิจเอกชนให้ดำเนินไปอย่างคล่องตัว ซึ่งเป็นการส่งเสริมการพัฒนาประเทศอีกทางหนึ่งด้วย
(กิตินันท์ อรรถนท, 2542, หน้า 42-46)

ทฤษฎีคุณภาพการบริการ

คุณภาพของการบริการ

คุณภาพของการบริการ (Service Quality) คือ ความสอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า หรือระดับของความสามารถของบริการในการนำมั่นคงความต้องการของลูกค้า หรือระดับความพึงพอใจ ของลูกค้าหลังได้รับการบริการ ไปแล้ว ฉะนั้นคุณภาพของการบริการจึงเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่ง ใน การสร้างความแตกต่างของธุรกิจการให้บริการ คือ การรักษาระดับการให้บริการ ที่เหนือกว่า คู่แข่งขัน โดยเสนอคุณภาพการให้บริการตามที่ลูกค้าคาดหวัง ไว้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการให้บริการที่ลูกค้าต้องการจะได้จากประสบการณ์ในอดีต การพูดปากต่อปากจากการโฆษณา ลูกค้าจะพอใจถ้าได้รับสิ่งที่ต้องการ เมื่อมีความต้องการ ณ สถานที่ ที่ต้องการในรูปแบบที่ต้องการ ซึ่งนักการตลาดต้องทำการศึกษา เพื่อให้ทราบถึงเกณฑ์การตัดสินใจ ซื้อบริการของลูกค้า (วีระพงษ์ เกลิมนิรัตน์, 2539)

พาราสุรามาน และคณะ (Parasuraman et al., 1985) ได้กล่าวว่า คุณภาพของการบริการ (Service Quality) หมายถึง การประเมินของผู้บริโภคเกี่ยวกับความดีเดิศหรือความเหนือกว่าของ การบริการ และพาราสุรามาน เบอร์รี่ และเซทามล (Parasuraman, Berry, & Zeithaml, 1988) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า คุณภาพของการบริการตามการรับรู้ของผู้บริโภค คือ การประเมินหรือลงความเห็นเกี่ยวกับความดีเดิศของการบริการโดยภาพรวม (Global Judgment) หรืออาจกล่าวได้ว่า คุณภาพของการบริการและความพึงพอใจนั้นเป็นผลลัพธ์ของการประเมินของผู้บริโภคที่มีต่อการบริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างการบริการที่คาดหวังและการบริการที่ได้รับตาม การรับรู้ หากการบริการที่ได้รับ เป็นไปตามที่คาดหวังหรือสูงกว่าความคาดหวัง ผู้บริโภคจะเกิด ความพึงพอใจและประเมินว่า การบริการนั้นมีคุณภาพ

คุณภาพการบริการและการวัดคุณภาพการบริการ

คุณภาพการบริการเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั่วโลก นั่นเองจากปัจจุบันธุรกิจภาคบริการมีการเติบโตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องประกอบกับสภาวะการแปร่ขึ้น ที่รุนแรง มีผู้นิยามความหมายของคุณภาพการบริการและเสนอวิธีการวัดคุณภาพการบริการ ไว้ หลายประการ ดังนี้

รัส และโอลิเวอร์ (Rust & Oliver, 1994) ได้กล่าวว่าคุณภาพการบริการ เป็นลักษณะของ แนวความคิดที่มีการมองถึงความเข้าใจว่าลูกค้าคิดอย่างไรต่อคุณภาพของการบริการ ซึ่งถือว่าเป็น สิ่งที่สำคัญของการบริหารองค์กร ให้ผู้เกิดประสิทธิผลโดยมีแนวคิดในการทำความเข้าใจที่สัมพันธ์ กันอยู่ 3 แนวคิดประกอบด้วย ความพึงพอใจของลูกค้า คุณภาพบริการ และคุณค่าของลูกค้า

พาราสูรานาน และคณะ (Parasuraman et al., 1985, p. 42) ได้กล่าวว่าคุณภาพบริการ คือ การรับรู้ของลูกค้าซึ่งลูกค้าจะทำการประเมินคุณภาพบริการ โดยทำการเปรียบเทียบความต้องการ หรือความคาดหวังกับการบริการที่ได้รับจริง และการที่องค์กรจะได้รับชื่อเสียงจากคุณภาพบริการ ต้องมีการบริการอย่างคงที่ อยู่ในระดับการรับรู้ของลูกค้า หรือมากกว่าความคาดหวังของลูกค้า ซึ่งพาราสูรานานและยังได้กล่าวถึงการประเมินคุณภาพบริการว่า การประเมินคุณภาพบริการของ ลูกค้านั้นยากกว่าการประเมินคุณภาพสินค้า การรับรู้คุณภาพบริการเป็นผลลัพธ์จากการเปรียบเทียบ ของความคาดหวังของลูกค้ากับบริการที่ได้รับจริง ซึ่งคุณภาพที่ลูกประเมินไม่ได้เป็นการประเมิน เนพะผลจากการบริการเท่านั้น แต่เป็นการประเมินที่รวมไปถึงกระบวนการของการบริการที่ได้รับ

พาราสูรานาน และคณะ (Parasuraman et al., 1985) ได้กล่าวว่า คุณภาพบริการเป็นข้อ วินิจฉัยเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสินค้าหรือบริการ โดยขึ้นอยู่กับเหตุผลคุณลักษณะในการประเมิน ความเชื่อมั่น และทัศนคติของผู้ประเมิน

จากการศึกษาการพัฒนาฐานแบบของ พาราสูรานาน และคณะ (Parasuraman et al., 1985, pp. 44-52) มีเกณฑ์บ่งชี้คุณภาพ 10 ประการ ทั้งนี้การศึกษาวิจัยในธุรกิจบริการต่าง ๆ ใช้เครื่องมือ แบบประเมินคุณภาพการบริการที่เรียกว่า “Servqual” หรือ Service Quality ซึ่งนำไว้เคราะห์ ค่าทางสถิติจนกระทั่งพบว่า เกณฑ์การประเมินคุณภาพการบริการสามารถสรุปรวมมิติสำคัญที่บ่งชี้ ถึงคุณภาพการบริการ ได้เพียง 5 ด้านหลักเท่านั้น

SERVQUAL เป็นเครื่องมือสำหรับวัดคุณภาพการบริการที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 จะประกอบด้วย 22 ข้อ เป็นการประเมินจากความคาดหวังในบริการของผู้รับบริการ และ ส่วนที่ 2 ประกอบด้วย 22 ข้อ เป็นการประเมินจากการรับรู้ของผู้รับบริการต่อบริการที่ได้รับจริง โดยเรียกเครื่องมือว่า “Rater” (Reliability, Assurance, Tangibles, Empathy & Responsiveness) ซึ่งผู้รับบริการประเมินคุณภาพการบริการจากเกณฑ์การวัดคุณภาพการบริการทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. ความเป็นธรรมของบริการ (Tangibles) หมายถึงลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏให้เห็น ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ได้แก่ เครื่องมืออุปกรณ์ บุคลากรและการให้สัญญาณหรือ เอกสารที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารให้ผู้รับบริการ ได้สัมผัส และการบริการนั้นมีความเป็นรูปธรรม สามารถรับรู้ได้

2. ความเชื่อถือไว้วางใจได้ (Reliability) หมายถึง ความสามารถในการให้บริการนั้น ตรงกับสัญญาที่ให้ไว้กับผู้รับบริการ บริการที่ให้ทุกครั้งมีความถูกต้อง เหมาะสม และมีความสม่ำเสมอในทุกครั้งของการบริการที่จะทำให้ผู้รับบริการรู้สึกว่าบริการที่ได้รับนั้น มีความน่าเชื่อถือ สามารถให้ความไว้วางใจได้

3. การตอบสนองต่อผู้รับบริการ (Responsiveness) หมายถึง ความพร้อม ความเต็มใจ ที่จะให้บริการ โดยสามารถตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ได้อย่างทันท่วงที่ ผู้รับบริการ สามารถเข้ารับบริการ ได้ง่ายและได้รับความสะดวกจากการมาใช้บริการรวมทั้งจะต้องกระชาข การให้บริการไปอย่างทั่วถึง รวดเร็ว ไม่ต้องรอนาน

4. การให้ความมั่นใจแก่ผู้รับบริการ (Assurance) หมายถึง ผู้ให้บริการมีทักษะความรู้ ความสามารถในการให้บริการ และตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการด้วยความสุภาพ มีกิริยา ท่าทางและนารายาทที่ดีในการให้บริการ สามารถที่จะทำให้ผู้รับบริการเกิดความไว้วางใจและมั่นใจ ว่าจะได้รับบริการที่ดีที่สุด

5. ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจในผู้รับบริการ (Empathy) หมายถึง ความสามารถ ใน การอุดม ความเอื้ออาทรเอาใจใส่ผู้รับบริการตามความต้องการที่แตกต่างกันของผู้รับบริการ ในแต่ละคน

พาราสูรามาน, เบอร์รี่ และซีเอมเพล (Parasuraman, Berry, & Zeithaml, 1991, pp. 39-48) ได้ให้ความหมายของคุณภาพของการบริการ (Service Quality) ว่า หมายถึง คุณภาพของการบริการ ตามการรับรู้ (Perceived Service Quality) ของผู้บริโภคก็คือ การประเมินหรือลงความเห็นเกี่ยวกับ ความดีเดิศของการบริการ โดยรวม (Global Judgment) ทำให้พบว่า ผู้บริโภคได้ใช้ปัจจัย 10 ประการ ในการประเมินคุณภาพของบริการ ปัจจัย ห้า 10 ประการนี้ ได้แก่

1. ความเชื่อถือได้ (Reliability) หมายถึง ความสามารถในการนำเสนอผลิตภัณฑ์บริการ ตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้อย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง ซึ่งเสียงภาพลักษณ์ของหน่วยงานที่รักษาไว้อย่างดี จะเกิดความเชื่อถือว่าการให้บริการได้มาตรฐาน อาจเป็นการวัดในเรื่องเวลาว่าจะสามารถ บริการได้ด้วยความรวดเร็ว ประกอบด้วย

1.1 ความสม่ำเสมอ (Consistency)

1.2 ความพึ่งพาได้ (Dependability)

2. การตอบสนอง (Responsive) หมายถึง การตอบสนองต่อความต้องการหรือความรู้สึก ของผู้รับบริการว่าต้องการได้รับบริการในเรื่องไหน อย่างไร ประกอบด้วย

2.1 ความเต็มใจที่จะให้บริการ

2.2 ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา

- 2.3 มีการติดต่ออย่างต่อเนื่อง
- 2.4 ปฏิบัติต่อผู้ใช้บริการเป็นอย่างดี
- 3. ความสามารถ (Competence) หมายถึง ความมีสมรรถนะในการให้บริการอย่างรอบรู้ ความสามารถทักษะคุณค่า เหมาะสม และเชี่ยวชาญในด้านวิชาการที่จะให้บริการ ประกอบด้วย
 - 3.1 สามารถในการให้บริการ
 - 3.2 สามารถในการสื่อสาร
 - 3.3 สามารถในความรู้วิชาการที่จะให้บริการ
- 4. การเข้าถึงบริการ (Access) หมายถึง การที่ผู้ใช้บริการสามารถรับบริการได้สะดวก ไม่มีระเบียบทึบตอนมากมายหรือซับซ้อนเกินไป ใช้เวลาคิดอยน้อย เวลาที่ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ และผู้ให้บริการจะต้องอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้เสมอ ประกอบด้วย
 - 4.1 ผู้ใช้บริการเข้าใช้หรือรับบริการ ได้สะดวก ระเบียบทึบตอน ไม่ความมากมาย ซับซ้อนเกินไป
 - 4.2 ผู้ใช้บริการใช้เวลาการคิดอยน้อย
 - 4.3 เวลาที่บริการเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ
 - 4.4 อยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้สะดวก
- 5. ความสุภาพอ่อนโยน (Courtesy) เป็นการแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ มีความ อ่อนน้อม ให้เกียรติ มีมารยาทที่ดีต่อผู้ให้บริการ ไม่ว่าจะเป็นการต้อนรับ การทักทาย หรือ การติดต่อประสานงาน ประกอบด้วย
 - 5.1 การแสดงความสุภาพต่อผู้ใช้บริการ
 - 5.2 ให้การต้อนรับที่เหมาะสม
 - 5.3 ผู้ให้บริการมีบุคลิกภาพที่ดี
- 6. การสื่อสาร (Communication) ความสามารถหรือความสมบูรณ์ในการสื่อและสัมพันธ์ กับผู้รับบริการ มีการสื่อสารชี้แจงข้อมูลและลักษณะงานบริการทำให้ผู้รับบริการทราบ เพื่อ ใจ และได้รับคำตอบในข้อสงสัย หรือความไม่เข้าใจต่าง ๆ ได้อย่างกระจุ่งชัด ประกอบด้วย
 - 6.1 มีการสื่อสารชี้แจงข้อมูลและลักษณะงานบริการ
 - 6.2 มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการ
- 7. ความซื่อสัตย์ (Creditability) คุณภาพของงานบริการมีความเที่ยงตรงน่าเชื่อถือ
- 8. ความปลอดภัย (Security) หมายถึง การให้บริการที่ปราศจากอันตราย ไม่มีความเสี่ยง หรือความเคลื่อนแคลงใด ๆ เช่น การใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่สะอาด ปราศจาก เซื้อโรค เป็นต้น

9. ความเข้าใจ (Understanding) หรือความเข้าอกเข้าใจต่อผู้รับบริการ เป็นการเอาใจเช่านำไปใส่ใจเรา ซึ่งจะประกอบด้วย ประกอบด้วย

- 9.1 การเรียนรู้ผู้ใช้บริการ
- 9.2 การให้คำแนะนำและการเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ
- 9.3 การให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ

10. การสร้างสิ่งที่จับต้องได้ (Tangibility) สภาพที่ปรากฏให้เห็น หรือจับต้องได้ใน การให้บริการ ประกอบด้วย

- 10.1 การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับให้บริการ
- 10.2 การเตรียมอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้บริการ
- 10.3 การจัดสถานที่ให้บริการให้สวยงาม สะอาด

เลตินน์ และเลตินน์ (Lehtinen & Lehtinen, 1991) ได้กล่าวว่า คุณภาพบริการจะถูกสร้างขึ้นในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างลูกค้าและองค์กร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของคุณภาพ 3 แบบ คือ คุณภาพทางกายภาพ เช่น อุปกรณ์ อาคาร เป็นต้น คุณภาพของบริษัทที่จะแสดงออกมา ในรูปของวิสัยทัศน์ขององค์กร คุณภาพของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างลูกค้ากับผู้ให้บริการ

โดยสรุปจากความหมายของคุณภาพบริการที่กล่าวมา สามารถที่จะแบ่งคุณภาพบริการออกเป็น 3 ลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. คุณภาพบริการเป็นสิ่งที่มากมากในการประเมิน เนื่องจากการบริการไม่สามารถจับต้องได้ องค์กรอาจจะยากในการเข้าใจว่าลูกค้ารับรู้ถึงการบริการและคุณภาพการบริการขององค์กรเป็นอย่างไร แต่เมื่อผู้บริการได้ทราบถึงผลการประเมินด้านบริการจากลูกค้าออกมาเป็นอย่างไรแล้ว องค์กรก็จะสามารถที่จะรู้ถึงทิศทางของคุณภาพบริการตามความต้องการของลูกค้า

2. คุณภาพบริการเป็นการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับคุณภาพบริการที่ได้รับจริง เป็นการวัดระดับบริการที่ได้มอบให้กับลูกค้าได้ดีเท่ากับความคาดหวังของลูกค้าหรือไม่ โดยที่คุณภาพบริการที่มอบให้จะตรงกับความคาดหวังของลูกค้านั้นต้องอยู่บนมาตรฐานที่คงที่

3. คุณภาพบริการแสดงค่าออกมานิรูปของผลที่ได้ และขั้นตอนในการปฏิบัติ
ขั้นตอนของการสร้างคุณภาพในการบริการ

การทำให้ผู้รับบริการได้รับความสะดวกสบายนั้น จะต้องรวมถึงการสร้างคุณภาพในการบริการให้เป็นที่พอใจของผู้รับบริการ ซึ่งมีขั้นตอนของการสร้างคุณภาพในการบริการ ดังนี้

1. การกำหนดความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ การที่องค์กรจะสามารถให้บริการได้เป็นที่พอใจของผู้รับบริการนั้น ผู้ให้บริการต้องหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับบริการว่า มีความต้องการและความคาดหวังในระดับใดทั้งนี้ เพราะความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับบุคคล

หนึ่งมากกว่าหรือเท่ากับสิ่งที่บุคคลนั้นคาดหวัง ความคาดหวังของผู้รับบริการจะรวมถึง สิ่งที่เกิดระหว่างการให้บริการและผลลัพธ์ของการบริการในเรื่องต่าง ๆ อาทิ ความรวดเร็วของการบริการ ความถูกต้องแม่นยำ ความง่ายในการรับบริการ ความรู้ในงานที่ทำความสะอาด ความสุภาพ อ่อนน้อม และความเป็นมิตรของผู้ให้ญี่บูริการด้วยย่างเช่น ผู้รับบริการทั่วไป อาจคาดหวังว่า เมื่อมาแจ้งความเอกสารหายที่สถานีตำรวจนครบาลใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที แต่มีความรับบริการประกายว่าเสียเวลา 30 นาที กรณีเช่นนี้ผลลัพธ์ของการให้บริการด้อยกว่า ที่ผู้รับบริการคาดหวังก็ย่อมก่อให้เกิดความไม่พอใจดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่องค์กรจำเป็นต้องเข้าใจว่าผู้รับบริการมีความคาดหวังในเรื่องต่าง ๆ อย่างไร ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของ ผู้รับบริการดังกล่าว อาจได้มาจากการทำการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามหรือการทำ Focus Group เพื่อทราบถึงความต้องการนั้น

2. การกำหนดมาตรฐานในการให้บริการ องค์กรจะต้องนำข้อมูลความคาดหวังของผู้รับบริการมาวิเคราะห์ร่วมกับทรัพยากรและขีดความสามารถขององค์กรว่า มีความสามารถที่จะกำหนดมาตรฐานในการให้บริการของตนให้เป็นไปตามที่ผู้รับบริการคาดหวังได้หรือไม่ หากไม่ได่องค์กรจะต้องเพิ่มกำลังคน เพิ่มทรัพยากรอื่น หรือเปลี่ยนขั้นตอนวิธีการทำงานอย่างไร เพื่อให้สามารถได้ผลลัพธ์เป็นไปตามที่ผู้รับบริการคาดหวังหรือใกล้เคียงกับที่ผู้รับบริการคาดหวังให้มากที่สุด มาตรฐานการให้บริการ เมื่อได้กำหนด ขึ้นแล้วควรทำการสื่อสาร ให้ผู้รับบริการได้ทราบ อย่างชัดเจน ซึ่งเท่ากับเป็นการบริหารความคาดหวังของผู้รับบริการทำให้มีความเข้าใจตรงกัน ที่องค์กรกำหนดมาตรฐานไว้ เช่น มีป้ายแสดง ข้อความให้ผู้รับบริการทราบว่าการแจ้งความเอกสารหายใช้เวลาไม่เกิน 15 นาที พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงขั้นตอนของการให้บริการ เพื่อผู้รับบริการจะได้ทราบว่าตนต้องผ่านกระบวนการอะไรบ้าง เป็นเวลาเท่าไร

3. อบรมให้ผู้เกี่ยวข้องทราบถึงมาตรฐานและขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ได้มาตรฐาน ตลอดจนถูกใจให้ผู้ให้บริการปฏิบัติตาม องค์กรต้องจัดการอบรมเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องในการให้บริการได้ทราบถึงมาตรฐานที่องค์กรตั้งไว้สำหรับการให้บริการต่าง ๆ ตลอดจนเข้าใจถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลลัพธ์เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจตรงกัน ว่าองค์กรมีความคาดหวังต่อการทำงานของเขาอย่างไรและสามารถให้บริการได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ ยังต้องสร้างระบบฐานข้อมูลให้ผู้ให้บริการปฏิบัติให้ได้ตามมาตรฐาน เช่น การประกาศ เกียรติคุณชาราชการดีเด่นประจำเดือน

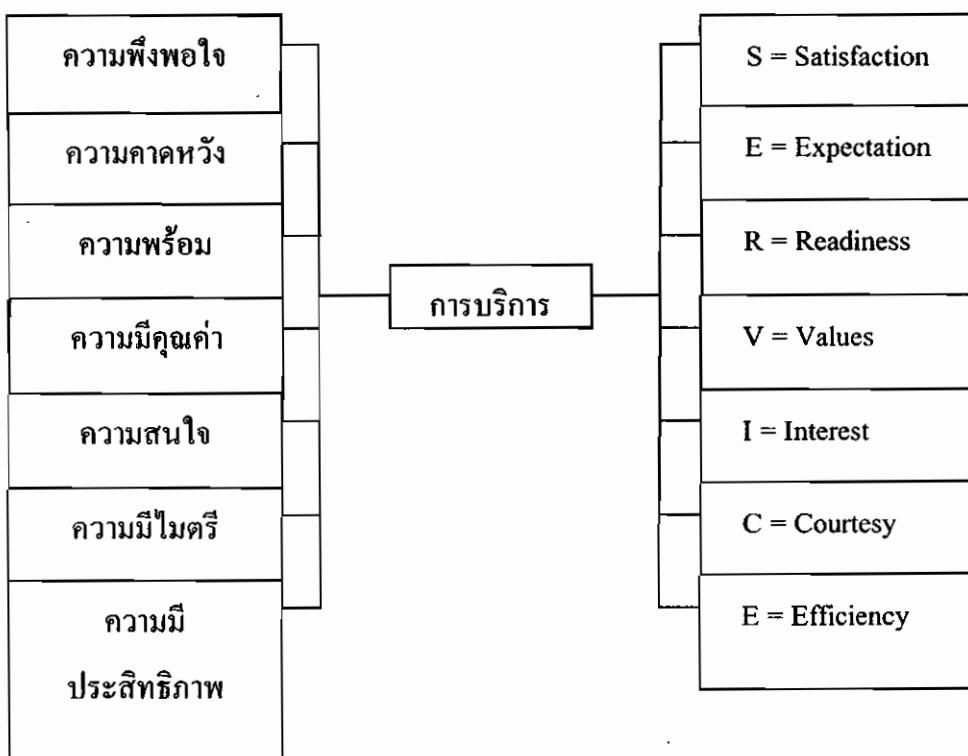
4. ดำเนินงานตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

5. ควบคุมกระบวนการให้บริการให้เป็นไปตามมาตรฐาน องค์กรจะต้องจัดให้มี การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการให้บริการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว โดยทำการเก็บข้อมูล การให้บริการที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไร เป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่เพียงใด วิเคราะห์หาสาเหตุ ที่การให้บริการไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ตลอดจนวิเคราะห์ว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจเพียงใด

6. ดำเนินการปรับปรุงบริการให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง องค์กรต้องไม่หยุดนิ่งที่จะคิดค้น หาทางปรับปรุงให้ คุณภาพของการบริการดีขึ้นด้วยวิธีการต่าง ๆ เพิ่มมาตรฐานของการบริการ ให้สูงขึ้น ซึ่งอาจทำได้โดยการนำวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพของ การบริการ อีกที การบริหารความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ (Crm) ด้วยการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่นมาช่วยเคราะห์ข้อมูล ทำให้สามารถให้บริการได้ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการแต่ละราย ส่งผลให้ผู้รับบริการมีความพึงพอใจเพิ่มมากขึ้น

พื้นฐานสู่ความสำเร็จของการบริการที่มีคุณภาพ

พื้นฐานที่ เป็นหัวใจนำไปสู่ความสำเร็จของการบริการที่มีคุณภาพ โดยนำเสนอคำว่า “บริการ” ที่ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Service” มาแยกตัวอักษรแต่ละตัวเป็นคำขึ้นต้นของ องค์ประกอบของความสำเร็จในการบริการ

ภาพที่ 2 พื้นฐานของความสำเร็จในการบริการ

จากภาพที่ 2 จะพบว่า การจัดระบบการบริการให้มีคุณภาพจำเป็นต้องดำเนินการ องค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ (Satisfaction) การให้บริการที่ดีต้องมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้รับบริการหรือลูกค้าเป็นหลักสำคัญ โดยผู้ให้บริการจะต้องถือเป็นหน้าที่โดยตรงที่จะต้องพยายามกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะผู้ใช้บริการจะต้องมีจุดมุ่งหมายของการมารับบริการและคาดหวังให้มีการตอบสนองความต้องการนั้นหากผู้ให้บริการ (ผู้บริหารการบริการและผู้ที่ปฏิบัติงานบริการ) สามารถรู้เท่าทันหรือรับรู้ ความต้องการของผู้รับบริการและสามารถแสดงพฤติกรรมที่สนองการบริการ ได้ตรงกันพอดี ผู้รับบริการย่อมเกิดความพึงพอใจและมีความรู้สึกที่ดีต่อการบริการดังกล่าว ดังนั้นคุณภาพของการบริหาร การบริการ และการให้บริการของพนักงานบริการนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของการบริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับการวางแผนการบริการที่ต้องสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้รับบริการและ การพัฒนาคุณลักษณะของพนักงานบริการที่ดี ได้แก่ การเป็นผู้มีจิตสำนึกรักในการให้บริการ รวมทั้งการมีความรู้ความสามารถ เจตคติ ตลอดจนบุคลิกภาพที่เหมาะสมสมกับงานบริการ นอกจากนั้น สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของการบริการที่ดีก็เป็นปัจจัยที่ไม่ควรละเลย การจัดสภาพแวดล้อมของสถานที่ให้บริการแก่ผู้มาใช้บริการ รวมทั้งบุคลากรผู้ปฏิบัติงานบริการจะช่วยเสริมสร้างบรรยากาศของการบริการที่สร้างความรู้สึกที่ดีและความพึงพอใจของการบริการทุกรายดับ

2. ความคาดหวังของผู้รับบริการ (Expectation) เมื่อผู้รับบริการมาติดต่อกับองค์กร หรือธุรกิจบริการใด ๆ ก็มักจะคาดหวังที่จะได้รับการบริการอย่างโดยย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ให้บริการจำเป็นที่จะต้องรับรู้และเขียนรู้เกี่ยวกับความคาดหวังพื้นฐานและรู้จักสำรวจความคาดหวังเฉพาะของผู้รับบริการเพื่อสนองบริการที่ตรงกับความคาดหวัง ซึ่งจะทำให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ หรืออาจเกิดความประทับใจขึ้น ได้หากการบริการนั้นเกินความคาดหวังที่มีอยู่เป็นที่ยอมรับว่า ผู้รับบริการมักจะคาดหวังการบริการที่รวดเร็วทันใจ มีประสิทธิภาพ และคงออกตัวอย่างยาศพไม่ตรี ที่ดี ทั้งนี้สิ่งที่ลูกค้าคาดหวังไว้นั้นจะแตกต่างผันแปรไปตามลักษณะของงานบริการ เช่น ความคาดหวังของคนไข้ที่รอให้แพทย์มาตรวจเชื้ออาการป่วยย่อนแแบบต่างจากการคาดหวังของวัยรุ่นที่รอเข้าແกวเพื่อขึ้นเรือเท่าในสวนสนุก เพราะคนไข้รู้สึกไม่สบายก็คาดหวังให้ได้รับการบริการที่รวดเร็วและเอาใจใส่อย่างดีเป็นพิเศษ การวิจัยตลาดเกี่ยวกับความต้องการ การรับรู้ การชูงใจ และเจตคติ รวมทั้งพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริการจะช่วยค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังจากงานบริการหรือความต้องการบริการใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการบริการให้สามารถดำเนินงานไปอย่างราบรื่น

3. ความพร้อมในการบริการ (Readiness) ประสิทธิภาพของการบริการย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมที่จะให้บริการในสิ่งที่ผู้รับบริการต้องการภายในเวลาและด้วยรูปแบบที่ต้องการ ความต้องการของบุคคลเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและไม่อาจกำหนดตายตัวได้ เพราะความต้องการของ

แต่ละบุคคลจะแตกต่างกันตามธรรมชาติทั้งบังแปรเปลี่ยนไปได้ทุกขณะตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น หน่วยบริหารหรือธุรกิจบริการจำเป็นต้องตรวจสอบ ดูแลให้บุคลากรรวมทั้งอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ให้มีความพร้อมอยู่ตลอดเวลาในอันที่จะสนองบริการ ได้อย่างฉับพลันและทันใจ ที่จะทำให้ผู้รับบริการชอบใจและรู้สึกประทับใจ ผู้ให้บริการจึงจำเป็นต้องมั่นใจว่า ได้เตรียมทุกอย่าง ที่เกี่ยวข้องกับการบริการ ไว้พร้อมสรรพที่จะให้บริการ ได้ทันทีเมื่อมีผู้มารับบริการ

4. ความมีคุณค่าของการบริการ (Values) คุณภาพของการให้บริการที่ตรงไปตรงมา ไม่เอาเปรียบลูกค้าด้วยความพ่ายแพ้ที่จะทำให้ลูกค้าชอบและถูกใจกับการบริการที่ได้รับ ย่อมแสดงถึงคุณค่าของการบริการที่คุ้มค่าสำหรับผู้รับบริการ อาชีพบริการมีลักษณะต่างๆ กัน และมีวิธีการบริการที่ไม่เหมือนกัน คุณค่าของการบริการขึ้นอยู่กับสิ่งที่ผู้รับบริการ ได้รับและ เกิดความรู้สึกประทับใจ เช่น ลูกค้าเข้าไปในกัดຕาการแห่งหนึ่ง พนักงานเสิร์ฟให้การต้อนรับ ด้วยความสุภาพรับคำสั่งและนำอาหารมาเสิร์ฟถูกต้อง ไม่ต้องรอนาน อาหารมีรสชาติดี ให้อาหาร ถูกจัดไว้อย่างสวยงาม ด้วยอุปกรณ์เข้าชุดกัน มีเสียงดนตรีเบาๆ ภายในกัดຕาการตกแต่ง ออย่างทันสมัยไม่แออัด และสะอาดเรียบร้อย หลังจากจ่ายเงินค่าบริการ ลูกค้าไม่รู้สึกเสียดายเงิน ที่จ่ายไปและตั้งใจว่าจะกลับมา กัดຕาการนี้อีก เพราะอาหารอร่อยและบริการที่ดีเยี่ยมเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าลูกค้าได้รับคุณค่าจากการบริการอย่างเต็มเปี่ยม

5. ความสนใจต่อการบริการ (Interest) การให้ความสนใจอย่างจริงใจต่อสูญเสียทุกระดับ และทุกคนอย่างยุติธรรมหรือการให้บริการเท่าเทียมกันนับเป็นหลักการของการให้บริการที่สำคัญที่สุด ไม่ว่าสูญเสียจะเป็นโครงสร้างทางกายภาพ ต้องการได้รับบริการที่คิดถึงกันทั้งสิ้น ผู้ให้บริการจึงจำเป็นต้องให้ความใส่ใจต่อสูญเสียหรือผู้รับบริการที่เข้ามายังต่อโดยเสนอภาคภูมิ การเอาอกเอาใจเฉพาะสูญเสียที่ซึ่งสินค้าครั้งละน้ำ ๆ หรือสูญเสียที่มีฐานะดี แต่งตัวดีโดยไม่เอาใจใส่ต่อสูญเสียอื่นบ่อมทำให้สูญเสียนั้นรับรู้ถึงการปฏิบัติที่แตกต่างกันนี้และอาจไม่พอใจที่จะมาเป็นสูญเสียอีกต่อไป ดังนั้น การปฏิบัติต่อสูญเสียจะต้องสุภาพอ่อนโยนและให้เกียรติสูญเสียลดเวลาในการปฏิบัติสูญเสีย บริการก่อนโดยไม่คุ่นคิดสินสูญเสียจากเพียงรูปโฉมหรือกำลังชื้อเท่านั้น ผู้ให้บริการจะต้องทราบเทคนิคการให้บริการที่เหมาะสมและเรียนรู้พัฒนาระบบของสูญเสียในการให้ความสนใจอย่างเหมาะสมด้วย

6. ความมีไมตรีจิตในการบริการ (Courtesy) การต้อนรับลูกค้าด้วยใบหน้าที่ยิ้มเย็น แจ่มใสและท่าทีที่สุภาพอ่อนโยนของผู้ให้บริการแสดงถึงอัธยาศัยของความเป็นมิตรและบรรยายกาศของการบริการที่อบอุ่นและเป็นกันเองจะส่งผลให้ผู้รับบริการเกิดความรู้สึกที่ดีและประทับใจต่อการบริการที่ได้ คุณสมบัติของผู้ให้บริการและพฤติกรรมการบริการที่ดีซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการให้บริการด้วยไมตรีจิตแก่ลูกค้า ทั้งนี้ผู้ให้บริการจะต้องมีบุคลิกส่งงาน มีชีวิตชีวายิ้มเย็นแจ่มใส พูดจาสุภาพอ่อนโยน รู้จักค่าทางความต้องการของผู้รับบริการ มีทักษะและจิตสำนึกของการให้บริการ

7. ความมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานบริการ (Efficiency) ความสำเร็จของ การบริการขึ้นอยู่กับการบริการอย่างเป็นระบบที่ มีขั้นตอนที่ชัดเจน เนื่องจากการบริการ เป็นงาน ที่เกี่ยวข้องร่วงหวงคนกับคนการกำหนด”ปรัชญาการบริการ” หรือแผนในการให้บริการ และพัฒนา กลยุทธ์การบริการเพื่อให้การบริการที่มีคุณภาพสม่ำเสมอ ย้อมแสลงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของ การบริการซึ่งเริ่มต้นจาก การวิเคราะห์วิจัยความต้องการปฏิกริยาตอบสนองและความประทับใจของ ผู้รับบริการ นำมากำหนดเป้าหมายของการบริการ รวมทั้งรูปแบบและปัจจัยพื้นฐานของการบริการ ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการ โดยให้ความสำคัญกับบุคลากรที่ปฏิบัติงานบริการ ทุกฝ่ายซึ่งมีบทบาทรับผิดชอบงานบริการที่ตนเองถนัดและมีอำนาจในการตัดสินใจและปฏิบัติงาน การตรวจสอบและปรับปรุงการดำเนินงานบริการอย่างสม่ำเสมอให้เป็นไปตามเกณฑ์และความ คาดหวังของผู้รับบริการตลอดจนการฝึกอบรมบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่ได้มาตรฐานคุณภาพ ของงานบริการอย่างสม่ำเสมอ

แนวคิดเกี่ยวกับภารกิจอากร

ความหมายของภารกิจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช (2546) ได้ให้ความหมายของภารกิจ ดังนี้

นัยที่หนึ่ง ภารกิจอากร หมายถึง ลิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บจากประชาชนและนำไปใช้ ประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม โดยมิได้ให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี ซึ่งมี สาระสำคัญอยู่ 4 ประการ คือ

“ภารกิจอากร” เป็นลิ่งที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บในที่นี้เน้นคำว่า “ลิ่ง” หมายความว่า การเก็บ ภารกิจอากรนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นในรูปเงินตราเสมอไป อาจเป็นในรูปสิ่งของหรือบริการก็ได้ เช่น ในสมัยโบราณมีการเก็บภารกิจรูปของผลผลิตที่ผลิตได้ หรือการเกณฑ์แรงงาน เป็นต้น

“บังคับจัดเก็บ” หมายความว่า ภารกิจอากรจะต้องมีลักษณะบังคับ กล่าวคือ ไม่ใช่ลิ่งที่ ประชาชนผู้เสียภาษีจะเลือกได้ การเสียภาษีเป็นหน้าที่และเป็นเรื่องที่รัฐบาลบังคับจัดเก็บเอาไม่รู้ ผู้เสียจะสามารถใจหรือไม่

“นำไปใช้เพื่อประโยชน์สังคมโดยส่วนรวม” ภารกิจที่รัฐบาลจัดเก็บไปนั้น นุ่งที่จะเอาไปใช้ เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยส่วนรวม ไม่ใช่เพื่อผู้ใดผู้หนึ่งโดยเฉพาะ

“มิได้ให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี” หมายความว่า การเก็บภารกิจนั้น มิได้ ให้ประโยชน์ตอบแทนโดยตรงต่อผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีอาจได้รับประโยชน์ทางอ้อม หรือประโยชน์ อาจเกิดขึ้นโดยตรง โดยมิได้ตั้งใจ นอกจากนั้นแล้วขนาดของประโยชน์ที่ได้รับก็ไม่จำเป็นต้อง เท่าที่บันทึกจำนวนภารกิจที่เสีย

นัยที่สอง ภายนอก หมายถึง รายได้หรือทรัพยากรที่ได้มีการเคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาลและไม่ก่อให้เกิดภาระในการชำระคืนของรัฐบาล คำนิยามตามนัยที่สองมีประเด็นที่พึงพิจารณา 4 ประเด็น คือ

1. ภายนอก หมายถึง รายได้หรือทรัพยากร หมายความว่า ภายนอกเป็นในรูปเงินตราหรือ ในรูปสินค้าและบริการก็ได้

2. ภายนอก หมายถึง รายได้หรือทรัพยากร “ที่ได้มีการเคลื่อนย้าย จากภาคเอกชนสู่ ภาครัฐบาล” หมายความว่า การเก็บภาษีเป็นการเคลื่อนย้ายรายได้หรือทรัพยากรจากภาคเอกชน สู่ภาครัฐบาล ในที่นี้พึงเข้าใจว่า การเก็บภาษีมิได้เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นในสังคม การเก็บภาษีเป็นเพียงการเคลื่อนย้ายรายได้หรือทรัพยากรจากความครอบคลุมของเอกชนไปสู่ ความครอบคลุมของรัฐบาลเท่านั้น กล่าวคือ ในการเก็บภาษีนั้น สังคมมิได้มีสินค้าและบริการ เพิ่มขึ้น รายได้ของสังคมจึงมิได้เพิ่มขึ้น แม้รัฐบาลจะมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษี แต่เอกชน ก็มีรายได้ลดลงเท่ากันกับรายได้ที่รัฐบาลเพิ่มขึ้น ดังนั้น สังคมทั้งสังคมจึงมิได้มีรายได้หรือ ทรัพยากรเพิ่มขึ้นจากการเก็บภาษี ภาษีจึงเป็นเงินโอน (Transfer Payment) มิใช่รายได้ (Income) ของสังคมและการเก็บภาษีก็คือการโอนอันอาจซื้อหรือทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล โดยที่ในการโอนนั้นมิได้ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้นในสังคม

3. การ โอนรายได้จากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาลนั้น ไม่ก่อให้เกิดภาระในการชำระคืน แก่รัฐบาล หมายความว่า ไม่ใช่การถ่ายทอดเงิน กล่าวคือ การถ่ายเงินนั้นเป็นการเคลื่อนย้ายรายได้ หรือ ทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาลเหมือนกัน แต่ก่อให้เกิดภาระที่รัฐบาลจะต้องเคลื่อนย้าย รายได้ หรือทรัพยากรกลับคืนสู่ภาคเอกชน เมื่อต้องรัฐบาลชำระเงินคืนให้แก่เอกชน แต่การเก็บภาษีนั้นรัฐบาลไม่มีข้อผูกพันในการชำระคืน

4. ปัญหาว่า การที่รัฐบาลประกอบกิจการที่ได้กำไรมะเป็นภาษีหรือไม่ เพราะตัวรัฐบาลเองมิได้จัดตั้งขึ้นเพื่อมุ่งค้าหรือทำกำไร แต่การได้กำไรของรัฐบาลในส่วนที่เกินกว่าต้นทุน หรือ ผลตอบแทนต่อปัจจัยการผลิตก็เท่ากับว่ารัฐบาลได้โอนรายได้ หรือทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ ภาครัฐบาล การโอนรายได้นี้ถือเป็นภาษีอย่างหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กิจการโรงงานยาสูบ หรือกองสลาก กิจกรรมของรัฐบาล รัฐบาลได้กำไรจากการทั้งสอง กำไรนี้ถือได้ว่าเป็นภาษีรูปหนึ่ง สิ่งที่น่าคิด คือไปก็คือว่า หากรัฐบาลดำเนินการขาดทุน เช่น กิจการของตนส่งมวลชนจะถือเป็นอะไร ถ้าหาก รัฐบาลได้นำเอาเงินภาษีมาช่วยเหลือกิจการขนาดใหญ่ เช่น กิจการของตนส่งมวลชนก็ถือได้ว่าเป็นภาษีในเชิงลบ (Negative Income Tax) คือ เป็นการคืนรายได้หรือเคลื่อนย้ายรายได้จากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล หรือเป็น การอุดหนุน (Subsidy) นั่นเอง

หลักการจัดเก็บภาษี

สมิธ (Smith, n.d. อ้างถึงใน อเนก เซียร์รา沃, 2529, หน้า 4) ได้ให้ลักษณะของภาษีอากร ที่ดี ซึ่งในการจัดเก็บภาษีอากรนั้น รู้ต้องคำนึงถึงลักษณะของภาษีอากรที่ว่าจะมีความเป็นธรรม เหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งฝ่ายรัฐบาลการจัดเก็บภาษี และฝ่ายผู้เสียภาษีอากรให้มากที่สุด ดังนั้น การวางแผนหลักการจัดเก็บภาษีที่ดีไว้เป็นแนวทางลักษณะของภาษีอากรที่ดีจะต้องประกอบด้วย

1. หลักความยุติธรรม หรือหลักความเป็นธรรม (Equity) ซึ่งสามารถแสดงออกให้เห็นโดยการที่รัฐได้แบ่งภาระภาษีให้กับประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีอย่างเป็นธรรม หลักการดังกล่าวเป็นหัวใจของระบบภาษีอากรที่ดี หากระบบภาษีอากรมีความเป็นยุติธรรม หรือเป็นธรรมแล้วก็จะนำไปสู่ความขึ้นของเสียภาษีโดยสมัครใจของผู้เสียภาษี (Voluntary Compliance) ซึ่งสมิธ (Smith) ได้สนับสนุนให้ใช้อัตราภาษีแบบคงที่เป็นเครื่องกำหนดความสามารถ และไม่สนับสนุนให้มีการยกเว้นหรือให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการเปิดโอกาสให้บุคคลทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเลือกประกอบอาชีพได้โดยเสรี หากหลักความยุติธรรมดังกล่าวมี ดื้อได้ว่าเป็นการสนับสนุนลักษณะเศรษฐกิจเสรีนิยมอย่างหนึ่ง โดยให้มีการแทรกแซงของรัฐบาลน้อยที่สุด

2. หลักความแน่นอน (Certainty) คือจะต้องมีการกำหนดภาระภาษีให้ประชาชนทราบ ต่างหน้าว่าจะต้องเสียภาษีเป็นจำนวนเท่าไหร่ จะต้องเสียเมื่อใด และจะต้องเสียด้วยวิธีใด หรือภาษีอากรที่เรียกเก็บนั้นต้องมีความชัดเจนในเรื่องของบุคคลผู้ที่ต้องเสียภาษีอัตราภาษีกำหนดเวลา ในการเสียภาษีและในเงื่อนไขอื่น ๆ ด้วย

3. หลักความเป็นกลาง (Neutrality) หมายถึง ระบบภาษีอากรที่มิได้สร้างเป็นกลาง ในทางเศรษฐกิจมากที่สุด ไม่เปลี่ยนแปลง หรือกระทบกระเทือนรูปแบบการบริโภคหรือการออม การเบ่งชั้นผลิตสินค้า และบริการของผู้ผลิตตลอดจนการทำงานของกลไกตลาด ทั้งนี้ เพื่อให้กลไกตลาดสามารถทำหน้าที่ในการจัดสรรทรัพยากรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. หลักอ่านรายได้ (Productivity) หมายถึง ภาษีอากรที่ดีจะต้องเป็นภาษีที่สามารถทำรายได้สูงให้กับรัฐบาล จึงควรประกอบด้วยภาษีอากรน้อยประเภทแต่ภาษีอากรแต่ละประเภท ต้องสามารถทำรายได้ให้กับรัฐบาลสูงในสถานการณ์ทางเศรษฐกิจทุกรูปแบบ โดยมีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ

- 4.1 จะต้องเป็นภาษีอากรที่มีฐานกว้าง กล่าวคือ จะต้องครอบคลุมจำนวนผู้เสียภาษี อากรจำนวนมาก และขณะเดียวกันฐานภาษีที่ใช้เรียกเก็บภาษีจากผู้เสียภาษีอากรแต่ละรายจะต้อง มีขนาดใหญ่ด้วย ภาษีอากรที่มีฐานกว้าง เช่นนี้จะทำรายได้ให้กับประเทศได้สูง โดยไม่จำเป็นต้องใช้อัตราภาษีที่สูงเท่าใดนัก

4.2 อัตราภาษีที่ใช้หากเป็นอัตราภาษีลักษณะก้าวหน้า เมื่อฐานภาษีขนาดใหญ่ขึ้น จะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้ภาษีอากรมากขึ้นในสัดส่วนที่สูงกว่าการขยายตัวของฐานภาษี

5. หลักความยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ภาษีอากรที่คิตรวจะเป็นเครื่องมือในการช่วยบรรลุวัตถุประสงค์ในการรักษาเสถียรภาพในทางเศรษฐกิจด้วย คือ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงในทางเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดีและเหมาะสม ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นโครงสร้างที่มีอัตราภาษีก้าวหน้า

6. หลักประสิทธิภาพในการบริหาร (Administrative Efficiency) หมายถึง ภาษีอากรที่คิดต้องทำให้รัฐสามารถบริหารการจัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพ เสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ (Collection Cost) น้อยที่สุด ซึ่งค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บนั้นนับว่าเป็นความสูญเปล่าในทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ เพราะการจัดเก็บภาษีเป็นเพียงการโอนทรัพยากรจากภาคเอกชนมาสู่ภาครัฐบาล โดยมิได้ก่อให้เกิดรายได้หรือผลผลิตของประเทศแต่อย่างใด

ประเภทภาษีท้องถิ่น

ภาษีท้องถิ่น (Local Tax) หมายถึง เงินท่องศักดิ์ของบุคคลของส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเป็นรายได้ของตนเองและนำรายได้นี้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นให้เริ่มก้าวหน้ารวมทั้งนำไปจัดบริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ ให้กับประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่โดยจัดเก็บในรูปของภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่และภาษีป้าย เป็นต้น

1. หลักการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน (วิรากานต์ ห่วงรักษ์, 2546, หน้า 48)

การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เป็นภาษีที่จัดเก็บจากโรงเรือนและที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นกับที่ดินที่ใช้คือเนื่องกับโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างนั้นทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและที่ดินซึ่งใช้คือเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น และในปีที่ผ่านมาได้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินนั้น เช่น ให้เช่า ใช้เป็นที่ทำการค้า ที่ไว้สินค้า ที่ประกอบอุตสาหกรรม ให้ญาติ นารดา บุตร หรือผู้อ่อนอาชัย หรือใช้ประกอบกิจการอื่น ๆ เพื่อหารายได้ และไม่เข้าข่ายกเว้นตามกฎหมาย

ทรัพย์สินที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ผู้มีหน้าที่เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน คือ เจ้าของทรัพย์สิน ในกรณีเจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและเจ้าของที่ดินเป็นคนละคน เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีทรัพย์สินนั้นทั้งหมด และต้องเสียภาษีปีละครั้ง โดยเสียที่ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานเขต สำนักงานเทศบาล สำนักงานองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นหรือที่ว่าการอำเภอแล้วแต่ว่าทรัพย์สินดังอยู่ที่ทำการเสียภาษี ดังกล่าวเริ่มต้นเมื่อประกาศของกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานเขตสำนักงานเทศบาล สำนักงาน

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือที่ว่าการอำเภอแล้วแต่กรณี ให้ไปรับแบบพิมพ์ ก.ร.ค. 2 โดยจะประกาศภายในเดือนเมษายนของทุกปี ซึ่งประกาศนี้จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในหน้าหนังสือพิมพ์หรือที่ว่าการอำเภอสำนักงานเขต สำนักงานเทศบาลหรือสำนักงานทะเบียน ท้องถิ่นของเทศบาลและในท้องที่ที่มีองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะต้องประกาศ ณ ที่ทำการ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย เมื่อประกาศแล้วจ้าของจะต้องไปรับแบบพิมพ์ ก.ร.ค. 2 ภายใน เวลาที่กำหนดไว้แล้วกรอกรายการต่าง ๆ ลงในแบบพิมพ์นั้น เสรچแล้วกีต่อแบบพิมพ์ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่จะคำนวณหาจำนวนภาษี แล้วแจ้งให้ทราบเพื่อให้ชำระภาษีภายใน 30 วัน หากได้รับแจ้งแล้วไม่ชำระภาษีจะต้องรับผิดเสียเงินภาษีเพิ่มขึ้นอีก

2. หลักการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ (สมคิด บางโน, 2544, หน้า 350)

พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 เป็นภาษีที่เรียกเก็บจากฐานทรัพย์สินอย่างใด อย่างหนึ่ง โดยจัดเก็บจากเจ้าของที่ดิน ไม่ว่าที่ดินนั้นจะทำประโยชน์หรือไม่ก็ตาม ประชาชนทุกคน ที่เป็นเจ้าของที่ดินจะต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ เว้นแต่มิที่ดินเพียงจำนวนเดือนน้อยเพื่อยู่อาศัย หรือ เพื่อทำกินตามที่กฎหมายกำหนดซึ่งจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ คือ ที่ดิน ทั้งนี้ไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่ดินนิโภนด, น.ส. 3, น.ส. 3 ก, ใบไทร์สวน หรือ ส.ก. 1 และไม่ว่าที่ดินนั้นจะเป็นที่ว่างเปล่าหรือมีโรงเรือน สร้างปลูกสร้างปลูกอยู่หรือไม่ หรือใช้ในการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ประกอบกิจกรรมโดยให้คนอื่นเช่า หรือทำเองก็ตาม ผู้มีหน้าที่เสียภาษีบำรุงท้องที่ คือผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในวันที่ 1 มกราคม ของ ทุกปีนั้น ๆ โดยเจ้าของที่ดินนั้น หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคลไม่ว่าจะเป็นบุคคลธรรมชาติหรือ นิติบุคคล ซึ่งมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรือครอบครองอยู่ในที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน เจ้าของที่ดินต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ปีละครึ่งภาษีในเดือนเมษายนของทุกปี โดยยื่นแบบแสดง รายการที่ดิน (ก.บ.ท. 5) ภายในเดือนกรกฎาคมของปีแรกที่มีการตีราคาปานกลางของที่ดิน แบบแสดง รายการนี้ใช้ได้ทุกปีในรอบระยะเวลา 4 ปีนั้น หากที่ดินอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ชำระเงินภาษีต่อเจ้าพนักงานประเมิน ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น โดย เจ้าหน้าที่จะประกาศให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 30 วัน ในกรณีที่เป็นเจ้าของที่ดินเข้าใหม่หรือ จำนวนที่ดินเดิมได้เปลี่ยนแปลงไป เจ้าของที่ดินจะต้องยื่นแบบแสดงรายการที่ดินใหม่ต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานเทศบาลที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ แต่ถ้าเป็นที่ดินที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลให้แจ้งต่องค์กร บริหารส่วนท้องถิ่นที่ที่ดินนั้นตั้งอยู่ภาษีใน 30 วัน นับแต่วันที่เป็นเจ้าของที่ดินเข้าใหม่ หรือนับแต่วันที่จำนวนเนื้อที่ดินได้มีการเปลี่ยนแปลงไป

เมื่อยื่นแบบแสดงรายการแล้ว เจ้าพนักงานจะคำนวณเนื้อที่ดินและค่าภาษีตามราคา ปานกลางและบัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่ แล้วแจ้งให้ทราบเป็นหนังสือว่าจะต้องเสียภาษีบำรุง

ห้องที่ปีละเท่าไถ เว้นแต่เป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล เจ้าหน้าที่จะปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งค่าภาษีที่แจ้งให้ทราบนี้ใช้ได้ตลอด 4 ปี นับแต่วันที่แจ้ง

3. หลักการจัดเก็บภาษีป้าย (สมคิด บางโน, 2544, หน้า 353)

การจัดเก็บภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 หมายถึง ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้หรือโฆษณาไว้ที่ วัสดุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียนแกะสลักหรือเขารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น ตามความหมายดังกล่าวป้ายที่จะต้องเสียภาษีป้ายจะต้องเป็นป้ายที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

3.1 เป็นป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้าหรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

3.2 เป็นป้ายโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงว่าป้ายนั้น จะแสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัสดุใด ๆ หรือป้ายนั้นจะทำให้ปรากฏด้วยวิธีใดก็ตาม

ปกติเจ้าของป้ายมีหน้าที่เสียภาษีป้ายโดยเสียเป็นรายปี ยกเว้นป้ายที่เริ่มติดตั้งหรือแสดง ในปีแรกให้เสียภาษีป้ายตั้งแต่วันเริ่มติดตั้งหรือแสดงจนถึงสิ้นปี โดยให้คิดภาษีป้ายเป็นรายจด จำนวน 3 เดือน โดยเริ่มเสียภาษีตั้งแต่วันที่ติดตั้งป้ายจนถึงวันสุดท้ายของปี เจ้าของป้ายซึ่งจะต้องเสียภาษีป้ายต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ก.ป. 1) ตามแบบและวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดภายในเดือนมีนาคมของทุกปี

ในการผู้จัดทำของป้ายอยู่นอกประเทศไทยให้ตัวแทนหรือผู้แทนในประเทศไทยมีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย ถ้าเจ้าของป้ายตาย เป็นคนสามัญ เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถให้ผู้ดูแลการมรดก ผู้ครอบครองทรัพย์มรดก ไม่ว่าจะเป็นพยาท หรือผู้อื่น ผู้จัดการทรัพย์สิน ผู้อนุบาล หรือ ผู้พิทักษ์ และแต่กรรมา มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายแทนเจ้าของป้าย

ในการผู้ที่เจ้าของป้ายมีป้ายที่ต้องเสียภาษีหลังเดือนมีนาคม แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม ที่ได้เสียภาษีป้ายไปแล้วหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม ทำให้ต้องเสียภาษีป้ายหรือเสียภาษีป้ายเพิ่มขึ้นตามบัญชีอัตราภาษีป้าย ให้เจ้าของป้ายยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภาษีใน 15 วัน นับแต่วันที่มีป้ายต้องเสียภาษี หรือแต่วันที่แสดงป้ายใหม่แทนป้ายเดิม หรือนับแต่วันที่เปลี่ยนแปลงแก้ไขป้ายเดิม แล้วแต่กรณี ในกรณีที่มีการโอนป้ายผู้รับโอนต้องแจ้งรับโอนเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภาษีใน 30 วัน นับแต่วันรับโอน มิฉะนั้นต้องระหว่างโทยปรับตั้งแต่ 1,000 ถึง 10,000 บาท

ปัญหาการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น

กรรมการปักธง (2543, หน้า 110-112) กล่าวถึง ปัญหาการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น ในด้านต่อไปนี้

1. ปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน

เป็นภาษีที่เก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่น ๆ กับที่ดินที่ใช้ต่อเนื่อง โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง แม้ว่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จะเป็นภาษีที่ทำรายได้ให้กับท้องถิ่นมากที่สุดในบรรดา รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจหรือที่ควรจะเป็น โดยมีปัญหา ในระดับปฏิบัติสำคัญบางประการที่ทำให้ห้องถิ่นจัดเก็บได้น้อย คือ

1.1 ปัญหาการประเมินภาษี เนื่องจากภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นการประเมินภาษี จากค่ารายปี (Annual Value) หรือค่าเช่าที่สมควรให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ในกรณีที่หากมีการเช่า ทรัพย์สินจริงจะไม่มีปัญหา แต่หากไม่มีการเช่าทรัพย์สินจริงหรือเจ้าของทรัพย์สินมีความพยายาม หลบเลี่ยงภาษีโดยแจ้งหลักฐานการเช่าระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่าต่ำกว่าความเป็นจริง ทำให้เป็น ปัญหาในการประเมินของเจ้าหน้าที่และเมื่อมีความพยายามอย่างมากที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่โดยระบบการประเมินค่ารายปีก็เป็นข้อจำกัดที่ทำให้การประเมินขาดความชัดเจน

1.2 การยกเว้นภาษีในกรณีเจ้าของทรัพย์สินอยู่อาศัยเอง การยกเว้นภาษีในกรณี เจ้าของทรัพย์สินได้รับการยกเว้นภาษี ไม่ว่าทรัพย์จะมีมูลค่ามากเพียงใดก็ตาม ในขณะที่เจ้าของ ทรัพย์สินเหล่านั้น ได้ใช้ประโยชน์จากการของท้องถิ่น เช่นเดียวกับเจ้าของทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ต้อง เสียภาษี ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ห้องถิ่นจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้น้อย

1.3 อัตราภาษีภาษีโรงเรือนและที่ดินกำหนดอัตราภาษีไว้ร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นว่าเป็นอัตราที่กำหนดมาเป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่มีการเริ่ม จัดเก็บไม่เคยมีการเพิ่มอัตราภาษีเลย ทำให้มีการจัดเก็บได้น้อย ในทางกลับกันพบว่า อัตราภาษี โรงเรือนและที่ดินกำหนดที่กำหนดไว้อัตราร้อยละ 12.5 นั้นสูงเกินไป โดยเฉพาะเมื่อนำมาไป เปรียบเทียบกับอัตราภาษีของภาษีประเภทอื่น ๆ และเป็นผลให้ผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษีพยายาม ที่จะหลีกเลี่ยงภาษีหรือมักแจ้งอัตราค่าเช่าที่ต่ำกว่าค่าเช่าจริง และเป็นปัญหาต่อเนื่องถึงการประเมิน ค่ารายปีของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อไปด้วย

1.4 ปัญหาการดำเนินคดีกับผู้หลักเลี่ยงภาษี ปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ประการหนึ่งคือ การกำหนดคบลงโทษไว้ต่ำมาก เนื่องจากเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2475 และแม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2543 แต่ยังไม่พบบทลงโทษ ที่เด็ดขาดจึงทำให้กฎหมายขาดสภาพการบังคับโดยปริยาย

1.5 นอกเหนือจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังมีปัญหาอื่น ๆ ที่มีผลต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เช่น ปัจจัยด้านการเมืองที่ผู้บริหารมักไม่พยายามปรับการประเมินภาษีเพิ่มขึ้นหรือใช้อำนาจในการดำเนินคดีกับการหลีกเลี่ยงภาษี เพื่อจากเกรงว่าจะเสียคะแนนเสียง เมื่อเวลา มีการเลือกตั้ง ปัจจัยด้านความพร้อมของเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น และปัจจัยด้านความร่วมมือ ของประชาชนในการเสียภาษี ผู้มีอิทธิพลที่ครอบงำการเมืองท้องถิ่น เป็นต้น

2. ปัญหาการจัดเก็บภาษีป้าย

โดยที่การปรับอัตราภาษีป้ายเมื่อปลายปี พ.ศ. 2534 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 200 หรือ 2 เท่าจากอัตราภาษีป้ายที่จัดเก็บอยู่เดิม ซึ่งมีผลให่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มจากเดิม จะเป็นปัญหาในการปฏิบัติ อาทิ เช่น

2.1 การจัดเก็บภาษีไม่ครบถ้วน เนื่องจากปัจจุบันมีการติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นจำนวนมาก มากกระฉับกระชากอยู่โดยทั่วไป และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมีการติดตั้งเพิ่มมากขึ้นตามภาวะ ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากจะมีป้ายเป็นจำนวนมากแล้วยังมีขนาด รูปทรงและลักษณะ ที่หลากหลาย และติดตั้งในสถานที่ที่ยากต่อการตรวจวัด และการคำนวณพื้นที่

2.2 ปัญหาการวินิจฉัยประเภทป้าย เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มีการแบ่งป้ายออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภทจะมีอัตราภาษีแตกต่างกันมาก เช่น ป้ายประเภท ที่หนึ่ง อัตราภาษี 3 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร ป้ายประเภทที่สอง อัตราภาษี 20 บาทต่อ 500 ตารางเซนติเมตร และป้ายประเภทที่สาม อัตราภาษี 40 บาท ต่อ 500 ตารางเซนติเมตร ดังนั้นจึง ทำให้มีความพยายามที่จะแจ้งประเภทป้ายผิดไปจากข้อเท็จจริงเพื่อให้เสียภาษีน้อยลง

3. ปัญหาการการนำสัตว์

การการนำสัตว์เป็นการจัดเก็บตามพระราชบัญญัติควบคุมการนำสัตว์และจำหน่าย เนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ของเทศบาล รวมถึงรายได้อื่นอันเกิดจาก การนำสัตว์ด้วย ได้แก่ ค่าธรรมเนียมโรงนำสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตั้งโรงนำสัตว์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังโรงนำสัตว์ โรงพักสัตว์ และการนำสัตว์และ ค่าธรรมเนียมใบแทนอนุญาต ปัญหาคือ อาการการนำสัตว์ที่มีอัตราที่ต่ำ เช่น โโค กระนือ สุกร ตัวละ 12 บาท 15 บาท 10 บาท และไก่เป็นหรือห่านตัวละ 10 บาท เป็นต้น

4. ปัญหาภาษีสุรา

เป็นภาษีที่เก็บโดยบัญชาภารตางหักค่าจัดเก็บไม่เกินร้อยละ 5 ที่เหลือเป็นรายได้ท้องถิ่น โดยกระทรวงมหาดไทยขัคสร์ให้ท้องถิ่นต่าง ๆ ตามจำนวนประชากร ปัญหาภาษีสุราที่เกิดขึ้นคือ การจัดสรรอาศัยเงินที่ประชาราษฎรไม่เหมาะสม เนื่องจากธุรกิจที่เป็นแหล่งกำเนิดของภาษีสุราและ สรรพสามิตมิได้เข็นอยู่กับจำนวนประชากรอย่างเดียว

5. ปัญหาภัยการพนัน

เป็นภัยที่เก็บค่าธรรมเนียมในอนุญาตในการเล่นการพนัน ซึ่งเป็นภัยการพนันที่จัดเก็บได้นำส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดินทั้งหมด โดยภัยการพนันในส่วนที่เป็นรายได้ของท้องถิ่นซึ่งกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเดียภัยการพนันเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 2.5 ของยอดที่ต้องเสีย เพื่อเป็นรายได้ของท้องถิ่นที่เล่นการพนัน โดยภัยการพนันในส่วนที่เป็นรายได้ของท้องถิ่นมีอัตราที่ต่ำทำให้ท้องถิ่นได้รับรายได้จากภัยประเภทนี้น้อย

ปัญหารายได้อื่น ๆ ของท้องถิ่น ได้แก่ ค่าธรรมเนียม, ค่าใบอนุญาต, ค่าปรับ อัตราขั้งต่ำ ความรู้ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในระดับที่จะพัฒนาทรัพยากรูปแบบใหม่มีรายได้ เพราะท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีขั้นตอนแบบราชการ

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภัยอากรและปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพ การจัดเก็บภัยอากร

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2543, หน้า 92-94 ข้างต่อไป) ในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2546) กล่าวถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภัยอากร และปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดเก็บภัยอากร ดังต่อไปนี้

ในความหมายของการจัดเก็บภัยอากรที่มีประสิทธิภาพนี้ โดยคำนิยามของคำว่า “ประสิทธิภาพ (Efficiency)” ซึ่งเป็นความสามารถที่นิยมใช้ในความหมายของลักษณะ “ทำงานดี” การทำงานมีประสิทธิภาพคือการทำงานดี แต่ความหมายในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว “ประสิทธิภาพ” หมายถึง การสามารถบรรลุเป้าหมายให้ได้มากที่สุด เมื่อกำหนดรอบดับค่าใช้จ่าย มากให้แล้วหรือการสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ด้วยค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุด

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภัยอากรก็คือ การจัดเก็บภัยอากรให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย หรือไม่มีการรั่วไหล โดยเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภัยอากรเปรียบเสมือนเป็นการใช้ปัจจัย การผลิตหรือการใช้ทรัพยากรอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าใช้จ่ายมากเกินไปก็อาจได้รับประโยชน์น้อยกว่า เมื่อเทียบกับกรณีที่นำไปใช้ประโยชน์ค้านอื่น นอกเหนือจากที่กล่าวการจัดเก็บภัยที่มี ประสิทธิภาพย่อมจะมีผลทางด้านต่าง ๆ เช่น สนับสนุนให้ระบบภัยมีความเป็นธรรม รัฐมีรายได้มากขึ้น อันเป็นการลดภาระค่าน้ำค่าครุภัณฑ์และการ ได้เงินมาพัฒนาหรือใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ดังนั้นการที่จะถือว่าการจัดเก็บภัยอากรมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้นจำเป็นต้องมีเครื่องมือชี้ (Indicator) หรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้น อย่างไรก็ตาม บรรดานักเศรษฐศาสตร์หรือบรรดาผู้ที่อยู่ในแวดวงภัยอากรชี้ไม่สามารถตกลงกันได้ว่าเครื่องชี้ดังประสิทธิภาพนั้นควรจะเป็นอย่างไร มีความหมายแค่ไหน ใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด แต่เครื่องชี้ที่พึงจะเป็นที่ยอมรับกันในขณะนี้ และนิยมใช้วัดหรือกำหนดค่าประสิทธิภาพในการจัดเก็บภัยอากรนั้นมี 3 วิธีดังนี้

1. วัดจากค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บ (Cost of Collection) สมิธ ถือหลักว่าการจัดเก็บภาษีที่คิดควรถือหลักประยุค โดยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บควรจะต่ำ ไม่ใช่จัดเก็บภาษีได้มากแต่ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีก็มากด้วย เช่นนี้อาจทำให้เงินรายได้ภาษีอยู่ในส่วนของคงเหลือ

2. วัดจากรายได้ที่เก็บได้จริงกับรายได้ที่ควรจะได้ (Actual Yields vs Potential Yields) ตามวิธีนี้ เราจะต้องคำนวณว่าในการจัดเก็บภาษีอาจบรรลุแต่ละประเภท ถ้าจะจัดเก็บให้ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ควรได้รายได้เท่าใด และเปรียบเทียบรายได้ที่จะได้จริงของภาษีประเภทนั้น ๆ กับรายได้ที่ควรจะได้ ก็จะทำให้เรารู้ว่าการบริหารการจัดเก็บภาษีนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

3. วัดจากค่าใช้จ่ายของผู้เสียภาษีอ้างในการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance Cost) ตามวิธีนี้จะถือหลักว่าภาษีอ้างที่คิดมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บสูง ควรเป็นภาษีที่ผู้เสียภาษีเสียค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายต่ำ กล่าวคือ ภาษีที่มีประสิทธิภาพควรเป็นภาษีที่ง่าย มีข้อความแจ้งชัด และสะดวกแก่ผู้เสียภาษีอ้างที่จะปฏิบัติตาม

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีอ้าง

สมิธ (Smith, n.d. cited in Weiner, 2005) ผู้ที่ได้รับการแนะนำว่า “บิดาแห่งวิชาเศรษฐศาสตร์” เสนอหลักการภาษีที่คิด 4 ประการ คือ ภาษีที่จัดเก็บได้ต้องมีส่วนสนับสนุนรัฐบาล และอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ ภาษีเป็นสิ่งที่ปัจจุบันคลุกคลุมพันที่ต้องจ่ายไม่ใช่เงินบริจาค ในการจ่ายนั้นระยะเวลาการจ่าย ลักษณะการจ่าย และจำนวนต้องชัดเจน ภาษีทุกประเภทต้องมีลักษณะ สะดวกและง่ายในการจ่าย และประการสุดท้ายภาษีทุกประเภทต้องจ่ายจากประชาชน และไม่เก็บรักษาไว้ในหน่วยงานคลังของรัฐ โดยมีหลักการจัดเก็บ 2 หลัก คือหลักความสามารถที่จะจ่าย (Ability to Pay) คือ ได้รับประโยชน์ มีเงินได้ และหลักผลประโยชน์ที่ได้รับ (Benefits-received Principle) ผู้เสียภาษีจะขึ้นชื่อร่วมกับภาษีหากพิจารณาแล้วว่า จะได้รับประโยชน์

ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ อธิบายถึงพฤติกรรมที่ผู้เสียภาษีเลือกตัดสินใจระหว่างการขึ้นชื่อเสียภาษีอย่างถูกต้อง หรือการหลบหนีภาษี โดยใช้แบบจำลอง Becker's Economic Theories of Criminal Behavior (Becker, 1968) ที่ว่าผู้เสียภาษีจะเลือกระหว่างการขึ้นชื่อเสียภาษีกับการหลบหนี โดยมีตัวแปรที่ส่งผลในการตัดสินใจ คือ บทลงโทษจากการหลบหนี (เช่น เบี้ยปรับ, เงินเพิ่ม) และ ความน่าจะเป็นที่ผู้เสียภาษีถูกหน่วยงานจัดเก็บภาษีตรวจสอบ ซึ่งผู้เสียภาษีจะตัดสินใจเลือกหลบหนีภาษี เมื่อคาดคะเนว่าจะได้รับ (Expected Utility) จากการหลบหนีสูงกว่า ต้นทุนของการกระทำ เช่น ค่าใช้จ่ายลงทุนจัดทำบัญชีชุดที่สอง แต่สามารถเดียบบันไดเสียภาษีได้มากกว่าต้นทุนที่ใช้ไปในการจัดทำบัญชีชุดที่สอง สำหรับทฤษฎีจิตวิทยา และสังคมวิทยา หมายถึง Prospect Theory, Equity Theory และ Social Comparison Theory ใช้แบบจำลองที่อธิบาย พฤติกรรมมนุษย์ว่า มีปัจจัยที่แสดงถึงความรู้สึกผิดของตนเองเมื่อทำการโกรกภาษี ความเคยชิน

(เช่น การไม่ทำการบันทึกรายได้ และเก็บเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการเสียภาษีทุกครั้ง) ทัศนคติที่ผู้เสียภาษีมีต่อรัฐบาล และหน่วยงานจัดเก็บภาษี ความเท่าเทียมกันด้านรายได้ของคนในประเทศ และความยุติธรรมของระบบภาษี (จุฬาลง ราชมินิทร์, 2548)

อลลัน (Allan, 1997, p. 24) เสนอว่า ภาษีอากรเป็นรายได้หลักของรัฐที่จัดเก็บจากประชาชน โดยใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือบังคับจัดเก็บ ในทางเศรษฐศาสตร์ การจัดเก็บภาษีเป็นวิธีการอ้างหนึ่งในการขยับทุนจากภาคเอกชน หลักการภาษีที่ดี ระบบภาษีที่ดี (Optimal Tax) จะต้องคำนึงถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบภาษีทั้งหมด ตั้งแต่ผู้เสียภาษี ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เสียภาษี ผู้ที่นำส่งภาษีให้รัฐ ซึ่งกฎหมายกำหนดเช่นกัน ตัวอ้างเช่น ผู้จ่ายเงิน ได้นิติบุคคล ที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่หัก และนำส่งภาษี และสุดท้าย คือ ผู้รับภาระภาษี (Tax Burden)

มูสกราวา (Musgrave, 1984) เสนอว่า ในระบบภาษีที่ดีจะต้องให้การภาษีกระจายไปถึงทุกคนเท่าเทียมกัน โดยต้องมีลักษณะ ดังนี้ คือ เป็นภาษีที่มีการกระจายภาระภาษีอย่างเท่าเทียมกัน เป็นภาษีที่มีความเป็นกลาง คือ เมื่อเก็บแล้วไม่มีผลทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในระหว่างภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ และระหว่างผู้ประกอบการด้วยกันในทุก ๆ ด้าน เป็นภาษีที่สามารถใช้กระตุ้นเศรษฐกิจ และการลงทุน โดยเป็นเครื่องมือในการบริหารระบบเศรษฐกิจมหาภาค เป็นภาษีที่รัฐบาลสามารถใช้เป็นเครื่องมือบริหารเศรษฐกิจ มหาภาคในเรื่องการรักษาสตabilitiy และความเจริญเติบโต ของเศรษฐกิจด้วย ระบบภาษีที่ดีต้องไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานบริหารจัดเก็บใช้คุลียินิจ มากเกินไป ต้องมีความชัดเจน ไม่ซับซ้อน ผู้เสียภาษีสามารถเข้าใจได้โดยง่าย ไม่ต้องมีการตีความ และระบบภาษีที่ดีต้องมีด้านทุนการบังคับจัดเก็บต่ำ และมีการหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด

แนวคิดโครงสร้างภาษีของไทย

หน้าที่หลักที่สำคัญของรัฐบาล คือ การบริหารและพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ทั้งเดินกับนานาประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ มีรายได้ มีงานทำ รวมทั้งมีความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องมีหน้าที่ในการจัดการสิ่งที่จำเป็น เช่น การสาธารณูปโภค การศึกษา การสาธารณสุข การสื่อสาร การป้องกันประเทศ การรักษาความสงบสุขภายในประเทศ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ไปต่อกันต่างประเทศ ในกรณีของการข้ามดันรัฐบาลจำเป็นจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารงาน ดังนั้น รัฐจึงต้องหารายได้โดยการจัดเก็บภาษีอากร นอกจากการจัดเก็บภาษีอากรแล้วรัฐยังมีรายได้อื่นเพื่อการพัฒนาประเทศ เช่น รายได้จากการขายสินค้าหรือการให้บริการของรัฐ รายได้จากการวิสาหกิจ รายได้จากเงินบริจาค เป็นต้น

การบริหารจัดเก็บภาษีอากรอย่างมีประสิทธิภาพย่อมทำให้ได้รายได้ภาษีอากรเต็มเม็ดเต็มหน่วย และลดจำนวนการหลีกเลี่ยงภาษีให้น้อยลง ดังนั้นควรพิจารณาถึงปัจจัยที่มีความสำคัญ ต่อการกำหนดความมีประสิทธิภาพว่า ประกอบด้วยอะไรบ้าง และปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญ

ต่อการกำหนดประสิทธิภาพอย่างไร เมื่อคำนึงถึงปัจจัยที่กำหนดความมีประสิทธิภาพแล้ว จะเห็นว่า มีมากน้อยหลายประการ แต่ปัจจัยหลักที่สำคัญ ๆ มีเพียง 6 ประการ คือ

1. ความสำนึกในหน้าที่การเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี ผู้เสียภาษีอากรมีความสำนึก ในหน้าที่การเสียภาษีในระดับใด มีความรับผิดชอบต่อการะและหน้าที่ดังกล่าวหรือไม่ การขยับยอน เสียภาษีอย่างถูกต้อง

2. ลักษณะของกฎหมายภาษีอากร ได้แก่ บทลงโทษจากการหลบหนี (เช่น เมี้ยปรับ, เงินเพิ่ม) ความน่าจะเป็นที่ผู้เสียภาษีถูกหน่วยงานจัดเก็บภาษีตรวจสอบ ผู้เสียภาษีสามารถเข้าใจ ได้โดยง่ายไม่ต้องมีการตีความ

3. พนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร ได้แก่ ประสิทธิภาพของพนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากร ความรู้ความสามารถ การแนะนำผู้เสียภาษีอากร

4. บรรยายการที่เอื้ออำนวยให้ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากร ได้แก่ สถานที่ในการรับ ชำระภาษีอากร ภาษีสามารถใช้กระดุนเศรษฐกิจ และการลงทุนได้

5. โครงสร้างภาษีอากร ได้แก่ ภาษีที่ผู้เสียภาษีอากรต้องชำระมีความถูกต้องตามเกณฑ์ มาตรฐานสากลหรือไม่ เกณฑ์ในการคิดภาษีต่างๆมีความชัดเจนหรือไม่ การกระจายภาระภาษี อย่างเท่าเทียมกัน ภาษีที่มีความเป็นกลาง

6. ฐานข้อมูล ได้แก่ ความถูกต้องของข้อมูลการจัดเก็บภาษี ระบบการจัดเก็บที่มีการนำ เทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดเก็บ ความเป็นหนึ่งเดียวของข้อมูลและการเชื่อมโยงกับองค์กรภาครัฐ ต่าง ๆ

การจัดเก็บภาษีอากรจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็น เครื่องกำหนดประสิทธิภาพ 6 ประการดังกล่าว ซึ่งจะต้องมีลักษณะที่ว่าประชาชนมีความสำนึกใน หน้าที่การเสียภาษีที่ค่อนข้างสูง ลักษณะของกฎหมายต้องง่ายและสะดวกต่อการประเมินภาษีของ ผู้เสียภาษี พนักงานจัดเก็บภาษีต้องเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ผู้ที่เสียภาษีเป็น อย่างดี นอกจากนี้ต้องสร้างบรรยายการให้ผู้เสียภาษีปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรให้มากขึ้น โดย ผู้นำของประเทศและผู้นำทางด้านธุรกิจจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรให้มากขึ้น ให้เป็น เช่นอย่างแก่ผู้เสียภาษีอากรทั่วไป และพยากรณ์ให้มีการหลบเลี่ยงภาษีอากร (Tax Evasion) เพราะ การหลบเลี่ยงภาษีอากรเป็นช่องทางของความไม่เป็นธรรมในการจัดเก็บภาษีและมีส่วนทำให้ผู้เสียภาษีถูกต้องอยู่แล้วเกิดความท้อแท้และไม่มีกำลังใจในการเสียภาษี ส่วนโครงสร้างภาษีอากรนั้น ถือว่าเป็นความสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากโครงสร้างภาษีอากรเป็นสิ่งที่เอื้ออำนวยในแง่ความสะดวก และเข้าใจง่ายในทางปฏิบัติ ทั้งผู้จัดเก็บและผู้เสียภาษีและก่อให้เกิดความเป็นธรรม เมื่อภาษีอากร มีโครงสร้างที่ดีโดยเฉพาะการลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บหรือที่เรียกว่าภาระภาษีทับถมทวี

(Cascading Effect) อันจะมีผลให้ภาวะภัยเงียบสมอยู่ในวิสัยที่ผู้เสียภาษีรับได้ และส่งผลขึ้นสุดท้ายคือผลการหลบเลี่ยงภาษีให้น้อยลง เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดเก็บภาษีอีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับการคลังท้องถิ่น

ชูวงศ์ ฉายาบุตร (2549) ได้แสดงปัญหาการดำเนินงานของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไทย โดยเสนอค้านปัญหาการคลังว่า ปัญหาหลักของหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง ก็คือท้องถิ่นมีรายได้น้อย ไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติหน้าที่ บางแห่งแม้จะมีรายได้เพียงพอที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ แต่ก็ไม่สามารถขยายงานพัฒนาได้ทันกับความต้องการของประชาชนเนื่องจาก การเพิ่มขึ้นของประชากร การบริหารงานส่วนท้องถิ่นจึงต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากรัฐบาลลดอุดม ปัญหาการคลังมีรายละเอียดที่ควรพิจารณา ดังนี้

1. การต้องพึ่งงบประมาณจากส่วนกลาง ทำให้ส่วนกลางมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ให้ท้องถิ่นทำตาม โดยที่กำหนดมาในระดับชาติ แทนที่จะเป็นความคิดริเริ่มและความต้องการ ของท้องถิ่นเอง
2. แหล่งรายรับประจำปีไม่ได้สัดส่วนกับหน้าที่ที่ควรจะทำ รายได้ที่มีอยู่ไม่สามารถ สร้างความเจริญหรือพัฒนาได้เต็มที่ งาน/ โครงการสำคัญบางอย่างต้องรองงบประมาณอื่นสนับสนุน
3. เมื่อหน่วยการปกครองท้องถิ่นไม่มีรายได้พอที่จะสร้างผลงานให้เป็นที่ครองใจของ ประชาชนได้ ผลที่ตามมาก็คือ การขาดความร่วมมือจากประชาชน
4. การปรับปรุงแก้ไขอัตราภาษีหรือค่าธรรมเนียมหรือการริเริ่มเก็บภาษีชนิดใหม่ ที่เป็นไปอย่างล่าช้า และกระบวนการในการจัดเก็บภาษีที่ขับมีข้อบกพร่อง ขาดแคลนเข้าหน้าที่ และอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ
5. รายได้ที่สำคัญที่สุดของการคลังท้องถิ่นก็คือ ภาษีอากร แต่ภาษีอากรก็เป็นรายได้ที่ สำคัญทั้งของรัฐบาลและท้องถิ่น ภาษีที่เก็บในภูมิภาคและท้องถิ่น จะต้องส่งเข้าส่วนกลางก่อนแล้ว จึงขอนกลับให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ทั้งที่มีการกำหนดอัตราส่วนไว้อย่างแน่นอนแล้ว และ ในทางปฏิบัตินั้นเป็นไปด้วยความล่าช้าตามลักษณะของระบบราชการ ซึ่งรวมไปถึงการให้เงิน อุดหนุนบางอย่างด้วย

Clark (เคร็ก, n.d. จ้างถึงใน ชูวงศ์ ฉายาบุตร, 2549) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ หนึ่งพื้นที่โดยเฉพาะ และหน่วยการปกครองดังกล่าวจะนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

รอนสัน (Robson, n.d. อ้างถึงใน ชูวงศ์ ชายะบุตร, 2549) นิยามว่า การปักครองท้องถิ่นหมายถึง หน่วยการปักครองซึ่งรู้ได้จัดตั้งขึ้นและให้มีอำนาจปักครองตนเอง (Autonomy) มีสิทธิ์ตามกฎหมาย (Legal Rights) และต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปักครอง (Necessary Organization) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้สนับสนุนจุดหมายของการปักครองท้องถิ่นนั้น ๆ งานนิยามต่าง ๆ สามารถสรุปหลักการปักครองท้องถิ่นได้ในสาระสำคัญดังนี้

1. การปักครองของชุมชนหนึ่ง ซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่น หน่วยการปักครองท้องถิ่นของไทยจะเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยาตามเหตุผลดังกล่าว

2. หน่วยการปักครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม ก่อร่างกาย อำนาจของหน่วยการปักครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปักครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปักครองท้องถิ่นนั้นก็จะกลายสภาพเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนั้นมีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป ตามลักษณะ ความเจริญและความสามารถประชานิยมท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปักครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

3. หน่วยการปักครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal Rights) ที่จะดำเนินการปักครองตนเอง สิทธิตามกฎหมายแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 3.1 หน่วยการปักครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปักครองท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารด้านหน้าที่และเพื่อใช้บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น เทศบาลัญญาติ ข้อบังคับ สุขาภิบาล เป็นต้น

- 3.2 สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปักครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปักครองตนเอง องค์กรที่จำเป็นของท้องถิ่นจะแบ่งเป็นสองฝ่ายคือ องค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปักครองท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะกรรมการเป็นฝ่ายบริหาร และสภาพเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ หรือในแบบมหานครคือ กรุงเทพมหานคร จะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหาร สภากรุงเทพมหานครจะเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปักครองท้องถิ่น จากแนวความคิดที่ว่า ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหา และวิธีการแก้ไขของตนเองอย่างแท้จริง

หน่วยการปกครองท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงาน เพื่อให้สมเหตุสมผล และความต้องการของชุมชน และอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชน ในท้องถิ่น นอกจากนั้น ยังเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่น เข้าใจในระบบ และกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริง อีกด้วย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ลักษณะที่ตั้ง

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้างตั้งอยู่เลขที่ 222 หมู่ 1 ตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มและที่คอนมีพื้นที่ 13.313 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,676 ไร่ อยู่ห่างจากตัวอ่าเภอพนัสนิคม ประมาณ 3 กิโลเมตร

อาณาเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง

ทิศเหนือ ติดกับ ตำบลໄรหลักทอง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ทิศใต้ ติดกับ ตำบลหนองอนนางและตำบลนาหมูตะเภา อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ ตำบลหนองหงส์และตำบลวังหิน อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ทิศตะวันตก ติดกับเทศบาลเมืองพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ประชากร

จำนวนประชากรในเขต อบต.บ้านช้าง จำนวน 6,098 คน และจำนวนหลังคาเรือน 1,248 หลังคาเรือน

ข้อมูลอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อาชีพหลัก

1. ทำนา
2. เลี้ยงสัตว์
3. ปลูกผัก
4. อาชีพเสริม จักOKEN

ข้อมูลสถานที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง

1. วัดเนินหลังเต่า
2. โรงเรียนบ้านเนินหลังเต่า
3. สถานีอนามัยบ้านสวนผัก

เส้นทางคมนาคม การเดินทางเข้าสู่ตำบล :

ใช้เส้นทางถนนสายพนัสนิคม-เกาะโพธิ์ (3246) พอสุดเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคม กีดึงเขตตำบลบ้านช้าง หรืออีกเส้นทางหนึ่งกีดือ ถนนสายพนัสนิคม-หัวถนน พอสุดเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคม กีดึงเขตตำบลบ้านช้าง เช่นกัน

สภาพพื้นที่และระบบสาธารณูปโภค:

มีไฟฟ้าทุกหมู่บ้าน ส่วนระบบน้ำประปา มีประปาหมู่บ้าน 4 แห่ง กีดือ หมู่ 2, หมู่ 3, หมู่ 5, และหมู่ 7 บางส่วนของหมู่ 1 อยู่ในเขตบริการของประปาส่วนภูมิภาคอ่าเภอพนัสนิคม มีโทรศัพท์สาธารณะไม่แหล่งชุมชนพอสมควร

ด้านเศรษฐกิจ

1. โครงสร้างทางเศรษฐกิจ/ รายได้ประชากร ประชาชนในเขตตำบลบ้านช้าง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา ค้าขาย และเลี้ยงสัตว์ รายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับราคาสินค้าเกษตร เป็นหลัก

2. การเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมในตำบลบ้านช้าง มีการปลูกพืชไร่ พืชสวน พืชผัก ต่าง ๆ ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง มะม่วง ขนุน เป็นต้น

3. การพาณิชยกรรมและบริการ

สถานประกอบการด้านพาณิชยกรรม ประกอบด้วย สถานีบริการน้ำมัน จำนวน 2 แห่ง โรงฆ่าสัตว์เอกชน จำนวน 1 แห่ง

4. การอุดหนากรรม ในเขตตำบลบ้านช้าง มีโรงงานอุตสาหกรรม 5 แห่ง

5. การคุ้สต์ว์ ในพื้นที่ตำบลบ้านช้างประชาชนที่ประกอบอาชีพปศุสัตว์ จะมีการเลี้ยงสุกร ไก่ไข่ ไก่เนื้อ

ด้านสังคม

1. ชุมชน ในตำบลประกอบด้วยชุมชนย่อย จำนวน 7 ชุมชน จำนวนบ้าน 1,829 หลังคาเรือน จำนวนประชากรในชุมชน 6,054 คน

2. ศาสนา ประชาชนในตำบลบ้านช้างส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธมีวัดในพุทธศาสนา จำนวน 2 แห่ง

3. วัฒนธรรม

ประเพณีท่องถินสำคัญ

- 3.1 ประเพณีสงกรานต์จะมีขึ้นในเดือน เมษายน มีการสรงน้ำพระ รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ

- 3.2 ประเพณีเข้าพรรษาจะมีขึ้นในช่วงวันเข้าพรรษา มีการแห่เทียนพรรษา

4. การศึกษา ในตำบลบ้านช้าง มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตที่ 2 จำนวน 1 แห่ง

โรงเรียนบ้านเนินหลังเต่า เปิดสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 6

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง

4.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลบ้านช้าง

4.2 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโรงเรียนบ้านเนินหลังเต่า

5. กีฬา/ นันทนาการ/ พักผ่อน มีสวนสุขภาพ มีสวนสุขภาพ 1 แห่ง ให้บริการประชาชนที่เข้ามาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย

6. สาธารณสุข มีอนามัย 1 แห่ง คือ อนามัย จำนวน 1 แห่ง

ด้านการเมืองการบริหาร

1. โครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของตำบลบ้านช้าง

ปัจจุบันตำบลบ้านช้างเป็นตำบล ห้ากกลาง รายได้ระหว่าง เดือนละ 20,000,000 บาท

มีสมาชิกสภาตำบล 14 คน ซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

1.1 การบริหารงาน แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1.1.1 สำนักปลัด

1.1.2 ส่วนการคลัง

1.1.3 ส่วนโยธา

1.1.4 ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

1.1.5 ส่วนการศึกษา

1.2 อัตรากำลังในปัจจุบันมี รวมทั้งสิ้น 35 คน ประกอบด้วย

1.2.1 พนักงานตำบล จำนวน 9 คน

1.2.2 ลูกจ้างประจำ จำนวน 3 คน

1.2.3 พนักงานช่าง จำนวน 23 คน

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ประกอบด้วย รถยนต์บรรทุกน้ำ แบบมีหัวฉีดดับเพลิง ขนาดบรรจุ คันละ 12 ลูกบาศก์เมตร จำนวน 1 คัน เครื่องดับเพลิง ชนิดหานหาน จำนวน 1 เครื่อง ลูกจ้าง, พนักงานดับเพลิง จำนวน 5 คน และเจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 1 คน

สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

1. แหล่งน้ำ ในพื้นที่ตำบลบ้านช้าง มีลำคลองไหลผ่าน 1 สาย มีฝาย 1 ฝาย

2. ขาย

3. ปริมาณของ 8 ตัน/วัน
4. รถขนศพที่ใช้จัดเก็บของชำรุดจำนวน 1 คัน ขนาดความจุ 15 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งเมื่อ พ.ศ. 2545
5. ปริมาณของที่เก็บขึ้นได้ จำนวน 8 ตัน/วัน
6. กำจัดโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุเทพ กานูญอนสุข (2539) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการใช้มาตรการศาลกับผู้ค้างภาษีอากร ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการค้างภาษีอากรมามาจากตัวบุคคลผู้ปฏิบัติงาน และวิธีการทำงานของผู้เป็นเจ้าหน้าที่ โดยผู้ศึกษาวิเคราะห์ให้เห็นว่า

1. ปัญหาเจ้าหน้าที่ขาดการอบรมเรียนรู้งานทำให้การดำเนินคดีได้รับความเสียหาย เป็นปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคลผู้ปฏิบัติที่เกิดจากความเข้าใจ ขาดประสานการพิจารณาแนวทางในการดำเนินคดี ขาดการแนะนำจากผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน รวมทั้งขาดคู่มือในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจนในการพิจารณาดำเนินคดีกับผู้ค้างภาษีอากร และประการสุดท้ายเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานขาดการได้รับข้อมูลทางวิชาการอย่างรวดเร็ว ทำให้การพิจารณาดำเนินคดีผิดพลาด เสียเวลา และค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น การบังคับคดีล่าช้ากว่าปกติ ทำให้การดำเนินคดีของกรมสรรพากรได้ความเสียหาย

2. ปัญหาเจ้าหน้าที่ขาดการประสานงานในการปฏิบัติงานทำให้การดำเนินคดีล่าช้า เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับวิธีการของบุคคลภายในหน่วยงานที่เกิดความล่าช้า ไม่คล่องตัวของ การติดต่อ ส่งข้อมูล หลักฐานเอกสารระหว่างหน่วยงานภายในกรมสรรพากร และพนักงานอัยการ ผู้ว่าคดี ทำให้การประสานงานของเจ้าหน้าที่ระหว่างหน่วยงานไม่ต่อเนื่อง เสียเวลาเพิ่มขึ้นใน การศึกษางานและประสานการทำงานกันใหม่อีกครั้งหนึ่ง มีผลทำให้การดำเนินคดีกับผู้ค้างภาษีอากรล่าช้ากว่าปกติ

3. ปัญหาอื่น ๆ เช่น สถานที่ทำงานของหน่วยงานที่ติดต่อประสานอยู่ห่างไกลกัน ทำให้ไม่สะดวก รวมทั้งสภาพการจราจรที่ติดขัด ในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้การเดินทางต้องใช้เวลา มากขึ้นด้วยเป็นอุปสรรคต่อการประสานงานเช่นกัน ซึ่งล้วนแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้การดำเนินคดีกับผู้ค้างภาษีล่าช้าขึ้น

จริน อุ่นเมือง (2540, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ งานทะเบียนของสำนักทะเบียนสำหรับเมืองจะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการงานทะเบียน ทั่วไปส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในภาพรวมต่อถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการงานทะเบียนในระดับดี และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อถ้อยคำของสถานที่ให้บริการในระดับปานกลาง รวมทั้งผู้รับบริการงานทะเบียนทั้งหมดมีความพึงพอใจในขั้นตอนการปฏิบัติงาน

สำหรับปัจจัยพื้นฐานของผู้รับบริการที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในบริการงานทะเบียนคือ เพศ ส่วนปัจจัยพื้นฐานอื่น ๆ ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในบริการงานทะเบียนของล้านกงานทะเบียนอำเภอเมืองฉะเชิงเทราตามขั้นตอนของงาน

สำหรับลักษณะการให้บริการของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในงานแต่ละขั้นตอนที่แตกต่างกันจะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในบริการที่แตกต่างกันของนัยสำคัญ รวมทั้งลักษณะของสถานที่ให้บริการในงานแต่ละขั้นตอนที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในบริการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญด้วย

ชลอ บคสมบต (2540) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารายได้ของห้องท่องถิน: ศึกษาและผลกระทบภายนอกเรือนและที่ดิน ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ผลการศึกษาพบว่า การที่ห้องถินจะมีรายได้เพิ่มขึ้น จากการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน นั้น ควรที่จะมีการแก้ไขปรับปรุง โครงสร้างภาษี โดยการแก้ไขกฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดิน ที่เข้าของอาชีวอยู่่อง โรงเรือนที่ปิด ว่างไว โรงเรือนของรัฐวิสาหกิจทุกประเภท การปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บรายได้ โดยการเพิ่ม ประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ และการปรับปรุงเกี่ยวกับเครื่องมือในการจัดเก็บภาษี ตลอดจนการรวมรวมภาษีโรงเรือนและที่ดิน และ ภาษีบำรุงท้องที่ ไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน

ศุชาติ โนนศีบแก (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการของธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่ พบว่า วิทยานิพนธฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 2 ประการ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อประสิทธิภาพ และปัญหาอุปสรรค การให้บริการของธนาคาร ออมสินสำนักงานใหญ่ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความคิดเห็นของผู้ใช้บริการที่มีต่อ การให้บริการของธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เลือกจาก ผู้ใช้บริการที่มาขอรับบริการที่ธนาคาร ออมสินสำนักงานใหญ่ จำนวน 300 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สถานที่ พนักงาน และการบริการของ ธนาคารออมสิน สำนักงานใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง 2) ตามความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่ปัญหาอุปสรรค การให้บริการของ ธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่ ได้แก่ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการให้บริการ ขังไม่เที่ยงพอ และยังล้าสมัย ความไม่เสมอภาคในการให้บริการ การบริการ ไม่สะดวกรวดเร็ว ระบบ เทคโนโลยีการสื่อสาร ไม่ทันสมัย 3) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความคิดเห็น ของผู้ใช้บริการที่มีต่อ ประสิทธิภาพการให้บริการ กับอายุ และระยะเวลาการใช้บริการ

รุทธิ สุขสำราญ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษารื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ ของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดินในจังหวัดนนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาพปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดินในจังหวัด

นนทบุรี เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและความต้องการของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักงานที่คินในจังหวัดนนทบุรี ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยการให้บริการ 2) ด้านกระบวนการให้บริการ และ 3) ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้รับบริการจากสำนักงานที่คินในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านและรายด้านมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับน้อย ได้รับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2. ผู้รับบริการต้องการรับบริการจากสำนักงานที่คินในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านและรายด้านต้องการรับบริการอยู่ในระดับมาก
3. ผู้รับบริการที่มีอายุ อายุ พื้นที่อยู่อาศัย และประเภทของการรับบริการต่างกัน มีสภาพปัจจุบันและความต้องการรับบริการจากสำนักงานที่คินในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมศักดิ์ อิทธิวรกุล (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของข้าราชการที่ทำการปกครอง: ศึกษาณ อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มาติดต่อขอรับบริการ จากข้าราชการที่ทำการปกครอง อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.30 ในเรื่องระยะเวลาในการติดต่องานที่ทำการปกครองเรื่องบัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนรายภูร์ งานการเงิน จะติดต่อ 1-3 ปี ครั้ง/ปี คิดเป็นร้อยละ 44.00 สำหรับระยะเวลาที่ติดต่องานตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อย พนว่า ส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 75.30 ข้าราชการ ส่วนใหญ่มาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 86.70 โดยมีจำนวนข้าราชการให้ความสนใจกับประชาชนอยู่ในระดับพอสมควร คิดเป็นร้อยละ 69.30 และมีเจ้าหน้าที่ดำเนินการอ่านวิเคราะห์ความต้องการของ百姓 คิดเป็นร้อยละ 80.70 และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของข้าราชการที่ทำการปกครอง พบว่า ที่ทำการปกครองมีการจัดที่นั่งสำหรับผู้มารับบริการ ไว้อยู่ในระดับเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 80.70 และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของข้าราชการที่ทำการปกครอง พบว่า ทุกปัจจัยไม่มีผลต่อการให้บริการของข้าราชการที่ทำการปกครอง โนนแดง จังหวัดนครราชสีมา

วาสนา สุขประสงค์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษีโรงเรือน และที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดประสิทธิผลในการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ได้แก่ สมรรถนะขององค์การ ด้านงบประมาณสถานที่หรือ พื้นที่เขต และความร่วมมือจากประชาชน โดยศึกษาจากความคิดเห็นของหัวหน้าและเจ้าหน้าที่งานรายได้เกี่ยวกับสมรรถนะของ

องค์การ ปรากฏว่าหัวหน้างานมีความคิดเห็นว่าสถานที่หรือพื้นที่ของเขตที่อยู่ในความรับผิดชอบ และด้านงบประมาณมีความสำคัญต่อการจัดเก็บภาษี ส่วนเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และด้านงบประมาณมีความสำคัญต่อการจัดเก็บภาษี

จากผลการประเมินเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์การ โดยหัวหน้างานจะเห็นว่าสถานที่หรือ พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ และงบประมาณมีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. สมรรถนะด้านสถานที่ (เขตพื้นที่รับผิดชอบ) มีผลต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและ ที่ดิน และเขตที่มีสมรรถนะด้านสถานที่สูงกว่า หรือมีเขตพื้นที่รับผิดชอบมากกว่า จะมีประสิทธิผล ในการจัดเก็บภาษีมากกว่า

2. สมรรถนะด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ งบประมาณ มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนี้

2.1 สมรรถนะด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ มีผลต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือน และที่ดิน โดยเขตที่มีสมรรถนะวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้สูงกว่า จะมีประสิทธิผลในการ จัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตกรุงเทพมหานครมากกว่า

2.2 สมรรถนะด้านงบประมาณ มีความสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน โดยเขตที่มีสมรรถนะ ด้านงบประมาณสูงกว่า จะมีผลต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินมากกว่า

3. สมรรถนะด้านสถานที่ จากการศึกษาพบว่า จากการที่หาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ ของเขตต่าง ๆ รวม 38 เขต กับประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน แล้วปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันถึงร้อยละ 42 แสดงให้เห็นว่า พื้นที่ของเขตต่าง ๆ มีความสำคัญและมีผลต่อ การจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นอย่างมาก

4. ความสัมพันธ์ระหว่างความร่วมมือจากประชาชนกับประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษี โรงเรือนและที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผลการประเมินเกี่ยวกับความร่วมมือจากประชาชน มีผลต่อการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนผลการประเมินเกี่ยวกับ ความร่วมมือของประชาชน โดยเจ้าหน้าที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่าความร่วมมือจาก ประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขต กรุงเทพมหานคร

สรวิชญ์ แสงอรุณ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การให้บริการสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขามีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุไม่เกิน 36 ปี จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานบริษัท รายได้ของครอบครัวต่อเดือน 5,000-9,999 บาท และส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้บริการเป็นครั้งแรก และมาใช้บริการในช่วงเวลา 08.30-10.00 น.

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดินในด้านระบบการให้บริการ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าดี แสดงว่าประชาชนผู้ใช้บริการสำนักงานที่ดิน สาขาบ้านบึงบูรีมีความพึงพอใจ โดยมีความคิดเห็นว่าดีมาก ในเรื่องสถานที่ขอครรสະควรобытиเพียงพอ ต่อการมาใช้บริการ รองลงมาในเรื่องสำนักงานที่ดินสาขาบ้านบึงบูรีมีบริการร้านอาหารอย่างเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า ควรปรับปรุงในเรื่องสำนักงานที่ดิน การแสดงแผนผังของงานต่าง ๆ ความนิ่วอ่อนยังชัดเจน และควรปรับปรุงให้สำนักงานที่ดินมีการให้บริการห้องน้ำที่สะอาดและเพียงพอ

ในด้านบุคลากรผู้ให้บริการ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าดี แสดงว่าประชาชนที่ใช้บริการสำนักงานที่ดินสาขาบ้านบึงบูรีมีความพึงพอใจ โดยมีความคิดเห็นว่าดีมาก ในเรื่องเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีอย่างเพียงพอ รองลงมาในเรื่องเจ้าหน้าที่มีความกระตือรือร้นในการให้บริการ และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตรงต่อเวลา

ในด้านกระบวนการดำเนินงานในการให้บริการ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าพอใช้ โดยมีความคิดเห็นว่าดีมาก ในเรื่องขั้นตอนการให้บริการสั้นและกระชับ รองลงมา มีความคิดเห็นว่าดีในเรื่องการให้บริการมีความสะดวกรวดเร็ว และกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงในเรื่อง มีความสนใจในการให้บริการ เช่น การให้บริการตามลำดับคิว กับการนำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ สามารถให้บริการได้รวดเร็วและถูกต้องยิ่งขึ้น

นิตยา อุสิตวี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ทรรศนะของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อการบริการยื่นแบบ ก.พ. 30 ทางอินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามกฎหมายได้นิคบุคคล มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ เป็นพนักงานฝ่ายบัญชีและสมุหบัญชี ใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มแบบอัตรา率อยละ 7 และนิยมยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ก.พ. 30) ณ สำนักงานสรรพกรเขตและจากการสำรวจทรรศนะของผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อการบริการยื่นแบบ ก.พ. 30 ทางอินเทอร์เน็ต พพบว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีลักษณะของฐานเงินได้ ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบและอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้แตกต่างกันในขณะที่ผู้ยื่นแบบ ก.พ. 30 ทางอินเทอร์เน็ตพบว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีลักษณะของฐานเงินได้ ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบและอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ใช้แตกต่างกันในขณะที่ผู้ยื่นแบบ ก.พ. 30 ทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากต้องต่อภาษีมูลค่าเพิ่ม 0.05 เหรียญของผู้ประกอบการ ที่ไม่ได้ยื่นแบบ ก.พ. 30 ทางอินเทอร์เน็ต โดยแสดงทรรศนะว่ากรมสรรพกรควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการให้บริการยื่นแบบแสดงรายการและชำระผ่านทางอินเทอร์เน็ตให้มากกว่านี้

นิคม หริรุณ โภจน์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ เจ้าหน้าที่ในการให้บริการของสำนักงานที่ดิน กรณีศึกษา จังหวัดกระนี่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านโครงการสร้างองค์กร ด้านกลยุทธ์องค์กร ด้านระบบ kazip บูรณาการ ด้านระบบการดำเนินงาน ด้านรูปแบบการบริหารงาน ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และด้านคุณค่าร่วมหรือการมีส่วนร่วม ในองค์กร มีผลต่อประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการของสำนักงานที่ดิน จังหวัดกระนี่ แนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการของสำนักงานที่ดิน จังหวัดกระนี่ จำเป็นที่จะต้องปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยด้าน โครงการสร้างองค์กรต้อง ปรับปรุงโครงการสร้างองค์กรและจำนวนผู้บังคับบัญชาให้เหมาะสม ด้านกลยุทธ์ต้องปฏิบัติงานด้วย ความโปร่งใส ชัดเจน และจ้างหน่วยงานภายนอกเข้ามาปฏิบัติงานในบางงาน ด้านระบบ การปฏิบัติงานต้องลดขั้นตอนเพื่อให้เกิดความสะดวก และจัดให้มีวัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ สำนักงานอย่างเหมาะสม เพียงพอ และมีความทันสมัย ด้านรูปแบบการบริหารงานใช้หลักแบบ พัฒนาน้อง โดยผู้นำข้อมูลฟังความคิดเห็น ด้านทักษะของเจ้าหน้าที่ ต้องพัฒนาความรู้ด้าน คอมพิวเตอร์ และจัดให้มีการจัดประชุมเพื่อแก้ไขปัญหา ด้านจำนวนผู้ปฏิบัติงานควรให้มีจำนวน เพียงพอ ด้านคุณค่าร่วมกันในองค์กรจัดให้มีกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน และจัดให้มีสวัสดิการ ข้าพกแก่เจ้าหน้าที่เพื่อเป็นการสร้างวัฒนธรรมกำลังใจ

วรรดี เก็บทรัพย์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพ การบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพ การบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา 2) ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนต่อ คุณภาพการบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา 3) ศึกษาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการจัดเก็บภาษี เมืองพัทยา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชน ผู้มีหน้าที่จะต้องเสียภาษีอากร ให้กับเมืองพัทยา จำนวน 110,000 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยเป็นแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และการทดสอบค่าสถิติ t-test และ One-way ANOVA โดยกำหนด นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษาพบว่า การบริการที่ประชาชนได้รับบริการต่อการจัดเก็บภาษีของเมืองพัทยา ในภาพรวม พบว่า การบริการอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก $\bar{X} = 2.83$ ซึ่งได้แก่ ด้านความเป็นรูปธรรม จะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด $\bar{X} = 3.06$ รองลงมาด้านการตอบสนองต่อความต้องการทันที มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.76$ ด้านความเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.76$ ด้านการทำให้เกิดความเชื่อมั่น มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.61$ และ สุดท้ายด้านความน่าเชื่อถือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด $\bar{X} = 2.53$ และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความคิดเห็น ของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา ของฝ่ายพัฒนารายได้และผลประโยชน์ งานพัฒนารายได้

สำนักการคลัง เมืองพัทฯ พบว่า ประชาชนที่มาติดต่อเสียภาษีจำแนกตามอายุ การศึกษา อารชิพ รายได้ มีความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดเก็บภาษีเมืองพัทฯ ไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้ศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะดังนี้ ผู้บริหารของเมืองพัทฯต้อง ตรวจสอบตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง นำระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในหน่วยงาน เพื่อให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์และเพื่อให้เกิดคุณภาพของการบริการที่ดีขึ้น นอกจากนี้ต้องพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขในเรือน และที่ดินองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีรายละเอียดเกี่ยวกับ วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขในเรือน และที่ดินองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้เป็นการวิจัย เผิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีที่มีหน้าที่สาธารณสุขในเรือนและที่ดิน จากการสำรวจข้อมูลที่ได้จากการบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง ประชาชนในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านช้างที่เดินทางมาสาธารณสุขในเรือนและที่ดิน ในปี 2554 มีจำนวนทั้งสิ้น 599 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง, 2554)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่เดินทางมาสาธารณสุขในเรือนและที่ดิน ที่องค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีที่ ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการคำนวณจากสูตรของยามานาเคน (Yamane, 1973, p. 727)

$$n = \frac{n}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n = กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

n = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า

จากสูตร สามารถแทนค่าได้ดังนี้

$$n = 599 \text{ คน}$$

$e = .05$ (คลาดเคลื่อนได้ 5% หรือ .05)

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{599}{1 + 599 \cdot (0.05)^2} \\ &= 240 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 240 คน ผู้วิจัยจะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 240 คน

3. การคัดเลือกตัวอย่าง

ในการคัดเลือกตัวอย่างเพื่อนำมาใช้ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบคำนึงถึงความน่าจะเป็น (Probability Sampling) แบบวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนที่มาระภัยโรงเรือนและที่คิด ขององค์กร บริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ. 2555 สำrage ประจำปี

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นชุดแบบสอบถาม จำแนกออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเทภภัยที่ต้องชำระ และ ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสำrage ประจำปี โรงเรือนและที่คิด ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 10 ค้านคือ ด้านความเชื่อถือได้ ด้านการตอบสนอง ด้านความสามารถ ด้านการเข้าถึงบริการ ด้านความสุภาพ อ่อนโยน ด้านการสื่อสาร ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความปลอดภัย ด้านความเข้าใจ และด้านการสร้าง สิ่งที่บังต้องได้ สร้างขึ้นโดยใช้มาตราประเมินค่า (Rating Scale) ให้เลือก 4 ลำดับ ประกอบด้วย มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 4	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1	คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ การบริการจากนั้นนำมาทำหน้าที่ออกแบบแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรุดเสื่อมเร่อน และที่คิดขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีและตรวจสอบ เนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

3.1 ดร.กิจสูรยา ไกรוואส อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 อาจารย์กฤณาภรณ์ นันทเพ็ชร อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 นางอุมาრักษ์ สุวรรณณี ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอ พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของ แบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของ แบบสอบถาม เท่ากับ 0.8274 ซึ่งมากกว่า 0.7 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไป เก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แจกแบบสอบถามให้กับผู้ที่มีอำนาจกระทำการชำรุดเสื่อมเร่อนและที่คิดที่องค์กรบริหารส่วนตำบล บ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ. 2555

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและต่อไปนี้

1. ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาร์ชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประเททักษิณที่ต้องชำระ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2. ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นต่อกุญภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ประกอบด้วย 10 ด้าน คือ ด้านความเชื่อถือ ได้ ด้านการตอบสนอง ด้านความสามารถ ด้านการเข้าถึงบริการ ด้านความสุภาพอ่อนโยน ด้านการสื่อสาร ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความปลอดภัย ด้านความเข้าใจ และด้านการสร้างสิ่งที่จำเป็น ได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ t-test และ One-way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างลักษณะส่วนบุคคลของผู้เดียวกันและความคิดเห็นต่อกุญภาพการบริการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี และเมื่อพบความแตกต่างจะทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD

กำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรการหาอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลผล

3.26- 4.00	หมายถึง	คุณภาพการบริการอยู่ในระดับมากที่สุด
2.51- 3.25	หมายถึง	คุณภาพการบริการอยู่ในระดับมาก
1.76- 2.50	หมายถึง	คุณภาพการบริการอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.75	หมายถึง	คุณภาพการบริการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขโรงพยาบาลร่องเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อระดับคุณภาพการให้บริการ สาธารณูปโภคในชุมชนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านห้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของผู้ต้องแบบสอบถามตามจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ต้องแบบสอบถาม

ชื่อสุกค์ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	72	30.00
หญิง	168	70.00
รวม	240	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
25 ปีหรือต่ำกว่า	47	19.58
26-35 ปี	84	35.00
36-45 ปี	44	18.34
46-55 ปี	35	14.58
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	30	12.50
รวม	240	100.00
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	6.25
มัธยมศึกษาตอนปลาย	46	19.17
ปวส./อนุปริญญา	42	17.50
ปริญญาตรี	124	51.66
สูงกว่าปริญญาตรี	13	5.42
รวม	240	100.00
สถานภาพสมรส		
โสด	96	40.00
สมรส	106	44.17
หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	38	15.83
รวม	240	100.00
อาชีพ		
เกษตรกร	7	2.92
เจ้าของห้องเช่า ห้องแฉวเช่าพักอาศัย	57	23.75
เจ้าของตึกแถว ห้องเช่าเพื่อการค้า	54	22.50
เจ้าของโรงงานการผลิต	48	20.00
ธุรกิจส่วนตัวค้าขาย	74	30.83
รวม	240	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 15,000 บาท	10	4.17
15,001-20,000 บาท	57	23.75
20,001-25,000 บาท	68	28.33
25,001-30,000 บาท	57	23.75
30,001 บาทขึ้นไป	48	20.00
รวม	240	100.00
ระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่		
ต่ำกว่า 5 ปี	18	7.50
5-10 ปี	51	21.25
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	171	71.25
รวม	240	100.00

จากตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร่วม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.0 และ เพศชาย กิตเป็นร้อยละ 30.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ร้อยละ 35.0 รองลงมา คือ 25 ปี หรือต่ำกว่า ร้อยละ 19.6 อายุ 36-45 ปี ร้อยละ 18.3 อายุ 46-55 ปี ร้อยละ 14.6 และอายุมากกว่า 55 ปีขึ้นไป กิตเป็นร้อยละ 12.5 ตามลำดับ มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 51.7 รองลงมา คือ มัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 19.2 ปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 17.5 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.3 และสูงกว่าปริญญาตรี กิตเป็นร้อยละ 5.4 ตามลำดับ สถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 44.2 รองลงมา คือ โสด ร้อยละ 40.0 และหม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่ กิตเป็นร้อยละ 15.8 ตามลำดับ มีอาชีพธุรกิจ ส่วนตัวค้าขาย ร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ เจ้าของห้องเช่า ห้องแควเช่าพักอาศัย ร้อยละ 23.8 เจ้าของ ตึกแถว ห้องเช่าเพื่อการค้า ร้อยละ 22.5 เจ้าของโรงงานการผลิต ร้อยละ 20.0 และเกษตรกร กิตเป็น ร้อยละ 2.9 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ 15,001- 20,000 บาท และ 25,001-30,000 บาท ในสัดส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 23.8 มีรายได้ 30,001 บาทขึ้นไป ร้อยละ 20.0 และต่ำกว่า 15,000 บาท กิตเป็นร้อยละ 4.2 ตามลำดับ และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ร้อยละ 71.3 รองลงมาคือ 5-10 ปี ร้อยละ 21.3 และต่ำกว่า 5 ปี กิตเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี**

**ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม**

ระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดิน	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
ด้านความเชื่อถือได้	3.51	0.46	มากที่สุด	1
ด้านการตอบสนอง	3.42	0.40	มากที่สุด	3
ด้านความสามารถ	2.96	0.63	มาก	10
ด้านการเข้าถึงบริการ	3.30	0.52	มากที่สุด	5
ด้านความสุกภาพอ่อนโยน	3.10	0.55	มาก	9
ด้านการสื่อสาร	3.45	0.48	มากที่สุด	2
ด้านความซื่อสัตย์	3.39	0.41	มากที่สุด	4
ด้านความปลอดภัย	3.18	0.40	มาก	8
ด้านความเข้าใจ	3.22	0.44	มาก	6
ด้านการสร้างสิ่งที่จำต้องได้	3.22	0.53	มาก	7
ภาพรวม	3.37	0.36	มากที่สุด	

จากตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ
การให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม
จังหวัดชลบุรี พนว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37$,
 $SD = 0.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของระดับคุณภาพการให้บริการ พนว่า

ประชาชนเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
มีคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ด้านความเชื่อถือได้ เป็นอันดับแรก อยู่ใน
ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.46$) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.45$, $SD = 0.48$) อยู่ใน
ระดับมากที่สุด อันดับสามคือ ด้านการตอบสนอง ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 0.40$) อยู่ในระดับมากที่สุด
อันดับสี่ ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 3.39$, $SD = 0.41$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับห้าคือ

ด้านการเข้าถึงบริการ ($\bar{X} = 3.30, SD = 0.52$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับหลังคือ ด้านความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.22, SD = 0.44$) อยู่ในระดับมาก อันดับเจ็ดคือ ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้ ($\bar{X} = 3.22, SD = 0.53$) อยู่ในระดับมาก อันดับแปดคือ ด้านความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.18, SD = 0.40$) อยู่ในระดับมาก อันดับเก้าคือ ด้านความสุกภาพอ่อนโยน ($\bar{X} = 3.10, SD = 0.55$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ด้านความสามารถ ($\bar{X} = 2.96, SD = 0.63$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความเชื่อถือได้

ด้านความเชื่อถือได้	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. พนักงานมีความสามารถในการบริการอย่างตั้งใจ	6 (2.50)	17 (7.08)	82 (34.17)	135 (56.25)	3.44	.74	มากที่สุด	2
2. พนักงานและหน่วยงานมีการให้บริการที่ได้มาตรฐานของราชการ	7 (2.92)	52 (21.67)	106 (44.17)	75 (31.25)	3.04	.80	มาก	5
3. พนักงานมีการให้บริการด้วยความรวดเร็ว	5 (2.08)	23 (9.58)	101 (42.08)	111 (46.25)	3.32	.73	มากที่สุด	4
4. พนักงานมีจิตใจรักบิการให้บริการมีคุณภาพอย่างส诚มั่นคง	8 (3.33)	12 (5.00)	110 (45.83)	110 (45.83)	3.34	.73	มากที่สุด	3
5. พนักงานสามารถตอบข้อซักถามจากประชาชนได้อย่างชัดเจน	0 (0.00)	4 (1.67)	91 (37.92)	145 (60.42)	3.59	.53	มากที่สุด	1
ภาพรวม					3.51	.46	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความเชื่อถือได้พบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความเชื่อถือได้ใน

ภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$, $SD = 0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพ การให้บริการ ด้านความเชื่อถือได้ พนวฯ

ประชาชนเห็นว่า พนักงานสามารถตอบข้อข้อความซากประชานได้อย่างชัดเจน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$, $SD = 0.53$) รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการบริการอย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง ($\bar{X} = 3.44$, $SD = 0.74$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับ สามคือ พนักงานมีจิตใจรักบริการ ให้บริการมีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.34$, $SD = 0.73$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสี่คือ พนักงานมีการให้บริการด้วยความรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 0.73$) อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานและหน่วยงานมีการให้บริการที่ได้มาตรฐานของราชการ ($\bar{X} = 3.04$, $SD = 0.80$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงเรือนและที่คิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการตอบสนอง

ด้านการตอบสนอง	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	น้อย	น้อย มาก	มาก	มากที่สุด				
1. พนักงานสามารถตอบสนอง ต่อความต้องการหรือความรู้สึก ของประชาชนผู้รับบริการ ได้เป็น อย่างดี	2 0	85 (0.83)	153 (35.42)	3.63 (63.75)	.50	มากที่สุด	2	
2. พนักงานมีความเต็มใจที่จะ ให้บริการ	(0.00) 0	2 (0.83)	81 (33.75)	157 (65.42)	.50	มากที่สุด	1	
3. พนักงานมีความพร้อมที่จะ ให้บริการและการอุทิศเวลา เช่น ช่วงพักกลางวัน หรือนอกเวลา ราชการ	3 (1.25)	3 (1.25)	98 (40.83)	136 (56.67)	.59	มากที่สุด	3	
4. พนักงานมีการติดต่อกับ ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การแจ้งกำหนดการชำรภัย	19 (7.92)	31 (12.92)	103 (42.92)	87 (36.25)	.90	มาก	5	
5. พนักงานปฏิบัติต่อประชาชน ผู้มารับบริการเป็นอย่างดี	10 (4.17)	12 (5.00)	135 (56.25)	83 (34.58)	.72	มาก	4	
ภาพรวม				3.42	.40	มากที่สุด		

จากการที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ การให้บริการชำรุดชำรื่นแรงเรื่องและที่คิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการตอบสนอง พนว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดชำรื่นแรงเรื่องและที่คิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการตอบสนอง ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพ การให้บริการ ด้านการตอบสนอง พนว่า

ประชาชนเห็นว่า พนักงานมีความเต็มใจที่จะให้บริการ เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.50$) รองลงมาคือ พนักงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือ ความรู้สึกของประชาชนผู้รับบริการ ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.63$, $SD = 0.50$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ พนักงานมีความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา เช่น ช่วงพักกลางวัน หรือ นอกเวลาราชการ ($\bar{X} = 3.53$, $SD = 0.59$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสี่คือ พนักงานปฏิบัติต่อ ประชาชนผู้มารับบริการเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.72$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานมีการติดต่อกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การแจ้งกำหนดการชำรุดชำรื่น ($\bar{X} = 3.08$, $SD = 0.90$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดชำรื่นแรงเรื่องและที่คิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ด้านความสามารถ

ด้านความสามารถ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. พนักงานมีความรู้ในเรื่อง ภัย และสามารถให้คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ได้	41	69	66	64	2.64	1.05	มาก	3
2. พนักงานจัดเตรียมเอกสาร ไว้พร้อมและเพียงพอสำหรับ การปฏิบัติงาน	32	59	116	33	2.62	.88	มาก	4
3. พนักงานมีการแนะนำใน การกรอกเอกสารและแบบ พิมพ์ต่างๆ	27	80	114	19	2.52	.80	มาก	5

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ค้านความสามารถ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด			
4. พนักงานมีความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนกับประชาชนที่มารับบริการ	23 (9.58)	82 (34.17)	33 (13.75)	102 (42.50)	2.89	1.07	มาก 2
5. พนักงานมีความสามารถในการรู้วิชาการที่จะให้บริการและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว	6 (2.50)	24 (10.00)	105 (43.75)	105 (43.75)	3.29 .75	มาก ที่สุด	1
ภาพรวม					2.96	.63	มาก

จากตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ การให้บริการชำราญ โรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ค้านความสามารถพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำราญ โรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ค้านความสามารถ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.96$, SD = 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพ การให้บริการ ค้านความสามารถพบว่า

ประชาชนเห็นว่า พนักงานมีความสามารถในการรู้วิชาการที่จะให้บริการและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, SD = 0.75) รองลงมา คือ พนักงานมีความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนกับประชาชนที่มารับบริการ ($\bar{X} = 2.89$, SD = 1.07) อยู่ในระดับมาก อันดับสามคือ พนักงานมีความรู้ในเรื่องภาษี และสามารถให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ได้ ($\bar{X} = 2.64$, SD = 1.05) อยู่ในระดับมาก อันดับสี่คือ พนักงานจัดเตรียมเอกสารไว้พร้อมและเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 2.62$, SD = 0.88) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานมีการแนะนำในการกรอกเอกสารและแบบฟอร์มพิมพ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.52$, SD = 0.80) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดชำรื่นและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการเข้าถึงบริการ

ด้านการเข้าถึงบริการ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
ที่สุด								
1. รูปแบบการให้บริการ ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	8 (3.33)	35 (14.58)	105 (43.75)	92 (38.33)	3.17	.80	มาก	4
หมายเหตุ: ขั้นตอนการให้บริการไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน	ไม่มีรูปแบบขั้นตอน
2. เวลาที่ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ	2 (0.83)	4 (1.67)	92 (38.33)	142 (59.17)	3.56	.58	มากที่สุด	2
3. พนักงานอยู่ในสถานที่ที่ ผู้ใช้บริการติดต่อได้	0 (0.00)	2 (0.83)	102 (42.50)	136 (56.67)	3.56	.51	มากที่สุด	1
ตลอดเวลา								
4. ขั้นตอนการให้บริการมี ช่วงเวลาอุดຍาหนาแน่น	5 (2.08)	11 (4.58)	102 (42.50)	122 (50.83)	3.42	.68	มากที่สุด	3
ภาพรวม					3.30	.52	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ การให้บริการชำรุดชำรื่นและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการเข้าถึงบริการพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรุดชำรื่นและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการเข้าถึงบริการในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.30$, $SD = 0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพ การให้บริการ ด้านการเข้าถึงบริการพบว่า

ประชาชนเห็นว่า พนักงานอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้ตลอดเวลา เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.51$) รองลงมาคือ เวลาที่ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวก สำหรับผู้ใช้บริการ ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.58$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ ขั้นตอนการให้บริการมีช่วงเวลาอุดຍาหนาแน่น ($\bar{X} = 3.42$, $SD = 0.68$) อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ รูปแบบการให้บริการไม่มีรูปแบบขั้นตอนมากนักหรือซับซ้อนเกินไป ($\bar{X} = 3.17$, $SD = 0.80$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความสุภาพอ่อนโยน

ด้านความสุภาพอ่อนโยน	จำนวนและร้อยละของระดับคุณคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
ที่สุด								
1. พนักงานติดต่อพูดจา สุภาพอ่อนน้อม มีมารยาท ที่ดี	25 (10.42)	54 (22.50)	116 (48.33)	45 (18.75)	2.75	.88	มาก	5
2. พนักงานมีความนับถือ ในตัวผู้รับบริการ	1 (0.42)	13 (5.42)	117 (48.75)	109 (45.42)	3.39	.61	มากที่สุด	2
3. พนักงานมีการแต่งกาย ที่สุภาพเรียบร้อย	6 (2.50)	25 (10.42)	113 (47.08)	96 (40.00)	3.25	.74	มาก	3
4. มีพนักงานต้อนรับ คอย ให้คำแนะนำเรื่องการ บริการต่าง ๆ	19 (7.92)	26 (10.83)	140 (58.33)	55 (22.92)	2.96	.81	มาก	4
5. พนักงานต้อนรับด้วย รอยยิ้มและความเป็นกันเอง	0 (0.00)	7 (2.92)	120 (50.00)	113 (47.08)	3.44	.55	มากที่สุด	1
ภาพรวม					3.10	.55	มาก	

จากตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ การให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความสุภาพอ่อนโยน โอบอุ่นในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$, SD = 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพการให้บริการ ด้านความสุภาพอ่อนโยนพบว่า

ประชาชนเห็นว่า พนักงานต้อนรับด้วยรอยยิ้มและความเป็นกันเอง เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$, SD = 0.55) รองลงมาคือ พนักงานมีความนับถือในตัวผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.39$, SD = 0.61) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ พนักงานมีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย ($\bar{X} = 3.25$, SD = 0.74) อยู่ในระดับมาก อันดับสี่คือ มีพนักงานต้อนรับ คอยให้คำแนะนำเรื่องการบริการต่าง ๆ ($\bar{X} = 2.96$, SD = 0.81) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานติดต่อพูดจาสุภาพอ่อนน้อม มีมารยาทที่ดี ($\bar{X} = 2.75$, SD = 0.88) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ค้านการสื่อสาร

ค้านการสื่อสาร	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. พนักงานมีการประสานงานเป็นอย่างดี สื่อสารเข้าใจง่าย	1 (0.42)	15 (6.25)	99 (41.25)	125 (52.08)	3.45	.63	มากที่สุด	3
2. รับฟังความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะหรือคำติชมในเรื่องต่างๆ	3 (1.25)	14 (5.83)	98 (40.83)	125 (52.08)	3.44	.66	มากที่สุด	4
3. มีพนักงานรับผิดชอบงานหน้าที่ต่างๆ ชัดเจน	0 (0.00)	12 (5.00)	106 (44.17)	122 (50.83)	3.46	.59	มากที่สุด	1
4. มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการชัดเจน	1 (0.42)	6 (2.50)	126 (52.50)	107 (44.58)	3.41	.56	มากที่สุด	5
5. การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย	3 (1.25)	8 (3.33)	106 (44.17)	123 (51.25)	3.45	.51	มากที่สุด	2
ภาพรวม					3.45	.48	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ค้านการสื่อสารพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ค้านการสื่อสารในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.45$, SD = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพการให้บริการ ค้านการสื่อสารพบว่า

ประชาชนเห็นว่า มีพนักงานรับผิดชอบงานหน้าที่ต่างๆ ชัดเจน เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.46$, SD = 0.59) รองลงมาคือ การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 3.45$, SD = 0.51) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ พนักงานมีการประสานงานเป็นอย่างดี สื่อสารเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 3.45$, SD = 0.63) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสี่คือ รับฟังความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะหรือคำติชมในเรื่องต่างๆ ($\bar{X} = 3.44$, SD = 0.66) อยู่ในระดับมากที่สุด และ อันดับสุดท้าย คือ มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการชัดเจน ($\bar{X} = 3.41$, SD = 0.56) อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ค้านความซื่อสัตย์

ค้านความซื่อสัตย์	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. พนักงานมีการคิดเห็น ปรับในการชำรภัย	0 (0.00)	8 (3.33)	122 (50.83)	110 (45.83)	3.42	.56	มากที่สุด	1
ล่าช้าหนาเเสน								
2. มาตรการลงโทษใน การเลี้ยงภาษีมีความ	6 (2.50)	24 (10.00)	128 (53.33)	82 (34.17)	3.19	.71	มาก	4
หนาเเสน								
3. พนักงานปฏิบัติตาม กฎหมายภาษีอากรอย่าง	4 (1.7)	18 (7.5)	128 (53.3)	90 (37.5)	3.27	.67	มากที่สุด	3
เกรงครัด								
4. คุณภาพของงาน บริการมีความเที่ยงตรง	0 (0.00)	5 (2.08)	145 (60.42)	90 (37.50)	3.35	.52	มากที่สุด	2
ไม่มีข้อผิดพลาด								
ภาพรวม					3.39	.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ การให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ค้านความซื่อสัตย์พบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินของ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ค้านความซื่อสัตย์ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, SD = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพ การให้บริการ ค้านความซื่อสัตย์พบว่า

ประชาชนเห็นว่า พนักงานมีการคิดเห็นปรับในการชำรภัยล่าช้าหนาเเสน เป็นอันดับ แรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.42$, SD = 0.56) รองลงมาคือ คุณภาพของงานบริการมีความ เที่ยงตรง ไม่มีข้อผิดพลาด ($\bar{X} = 3.35$, SD = 0.52) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ พนักงาน ปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรอย่างเกรงครัด ($\bar{X} = 3.27$, SD = 0.67) อยู่ในระดับมากที่สุด และ อันดับสุดท้าย คือ มาตรการลงโทษในการเลี้ยงภาษีมีความหนาเเสน ($\bar{X} = 3.19$, SD = 0.71) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัย	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ เทคโนโลยีในการรักษา ความปลอดภัยข้อมูลของผู้มาใช้บริการ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์	0 (0.00)	4 (1.67)	137 (57.08)	99 (41.25)	3.40	.52	มากที่สุด	2
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในและภายนอก เช่น ที่จอดรถ	0 (0.00)	1 (0.42)	126 (52.50)	113 (47.08)	3.47	.51	มากที่สุด	1
3. มีระบบการเก็บรักษาเงิน ภายในที่ปลอดภัย สถานที่รับ ชำระภาษีมีความปลอดภัย	2 (0.83)	36 (15.00)	172 (71.67)	30 (12.50)	2.96	.55	มาก	3
ภาพรวม					3.18	.40	มาก	

จากตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ การให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความปลอดภัยในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพ การให้บริการ ด้านความปลอดภัยพบว่า

ประชาชนเห็นว่า มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในและภายนอก เช่น ที่จอดรถ เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 0.51$) รองลงมาคือ มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์ เทคโนโลยีในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลของผู้มาใช้บริการ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.40$, $SD = 0.52$) อยู่ในระดับมากที่สุด และอันดับสุดท้าย คือ มีระบบการเก็บรักษาเงินภายในที่ปลอดภัย สถานที่รับชำระภาษีมีความปลอดภัย ($\bar{X} = 2.96$, $SD = 0.55$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ด้านความเข้าใจ

ด้านความเข้าใจ	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด				
	ที่สุด							
1. สามารถจดจำรายละเอียด ต่าง ๆ ของผู้มาใช้บริการได้	2 (0.83)	6 (2.50)	167 (69.58)	65 (27.08)				
2. สามารถเพิ่มบริการต่าง ๆ ความจำเป็นและความต้องการ ของผู้มาใช้บริการได้อย่าง ทันท่วงที	1 (0.42)	16 (6.67)	162 (67.50)	61 (25.42)				
3. สามารถเจราหาหรือข้อคิดเห็น ได้มีความเป็น เช่น การลีน เอกสารสำคัญ	2 (0.83)	8 (3.33)	104 (43.33)	126 (52.50)	3.48	.61	มากที่สุด	1
4. การให้คำแนะนำและ การเอาใจใส่ผู้มาใช้บริการ	3 (1.25)	34 (14.17)	111 (46.25)	92 (38.33)	3.22	.73	มาก	3
ภาพรวม					3.22	.44	มาก	

จากตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพ
การให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม
จังหวัดชลบุรี ด้านความเข้าใจพบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดินของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านความเข้าใจในภาพรวม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพการให้บริการ
ด้านความเข้าใจพบว่า

ประชาชนเห็นว่า สามารถเจราหาหรือข้อคิดเห็นได้มีความเป็น เช่น การลีนเอกสารสำคัญ
เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$, $SD = 0.61$) รองลงมาคือ สามารถจดจำรายละเอียด
ต่าง ๆ ของผู้มาใช้บริการได้ ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 0.53$) อยู่ในระดับมาก อันดับสามคือ การให้
คำแนะนำและการเอาใจใส่ผู้มาใช้บริการ ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.73$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย
คือ สามารถเพิ่มบริการต่าง ๆ ความจำเป็นและความต้องการของผู้มาใช้บริการได้อย่างทันท่วงที ($\bar{X} = 3.18$, $SD = 0.55$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้

ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น				\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด				
1. มีการจัดทำป้ายแสดงข้อตอนในการชาระภัยแต่ละประเภท	5 (2.08)	23 (9.58)	129 (53.75)	83 (34.58)	3.21	.70	มาก	4
ชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ.								
2. มีการจัดทำป้ายและสื่อเชิญชวนให้ประชาชนชาระภัยตามกำหนดเวลา	13 (5.42)	28 (11.67)	104 (43.33)	95 (39.58)	3.17	.84	มาก	5
3. สถานที่ในการรับชาระภัยเป็นสัดส่วนและสะดวกสบาย	3 (1.25)	5 (2.08)	96 (40.00)	136 (56.67)	3.52	.61	มากที่สุด	1
4. ขั้นตอนในการรับชาระภัยไม่ซ้ำซ้อน มีการเรียงลำดับคิว	10 (4.17)	13 (5.42)	94 (39.17)	123 (51.25)	3.38	.77	มากที่สุด	2
5. ที่จอดรถสะดวก กว้างขวาง	14 (5.83)	28 (11.67)	88 (36.67)	110 (45.83)	3.22	.87	มาก	3
ภาพรวม					3.22	.53	มาก	

จากตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้พบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการชำรภัยโรงพยาบาลและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของระดับคุณภาพการให้บริการ ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้พบว่า

ประชาชนเห็นว่า สถานที่ในการรับชาระภัยเป็นสัดส่วนและสะดวกสบาย เป็นอันดับแรก อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$, $SD = 0.61$) รองลงมาคือ ขั้นตอนในการรับชาระภัย ไม่ซ้ำซ้อน มีการเรียงลำดับคิว ($\bar{X} = 3.38$, $SD = 0.77$) อยู่ในระดับมากที่สุด อันดับสามคือ ที่จอดรถสะดวก กว้างขวาง ($\bar{X} = 3.22$, $SD = 0.87$) อยู่ในระดับมาก อันดับสี่คือ มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนในการชาระภัยแต่ละประเภทชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 0.70$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ มีการจัดทำป้ายและสื่อเชิญชวนให้ประชาชนชาระภัยตามกำหนดเวลา ($\bar{X} = 3.17$, $SD = 0.84$) อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	72	3.30	.35	1.798	.073
หญิง	168	3.39	.36		

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศกับระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พนว่า ค่า Sig. เท่ากับ .073 แสดงว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	SD
25 ปีหรือต่ำกว่า	47	3.31
26-35 ปี	84	3.36
36-45 ปี	44	3.45
46-55 ปี	35	3.35
มากกว่า 55 ปีขึ้นไป	30	3.37

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอายุ

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.516	4	.129	.995	.411
ภายในกลุ่ม	30.463	235	.130		
รวม	30.979	239			

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุกับระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .411 แสดงว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนมีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	SD
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.27	0.36
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.39	0.33
ปวส./อนุปริญญา	3.49	0.32
ปริญญาตรี	3.35	0.38
สูงกว่าปริญญาตรี	3.12	0.26

ตารางที่ 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.693	4	.423	3.396	.010*
ภายในกลุ่ม	29.286	235	.125		
รวม	30.979	239			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการศึกษา กับ ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.10 แสดงว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different (LSD) ต่อ ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 วิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพ
การบริการชาระภัย โรงเรียนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง
อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับคุณศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	มัธยมศึกษา ^{ตอนต้น}	มัธยมศึกษา ^{ตอนปลาย}	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.27	-	-0.12	-0.23(*)	-0.09	.15
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.39		-	-0.11	.03	.27(*)
ปวส./ อนุปริญญา	3.49			-	.14(*)	.38(*)
ปริญญาตรี	3.35				-	.24(*)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.12					-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 18 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบ LSD ประชาชนในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรียนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรียนและที่ดินของ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ต่ำกว่าประชาชนที่มีการศึกษา ระดับ ปวส./ อนุปริญญา

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรียนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวส./ อนุปริญญาเห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรียนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรียน และที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชน ที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

**สมมติฐานที่ 4 ประชาชนมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการ
ชำรากายีโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
แตกต่างกัน**

**ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำราก
ภายนอกโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ**

สถานภาพ	\bar{X}	SD
โสด	3.36	0.34
สมรส	3.38	0.36
หน้ายา/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	3.34	0.40

**ตารางที่ 20 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ
คุณภาพการบริการชำรากภายนอกโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง
อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสถานภาพ**

คุณภาพการบริการ		SS	df	MS	F	Sig.
ด้านความเชื่อถือได้	ระหว่างกลุ่ม	.030	2	.015	.117	.890
	ภายในกลุ่ม	30.948	237	.131		
	รวม	30.979	239			

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสถานภาพกับระดับความคิดเห็นต่อ
คุณภาพการบริการชำรากภายนอกโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอ
พนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พน.ว่า ค่า Sig. เท่ากับ
.890 แสดงว่าประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำราก
ภายนอกโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	SD
เกษตรกร	3.36	0.45
เจ้าของห้องเช่า ห้องแฉวเช่าพักอาศัย	3.31	0.41
เจ้าของศักดิ์ เหงา ห้องเช่าเพื่อการค้า	3.37	0.34
เจ้าของโรงงานการผลิต	3.41	0.36
ธุรกิจส่วนตัวค้าขาย	3.38	0.33

ตารางที่ 22 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อ คุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.261	4	.065	.498	.737
ภายในกลุ่ม	30.718	235	.131		
รวม	30.979	239			

จากตารางที่ 22 วิเคราะห์เปรียบเทียบอาชีพกับระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน ค่า Sig. เท่ากับ .737 แสดงว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.38	0.41
15,001-20,000 บาท	3.37	0.31
20,001-25,000 บาท	3.44	0.35
25,001-30,000 บาท	3.34	0.38
30,001 บาทขึ้นไป	3.28	0.38

ตารางที่ 24 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.860	4	.215	1.678	.156
ภายในกลุ่ม	30.119	235	.128		
รวม	30.979	239			

จากตารางที่ 24 วิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พนว่า ค่า Sig. เท่ากับ .156 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	\bar{X}	SD
ต่ำกว่า 5 ปี	3.36	0.41
5-10 ปี	3.21	0.35
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	3.41	0.35

ตารางที่ 26 วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	1.595 29.384	2 237	.798 .124	6.434	.002*
รวม	30.979	239			

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 26 วิเคราะห์เปรียบเทียบระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กับระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี โดยการใช้ค่าสถิติ F-test เพื่อทดสอบสมมติฐาน พน.ว่า ค่า Sig. เท่ากับ .002 แสดงว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อ่าเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันและได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี LSD (Least-Significant Different (LSD) ต่อได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 วิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	\bar{X}	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 5 ปี	3.28	-	.15	-0.05
5-10 ปี	2.96	-	-	-0.20(*)
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	3.29	-	-	-

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 27 เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการทดสอบ LSD ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันพบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 5-10 ปี เห็นว่าคุณภาพการบริการ ต่ำกว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4. ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขเรื่องและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 28 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
5. ประชาชนที่มีอาชีพ ค่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. ประชาชนที่มี รายได้เฉลี่ยต่ำเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพ การบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
7. ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ค่างกันมีความคิดเห็นต่อ คุณภาพการบริการชาระภัย โรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อกุญภาพการให้บริการสาธารณสุขในเรือนและที่ดินองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อกุญภาพการบริการสาธารณสุขในเรือนและที่ดินและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุขในเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในในพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีที่มีหน้าที่สาธารณสุขในเรือนและที่ดิน จำนวน 240 คน สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ ตัวอย่าง t-test และ One-way ANOVA เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ เมื่อพนักงานแต่ละคนจะทดสอบด้วยวิธี LSD เพื่อหาความแตกต่างรายคู่

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 26-35 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพสมรสแล้ว อาชีพธุรกิจส่วนตัวค้าขาย รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขในเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขในเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยพิจารณาเป็นรายค้าน ดังนี้

1. ด้านความเข็มถือได้ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประชาชนเห็นว่า พนักงานสามารถตอบข้อซักถามจากประชาชนได้อย่างชัดเจน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการบริการอย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง อันดับสามคือ พนักงานมีจิตใจรักบริการ ให้บริการมีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ อันดับสี่คือ พนักงานมีการให้บริการด้วย

ความรวดเร็ว และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานและหน่วยงานมีการให้บริการที่ได้มาตรฐาน
ของราชการ

2. ด้านการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประชาชนเห็นว่า
มีพนักงานรับผิดชอบงานหน้าที่ต่าง ๆ ชัดเจน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การให้บริการเป็นลำดับ
ขั้นตอน เข้าใจง่าย อันดับสามคือ พนักงานมีการประสานงานเป็นอย่างดี สื่อสารเข้าใจง่าย อันดับสี่
คือ รับฟังความคิดเห็นตลอดงานข้อเสนอแนะหรือคำติชมในเรื่องต่าง ๆ และอันดับสุดท้าย คือ
มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการชัดเจน

3. ด้านการตอบสนอง ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประชาชนเห็นว่า
พนักงานมีความเต็มใจที่จะให้บริการ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานสามารถตอบสนอง
ต่อความต้องการหรือความรู้สึกของประชาชนผู้รับบริการได้เป็นอย่างดี อันดับสามคือ พนักงาน
มีความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา เช่น ช่วงพักกลางวัน หรือนอกเวลาราชการ อันดับสี่
คือ พนักงานปฏิบัติตอบประชานผู้มารับบริการเป็นอย่างดี และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานมีการ
ติดต่อกันประชานอย่างต่อเนื่อง เช่น การแจ้งกำหนดการชำระบาย

4. ด้านความซื่อสัตย์ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประชาชนเห็นว่า
พนักงานมีการคิดเบี่ยงปรับในการชำระบายล่าช้าเหมาะสม เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ คุณภาพ
ของงานบริการมีความเที่ยงตรง ไม่มีข้อผิดพลาด อันดับสามคือ พนักงานปฏิบัติตามกฎหมาย
ภายใต้กรอบของโครงสร้าง แล้วอันดับสุดท้าย คือ มาตรการลงโทษในการเดี่ยงภัยมีความเหมาะสม

5. ด้านการเข้าถึงบริการ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประชาชนเห็นว่า
พนักงานอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้ตลอดเวลา เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เวลาที่
ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ อันดับสามคือ ขั้นตอนการให้บริการมีช่วงเวลา
รอคอยเหมาะสม และอันดับสุดท้าย คือ รูปแบบการให้บริการไม่มีระเบียบขั้นตอนมากนักหรือ
ขับช้อนกันไป

6. ด้านความเข้าใจ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนเห็นว่า สามารถ
เจรจาหรือบีบหุ้น ได้เมื่อจำเป็น เช่น การลีมเอกสารสำคัญ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สามารถ
จดจำรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้มาใช้บริการ ได้ อันดับสามคือ การให้คำแนะนำและการเอาใจใส่
ผู้มาใช้บริการ และอันดับสุดท้าย คือ สามารถเพิ่มบริการต่าง ๆ ความจำเป็นและความต้องการของ
ผู้มาใช้บริการ ได้อย่างทันท่วงที

7. ด้านการสร้างสิ่งที่ขับดองได้ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยประชาชน
เห็นว่า สถานที่ในการรับชำระบายเป็นสัดส่วนและสะดวกสบาย เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ
ขั้นตอนในการรับชำระบายไม่มีขับช้อน มีการเรียงลำดับคิว อันดับสามคือ ที่จอดรถสะดวก

กวางขวาง อันดับสี่คือ มีการจัดทำป้ายแสดงข้อตอนในการชำรากษัยแต่ละประเภทชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ และอันดับสุดท้าย คือ มีการจัดทำป้ายและสื่อเชิญชวนให้ประชาชน ชำรากษัยตามกำหนดเวลา

8. ด้านความปลอดภัย ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนเห็นว่า มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในและภายนอก เซ่น ที่จอดรถ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เทคโนโลยีในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลของผู้มาใช้บริการ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ และอันดับสุดท้าย คือ มีระบบการเก็บรักษาเงินภาษีที่ปลอดภัย สถานที่รับชำรากษัย มีความปลอดภัย

9. ด้านความสุภาพอ่อนโยน ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนเห็นว่า พนักงานด้อนรับด้วยรอยยิ้มและความเป็นกันเอง เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานมีความนับถือในตัวผู้รับบริการ อันดับสามคือ พนักงานมีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย อันดับสี่คือ มีพนักงานต้อนรับ คอยให้คำแนะนำเรื่องการบริการต่าง ๆ และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานติดต่อพูดจาสุภาพอ่อนน้อม มีมารยาทดี

10. ด้านความสามารถ ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยประชาชนเห็นว่า พนักงานมีความสามารถในการรับบริการและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการต่อstrarอย่างชัดเจนกับประชาชนที่มา รับบริการ อันดับสามคือ พนักงานมีความรู้ในเรื่องภาษี และสามารถให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ได้ อันดับสี่คือ พนักงานจัดเตรียมเอกสารไว้พร้อมและเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานมีการแนะนำในการกรอกเอกสารและแบบพิมพ์ต่าง ๆ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อระดับคุณภาพการให้บริการชำรากษัยโรงเรือน และที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ชาย สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรากษัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน

ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชำรากษัยโรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เห็นว่าคุณภาพการบริการชำรากษัยโรงเรือน และที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ต่ำกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ปวส. / อนุปริญญา ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่า

คุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา เห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่า คุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 5-10 ปี เห็นว่าคุณภาพการบริการ ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้ ต่างกับประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

ผลการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีทั้งหมด 10 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ วรรดี เก็บทรัพย์ (2550, บทคัดย่อ) การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทฯ ผลการศึกษาพบว่า การบริการที่ประชาชนได้รับบริการต่อการจัดเก็บภาษีของเมืองพัทฯ ในภาพรวม พ布ว่า การบริการอยู่ในระดับเห็นด้วยมากในด้านความเป็นรูปธรรมและด้านความน่าเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของพาราสูรานาน, เซทแซล์ม และเบรร์รี่ (Parasuraman, Berry, & Zeithaml, 1985, p. 42) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1.1 ด้านความเชื่อถือได้ อยู่ในระดับมากที่สุด เหตุผลอาจเป็นเพราะขั้นตอนการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีมีการกำหนดไว้ชัดเจนและมีการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่เห็นเด่นชัด ผู้มาใช้บริการสามารถทำตามขั้นตอนได้ นอกเหนื่องจากนี้ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อําเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีได้จัดเจ้าหน้าที่ไว้คอยตอบข้อซักถามของประชาชนเกี่ยวกับการให้บริการในส่วนนี้ด้วย และในการชาระภัย ได้มีการออกใบเสร็จไว้เป็นหลักฐานชัดเจน ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ความน่าเชื่อถือในการให้บริการจึงมาเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับงานวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า พนักงานสามารถตอบข้อซักถามจากประชาชนได้อย่างชัดเจน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการบริการอย่างตรงไปตรงมาและถูกต้อง อันดับสามคือ พนักงานมีจิตใจรักบริการ ให้บริการมีคุณภาพอย่าง

1.2 ด้านการสื่อสาร อยู่ในระดับมากที่สุด เหตุผลอาจเป็นเพราะการสื่อสารเป็นคุณภาพในส่วนความสามารถหรือความสมบูรณ์ในการสื่อและสัมพันธ์กับผู้รับบริการ มีการสื่อสารชัดเจนของเขตและลักษณะงานบริการทำให้ผู้รับบริการทราบ เช่น ใจ และได้รับคำตอบในข้อสงสัย หรือความไม่เข้าใจต่าง ๆ ได้อย่างกระชับชัด องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ได้มีเจ้าหน้าที่ในการให้บริการอย่างชัดเจน และจุดสถานที่สำหรับการชำระภาษีไว้เป็นสัดส่วน จะเห็นได้จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า พนักงานรับผิดชอบงานหน้าที่ต่าง ๆ ชัดเจน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอน เช่นง่าย อันดับสามคือ พนักงานมีการประสานงานเป็นอย่างดี สื่อสารเข้าใจง่าย อันดับสี่คือ รับฟังความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะหรือคำติชมในเรื่องต่าง ๆ และอันดับสุดท้าย คือ มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการ ชัดเจน

1.3 ด้านการตอบสนอง อยู่ในระดับมากที่สุด เหตุผลอาจเป็นเพราะการตอบสนอง เป็นการตอบสนองต่อความต้องการหรือความรู้สึกของผู้รับบริการว่าต้องการได้รับบริการในเรื่องไหน อย่างไร ใน การให้บริการชำระภาษีถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรงที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ต้องให้บริการแก่ประชาชน และถือเป็นรายได้ที่เข้ามาเพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้บริหารขององค์กรจะเน้นในเรื่อง ดังกล่าวอย่างมาก และต้องเก็บให้ได้ตามเป้าหมาย การตอบสนองต่อความต้องการชำระภาษีของประชาชนจึงเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บได้ตามเป้า ลดความลังบังงานวิจัย ประชาชนเห็นว่า พนักงานมีความเต็มใจที่จะให้บริการ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือความรู้สึกของประชาชนผู้รับบริการ ได้เป็นอย่างดี อันดับสามคือ พนักงานมีความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา เช่น ช่วงพักกลางวัน หรือนอกเวลาราชการ อันดับสี่คือ พนักงานปฏิบัติต่อประชาชนผู้มารับบริการเป็นอย่างดี และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานมีการติดต่อกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การแจ้งกำหนดการชำระภาษี

1.4 ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับมากที่สุด เหตุผลอาจเป็นเพราะ ความซื่อสัตย์ในที่นี้คือ คุณภาพของงานบริการมีความเที่ยงตรงน่าเชื่อถือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี มีการแจ้งและเตือนให้ประชาชนมาชำระภาษี รวมทั้งมีเกณฑ์กำหนดค่าปรับต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐาน และเขียนไว้ชัดเจน ประชาชนทุกคนทราบโดยทั่วไป นอกจากนี้ ยังมีการออกใบเสร็จเพื่อเป็นหลักฐานในการชำระภาษีทุกครั้ง ดังนั้นคุณภาพในด้านความซื่อสัตย์ จึงเห็นได้อย่าง โปร่งใส และรับรู้โดยประชาชน ลดความลังบังงานวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า พนักงานมีการคิดเบี้ยปรับในการชำระภาษีถูกต้อง ไม่ซ้ำหนา ไม่ซ้ำซ้อน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ คุณภาพ

ของงานบริการมีความเที่ยงตรง ไม่มีข้อผิดพลาด อันดับสามคือ พนักงานปฏิบัติตามกฎหมายภาษีอากรอย่างเคร่งครัด และอันดับสุดท้าย คือ มาตรการลงโทษในการเลี้ยงภาษีมีความเหมาะสม

1.5 ด้านการเข้าถึงบริการ อยู่ในระดับมากที่สุดเหตุผลอาจเป็นเพราการเข้าถึงบริการหมายถึง การที่ผู้ใช้บริการสามารถได้รับบริการได้สะดวก ไม่มีระเบียบขั้นตอนมากมายหรือซับซ้อนเกินไป ใช้เวลาอยู่น้อย เวลาที่ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ และผู้ให้บริการจะต้องอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้เสมอ ขั้นตอนการชำระภาษีนั้น องค์กรบริหารส่วนดำเนินการช้า อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ได้เขียนไว้ประกาศโดยชัดเจน และมีสถานที่รับชำระเป็นสัดส่วน มีป้ายบอกทิศทางและเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำตลอดเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า พนักงานอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้ตลอดเวลา เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เวลาที่ให้บริการเป็นเวลา ที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ อันดับสามคือ ขั้นตอนการให้บริการมีช่วงเวลาครอบคลุมเหมาะสม และอันดับสุดท้าย คือ รูปแบบการให้บริการ ไม่มีระเบียบขั้นตอนมากมายหรือซับซ้อนเกินไป

1.6 ด้านความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก เหตุผลอาจเป็นเพราองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นการบริหารโดยประชาชนเองเพื่อประชาชนในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่และผู้บริหารส่วนเป็นคนที่คุ้นเคยกันดี ดังนั้นจึงอาจมีการยืดหยุ่นและมีความเข้าใจกันระหว่างผู้ให้บริการและประชาชนเป็นอย่างดี จะเห็นได้จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า สามารถเจรจาหรือยื่ญุ่นได้เมื่อจำเป็น เช่น การลีนเอกสารสำคัญ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สามารถจดจำรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้มาใช้บริการ ได้ อันดับสามคือ การให้คำแนะนำและการเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ และอันดับสุดท้าย คือ สามารถเพิ่มบริการต่าง ๆ ความจำเป็นและความต้องการของผู้มาใช้บริการได้อย่างทันท่วงที

1.7 ด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้อยู่ในระดับมาก เหตุผลอาจเป็นเพราองค์กรบริหารส่วนดำเนินการช้า อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีมีที่ทำการที่กว้างใหญ่ เป็นสัดส่วนทั้งที่จอดรถและแต่ละแผนก ทำให้การให้บริการประชาชนสามารถกระทำได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีการจัดมุมสำหรับนั่งรอ มีระบบคิวชั้นเรื่อง ทำให้ในส่วนสิ่งที่จับต้องได้นั้น สามารถพบที่นี่คุณภาพได้โดยตรงเมื่อมาใช้บริการ จะเห็นได้จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า สถานที่ในการรับชำระภาษีเป็นสัดส่วนและสะดวกสบาย เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ขั้นตอนในการรับชำระภาษีไม่ซับซ้อน มีการเรียงลำดับคิว อันดับสามคือ ที่จอดรถสะดวกกว้างขวาง อันดับสี่คือ มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนในการชำระภาษีแต่ละประเภทชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ และอันดับสุดท้าย คือ มีการจัดทำป้ายและสื่อเชิญชวนให้ประชาชนชำระภาษีตามกำหนดเวลา

1.8 ด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก เหตุผลอาจเป็นเพราะความปลอดภัยเป็นการให้บริการที่ปราศจากอันตราย ไม่มีความเสี่ยงหรือความเคลื่อนแคลงใจ ๆ องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ได้นำระบบสารสนเทศ คอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการปฏิบัติการ มีการเก็บข้อมูลและออกใบเสร็จ โดยผ่านระบบการชำระเงินที่ได้มาตรฐานและปลอดภัย นอกจากนี้ ยังมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเดินตรวจตราตลอดเวลา ทำให้เมื่อประชาชนไปใช้บริการรู้สึกได้ถึงมาตรฐานและความปลอดภัยได้ จะเห็นได้จากการวิจัย พบว่า ประชาชนเห็นว่า มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในและภายนอก เช่น ที่จอดรถ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เทคโนโลยีในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลของผู้มาใช้บริการ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ และอันดับสุดท้าย คือ มีระบบการเก็บรักษาเงินภาษีที่ปลอดภัย สถานที่รับชำระภาษีมีความปลอดภัย

1.9 ด้านความสุภาพอ่อนโยน อยู่ในระดับมาก แต่อยู่ในอันดับรองสุดท้าย เหตุผลอาจเป็นเพื่อการให้บริการชำระภาษีนั้นมีประชาชนเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก อาจทำให้เจ้าหน้าที่ให้บริการเกิดความเหนื่อยหน่ายังไงได้ แต่อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่ก็พยายามรักษาการให้บริการโดยการยืนเย้ม และมีการแต่งกายตามระเบียบทุกวัน จะเห็นได้จากการวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า พนักงานต้อนรับด้วยรอยยิ้มและความเป็นกันเอง เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานมีความนับถือในตัวผู้รับบริการ อันดับสามคือ พนักงานมีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย อันดับสี่คือ มีพนักงานต้อนรับ คอยให้คำแนะนำเรื่องการบริการต่าง ๆ และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานติดต่อพูดจาสุภาพอ่อนน้อม มีมารยาทดี

1.10 ด้านความสามารถ อยู่ในระดับมาก แต่อยู่ในอันดับสุดท้าย เหตุผลอาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่นั้นมักเป็นคนในพื้นที่ ภูมิการศึกษาที่รับอาจไม่เน้นระดับสูงมากเนื่องจากเงินเดือนที่ได้รับเป็นไปตามเกณฑ์ราชการ นอกจากนี้หน้าที่ในความรับผิดชอบยังไม่ต้องใช้ความสามารถเท่าที่ควร เพียงแค่มีจิตใจรักบริการและปฏิบัติงานตามระบบที่กำหนดไว้จึงอาจทำให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานมีความสามารถในระดับไม่สูงเท่าที่ประชาชนต้องการ แต่ก็ให้บริการตามมาตรฐานการให้บริการของระบบราชการ ได้ จะเห็นได้จากการวิจัยพบว่า ประชาชนเห็นว่า พนักงานมีความสามารถในความรู้วิชาการที่จะให้บริการและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานมีความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนกับประชาชนที่มารับบริการ อันดับสามคือ พนักงานมีความรู้ในเรื่องภาษี และสามารถให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ได้ อันดับสี่คือ พนักงานจัดเตรียมเอกสารไว้พร้อมและเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน และอันดับสุดท้าย คือ พนักงานมีการแนะนำในการกรอกเอกสารและแบบพิมพ์ต่าง ๆ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุข โรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยในพื้นที่

ผลการศึกษาพบว่า

2.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุข โรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน เหตุผลอาจเป็น เพราะในขั้นตอนการเสียภาษีโรงเรือนและที่ดินของสถานที่ราชการ นั้น ประกอบด้วยขั้นตอนที่กำหนดไว้ชัดเจน ทั้งวิธีการยื่น เอกสารที่ต้องเตรียมไป และผู้ที่ต้องเสียภาษีนั้นกำหนดจากจำนวนโรงเรือน และที่ดินในครอบครอง ไม่ได้กำหนดจากลักษณะส่วนบุคคล ของผู้เสียภาษี ดังนั้น ขั้นตอนต่าง ๆ จึงเป็นมาตรฐานตามลำดับขั้นตอน และทุกเพศต้องปฏิบัติไป ในแนวทางเดียวกัน ดังนั้นการที่ประชาชนที่มาใช้บริการจะคิดเห็นต่อคุณภาพที่แตกต่างกันนั้น ส่วนใหญ่จึงไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางเพศของบุคคลมากเท่าไหร่นัก

2.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุข โรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน เหตุผลอาจเป็นเพราะจากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่เข้ามาใช้บริการสาธารณสุข ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอายุอยู่ในวัยทำงาน มีความคิดที่ค่อนข้างทันสมัย และมักมีความรู้ในระดับหนึ่ง ติดตามข่าวสารข้อมูล ตั้งผลให้สามารถติดต่อสอบถามข้อมูลจากพนักงานได้เป็นอย่างดีหากไม่เข้าใจ และนำไปสู่การได้รับการบริการที่ตรงกับความต้องการ ได้ตามที่คาดหวังไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของพาราสูรานัน ได้กล่าวว่า คุณภาพของ การบริการนั้นตามการรับรู้ของผู้มาใช้บริการ เป็นการประเมินหรือลงความเห็นเกี่ยวกับความคุ้มค่า ของการบริการ โดยภาพรวม หรือจากล่าสุด ได้ว่า คุณภาพของการบริการและความพึงพอใจนั้นเป็นผลลัพธ์ของการประเมินของผู้มาใช้บริการที่มีต่อการบริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับช่องว่างหรือความแตกต่างระหว่างการบริการที่คาดหวังและการบริการที่ได้รับตามการรับรู้ หากการบริการที่ได้รับ เป็นไปตามที่คาดหวังหรือสูงกว่าความคาดหวัง ก็จะเกิดความพึงพอใจและประเมินว่า การบริการนั้น มีคุณภาพ

2.3 ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการสาธารณสุข โรงเรือนและที่ดินขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติ เหตุผลอาจเป็น เพราะในขั้นตอนการชำระภาษีนั้น ไม่ว่า ประชาชนจะมีสถานภาพอย่างไร ก็ต้องดำเนินการเหมือนกันตามที่กำหนดไว้ ไม่มีการแบ่งแยก

ว่ากลุ่มคนโสดหรือสมรสได้รับการบริการแตกต่างกัน ดังนี้จึงเป็นไปได้ว่าสถานภาพไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

2.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน เหตุผลอาจเป็น เพราะในการเข้ามาใช้บริการชาระภัยโรงเรือนและที่คินนั้น ผู้ที่ครอบครองที่ดินหรือโรงเรือนไม่ได้จำกัดว่าต้องมีอาชีพอะไรจึงจะต้องเสียภัย ดังนั้น ทุกอาชีพ จึงต้องมีหน้าที่ชาระภัยเช่นเดียวกันหมด ตามจำนวนโรงเรือนและที่คินที่ครอบครอง ขึ้นตอน การชาระภัยเหมือนกัน จึงอาจทำให้ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือน และที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน

2.5 ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพ การบริการชาระภัยโรงเรือนและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน เหตุผลอาจเป็น เพราะในขั้นตอนการเสียภัยโรงเรือนและที่คินของ สถานที่ราชการนั้น ประกอบด้วยขั้นตอนที่ค่อนข้างซุกซាគ ทั้งจากระบบการติดต่อกับหน่วยงาน ราชการเอง และส่วนของเอกสารที่ต้องเดริบไปยื่นเพื่อการเสียภัย และการติดต่อกับสถานที่ ราชการนั้นมีความยากลำบากและยืดหยุ่นค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนผู้ใช้บริการเองและ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่ไม่เพียงพอ หรืออาจเป็นเพราะระบบในการดำเนินการที่ยังไม่เที่ยบท่ำกัน ส่วนภาคเอกชน ดังนั้น ประชาชนที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จึงมักไม่มีการคาดหวังการบริการที่คิดเลิศ จากหน่วยงานราชการ และมักจะคาดหวังการบริการที่ค่อนข้างต่ำอยู่แล้วแม้ว่าจะเป็นคนรวยที่ ต้องการการบริการที่คุณภาพสูง ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ว่า ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่ไม่ว่าจะมีรายได้ ต่อเดือนต่างกัน อาจไม่คาดหวังการบริการที่คิดเลิศ แต่ขอเพียงไม่มีปัญหาในการชาระภัยก็เป็นได้

สอดคล้องกับงานวิจัยของจริน อุดมเลิศ (2540, บทคัดย่อ) ได้วิจัยความพึงพอใจ ของประชาชนผู้รับบริการงานทะเบียนของสำนักทะเบียนอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่影响ของผู้รับบริการที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในบริการงานทะเบียน ได้แก่ อายุ อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในบริการงานทะเบียนของสำนักงาน ทะเบียนอำเภอเมืองฉะเชิงเทรา

2.6 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกันมีระดับ ความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภัยโรงเรือนและที่คินขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน เหตุผลอาจเป็น เพราะระดับการศึกษานั้นเป็น ปัจจัยที่มีส่วนในการกำหนดความคาดหวังของคน ได้ คนที่มีการศึกษาสูง มีความรู้ทางทฤษฎีสูง

อาจมีมาตรฐานในการได้รับบริการสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการศึกษาต่ำกว่า มีมาตรฐานและความคาดหวังการได้รับบริการต่ำกว่า จะเห็นได้จากการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภายนี้โรงเรียนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญาเห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภายนี้โรงเรียนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเห็นว่าคุณภาพการบริการชาระภายนี้โรงเรียนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี สองคลัสเตอร์แนวคิดของอสแ肯ป์ (Oskamp, 1977) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นว่า เมื่อนบุคคลเริญเติบโตขึ้นจะมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียนหน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน ข้อมูลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย และยังสองคลัสเตอร์แนวคิดของกิตติสุทธิสันพันธ์ (2549, หน้า 12-13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ว่าระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก ซึ่งความคิดเห็นและการศึกษาทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากจะมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

2.7 ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการชาระภายนี้โรงเรียนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี แตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 5-10 ปี เห็นว่าคุณภาพการบริการ ต่ำกว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่มากกว่า 10 ปีขึ้นไป เหตุผลอาจเป็น เพราะระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้น แสดงถึงความคุ้นเคยกับสถานที่ ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นานกว่า ย่อมเคยชินกับระบบการบริการของหน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าเนื่องจากต้องมีการติดต่อราชการบ่อยกว่า นอกเหนือนี้ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ มากมีความคุ้นเคยกับสูง การปฏิบัติต่อผู้มาใช้บริการที่คุ้นเคยกันอาจมีคุณภาพสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช่คนในพื้นที่หรือมีระยะเวลาอาศัยในพื้นที่น้อยกว่า ดังนั้นจึงอาจเป็นไปได้ว่า มาตรฐานในการประเมินคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงแตกต่างกัน ได้ สองคลัสเตอร์แนวคิดของสุมารี ตามนั้น (2549, หน้า 10-11) ได้สรุปว่า ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ลักษณะของแต่ละบุคคล เช่น สิ่งแวดล้อม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน

ชุมชน สถานศึกษา สภาพwapด้วยในการทำงาน สื่อสารมวลชน ตลอดจนการpubประสังสรรค์
ติดต่อ กันระหว่างบุคคล กลุ่มคน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณะ โรงเรือนและที่ดินขององค์การ
บริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมอันดับสุดท้ายคือ
ด้านความสามารถผู้วิจัยจึงเสนอแนะดังนี้

1. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง ควรมีกำหนดนโยบายเกี่ยวกับระบบการประเมิน¹
คุณภาพในการบริการ
2. กำหนดให้มีตัวชี้วัดในด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่แสดงถึงความสามารถ
ในการปฏิบัติงานและความรับผิดชอบที่เหมาะสมสมเฉพาะตำแหน่ง
3. กำหนดให้มีนโยบายการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการโดยให้เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องเข้ารับ²
การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ปีละ 1 ครั้ง

ข้อเสนอแนะ เชิงปฏิบัติ

1. จากผลการศึกษาด้านความเชื่อถือได้ พบว่า ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ³
สุดท้าย คือ พนักงานและหน่วยงานมีการให้บริการที่ได้มาตรฐานของราชการ

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ควรมีการฝึกอบรมการบริการของพนักงานในหน่วยงาน ให้ปฏิบัติงานตามหลักการบริการของ
หน่วยราชการ และมีระบบการประเมินความพึงพอใจจากประชาชนผู้มาใช้บริการเพื่อนำผล
การประเมินไปปรับปรุงคุณภาพการบริการต่อไป

2. จากผลการศึกษาด้านการตอบสนอง พบว่า ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ⁴
สุดท้าย คือ พนักงานมีการติดต่อกันประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การแจ้งกำหนดการชำระภาษี

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ควรให้พนักงานมีการแจ้งกำหนดการต่างๆแก่ประชาชนทุกราย โดยอาจมีระบบเสียงดามสาย
ในชุมชน หรือมีการติดป้ายประกาศในชุมชนหรือหน้าหน่วยงาน อบต.

3. จากผลการศึกษาด้านความสามารถ พบว่า ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ⁵
สุดท้าย คือ พนักงานมีการแนะนำในการกรอกเอกสารและแบบพิมพ์ต่าง ๆ

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
ควรจัดทำพนักงานต้อนรับเพื่อสอบถามความต้องการของประชาชน รวมถึงมีการติดป้ายแสดง

ขั้นตอนการบริการและตัวอย่างการกรอกเอกสารต่าง ๆ ให้ชัดเจนแก่ประชาชน โดยจัดไว้เป็น มุ่งหมาย

4. จากผลการศึกษาด้านการเข้าถึงบริการ พบว่า ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ สุดท้าย คือรูปแบบการให้บริการ ไม่มีระเบียบขั้นตอนมากماที่หรือซับซ้อนเกินไป

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดฉะบุรี ควรมีรูปแบบการบริการที่กระชับและมีป้ายติดขั้นตอนการบริการให้ประชาชนได้ปฏิบัติตาม โดยใช้คำที่ง่ายต่อการเข้าใจ และมีป้ายบอกแต่ละแผนกหรือลำดับขั้นตอนในแต่ละแผนกแต่ละขั้น อบย่างชัดเจนและสังเกตได้ง่าย

5. จากผลการศึกษาด้านความสุภาพอ่อนโยน พบว่า ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการ อันดับสุดท้าย คือ พนักงานติดต่อพูดจาสุภาพอ่อนน้อม มีมารยาทที่ดี

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดฉะบุรี ควรมีการฝึกอบรมมารยาทการให้บริการของพนักงาน และมีการประเมินความพึงพอใจจาก ประชาชนทุกครั้งที่มารับบริการ

6. จากผลการศึกษาด้านการสื่อสาร พบว่า ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ สุดท้าย คือ มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการชัดเจน

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดฉะบุรี ควรมีป้ายแสดงขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจน ตัวหนังสือขนาดใหญ่ และมีพนักงานคอยต้อนรับ และบอกขั้นตอนการให้บริการแยกจากพนักงานปฏิบัติงานในส่วนอื่น ๆ

7. จากผลการศึกษาด้านความชื่อสั้น พบร่วมกับ ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ สุดท้าย คือ มาตรการลงโทษในการเดียงภาษีมีความเหมาะสม

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดฉะบุรี ควรมีเกณฑ์ในการปรับหรือลงโทษให้ชัดเจน และไม่แสดงถึงความลำเอียงในการให้บริการ โดยติดบอกประกาศไว้ให้เห็นหรือทำป้ายแสดงบทลงโทษหน้าห้องน้ำยังงานหรือในบริเวณชุมชน

8. จากผลการศึกษาด้านความปลอดภัย พบร่วมกับ ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ สุดท้าย คือ มีระบบการเก็บรักษาเงินภาษีที่ปลอดภัย สถานที่รับชำระภาษีมีความปลอดภัย

9. จากผลการศึกษาด้านความเข้าใจ พบร่วมกับ ประชาชนเห็นคุณภาพการบริการอันดับ สุดท้ายคือ สามารถเพิ่มบริการต่าง ๆ ความจำเป็นและความต้องการของผู้มาใช้บริการ ได้อย่าง ทันท่วงที

ผู้วิจัยจึงเสนอแนะองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดฉะบุรี ควรมีความยืดหยุ่นในการให้บริการ เช่น มีพนักงานในการให้คำแนะนำแยกประเภทหากหน่วยงานอื่น หรือนมีระบบคอมพิวเตอร์ในการสอบถามปัญหาได้ตลอดเวลา

9. จากผลการศึกษาด้านการสร้างสิ่งที่จับต้องได้ พบร่วมกับ ประชาชนเห็นคุณภาพการ บริการอันดับสุดท้าย คือ มีการจัดทำป้ายและสื่อเชิญชวนให้ประชาชนชำระภาษีตามกำหนดเวลา

ผู้วัยจึงเสนอแนะองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ควร้มีการจัดทำป้ายและตี่อเซ็นชันให้ประชาชนนำร่องภารกิจตามกำหนดเวลา โดยอาจมีร่างวัดหรือ ส่วนลดเพื่อยุ่งใจให้ประชาชนเข้ามาเดินทางหรือมีของชำร่วยแทนหากมาทำภารกิจตรงตามกำหนด

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควร้มีการศึกษาในเรื่องรายละเอียดการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในแต่ละแผนก
2. ควร้มีการศึกษาเปรียบเทียบการให้บริการของหน่วยงานราชการและหน่วยงานเอกชน ที่มีข้อเสียและข้อดีข้อเสียแตกต่างกันอย่างไร
3. ควร้มีการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของภาครัฐโดยรวมและผลงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำร่วมกับภาคเอกชน ให้เป็นไปตามนโยบายหรือไม่
4. ควร้มีการศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจหลังการใช้บริการ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ในรายละเอียดแต่ละด้าน เช่น พนักงาน สถานที่บริการ

บรรณานุกรม

กรรมการปักธงชัย. (2543). การพัฒนาประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนระดับอำเภอ.

กรุงเทพฯ: กรรมการปักธงชัย.

กฤษ อินทร์ โภคศ. (2548). นโยบายการแก้ไขปัญหาจราจร: ศึกษาและกรณีโครงการลดไฟฟ้า
บนส่วนวัดชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวรรณศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

กิตติ ฤทธิ์สันพันธ์. (2549). ความคิดเห็นของตัวแทนออกของต่อพิธีการศุลกากรในการนำเสนอค่า¹
เข้าจากต่างประเทศ ศึกษากรณีการนำเข้าทางสำนักงานศุลกากร ท่าอากาศยานกรุงเทพ.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวรรณศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

กิตตินันท์ อรรถนท. (2542). การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสุขาภิบาล:
ศึกษาและกรณีสุขาภิบาลบางปะหัน และสุขาภิบาลครอบจักรวาล จังหวัดพระนคร
ศรีอุบลฯ. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวัฒนาสังคม,
คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กุลธน ธนาพงษ์. (2528). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล ประ โยชน์ และ²
การบริการในสาขาวิชาการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.

จริน อุดมเลิศ. (2540). ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการงานทะเบียนของสำนักทะเบียน
อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการ
การพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จินตนา บุญยุบงการ. (2545). การจัดการเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: ชีเอ็คบุ๊คเข็ม.

จุฬาลง ชาญมิลินท. (2548). ระบบภาษีเงินได้นิติบุคคลกับเงินปันผล. สรรพากรสาส์น, 52(1),
73-79.

จุหารัตน์ สุกาก้อง. (2538). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการ
ของกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีสำนักงานเขตดุสิต. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชลอ ยศสมบัติ. (2540). การพัฒนารายได้ของท้องถิ่น: ศึกษาและกรณีโรงเรือนและที่ดิน
ตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475. กรุงเทพฯ: บริพัตร.

- ชูวงศ์ ฉายบุตร. (2546). การให้บริการแบบครบวงจรแนวทางการให้บริการเชิงรุกของ
กรมการปกครอง. กรุงเทพฯ: อาสารักษ์ดินแดน กรมการปกครอง.
- . (2549). การปักกรองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: พิมแพรินติ้งเซ็นเตอร์.
- เทพศักดิ์ บุณยรัตน์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของการนำนโยบายการให้
บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการพัฒนา,
คณะกรรมการประสานศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นิคม หริษฐ์ โรงน์. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการให้บริการของสำนักงาน
ที่คืน กรณีศึกษา จังหวัดกระนี่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาตลาด,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- นิตยา อุติศวี. (2548). ผลกระทบของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อการบริการชื่นแบบ
ก.พ.30 ทางอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจัดการทั่วไป,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- บรรจบ กาญจนคุล. (2533). คำบรรยายกฎหมายปักกรอง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เอกสารประกอบคำสอน.
- บังอร ผงผ่าน. (2538). ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่องานบริการของโรงพยาบาลกันทรลักษณ์
จังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิเคราะห์และ
วางแผนทางสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิกุล วัฒนสินธุ์ และสมใจ นกคี. (2541). ความพึงพอใจผู้ใช้บัตรประกันสุขภาพต่อการบริการ
ของผู้ป่วยในโรงพยาบาลเมืองเชียงใหม่. ภาคนิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช. (2546). การเงินธุรกิจและการภาษีอากร (หน่วยที่ 9-15)
(พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2548). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รุทธิ์ สุขสำราญ. (2546). สภาพปัญหาและความต้องการของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการของ
สำนักงานที่คืนในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาศาสตร์เพื่อการพัฒนาสถาบัน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชบูรณะ.

วรดี เก็บทรัพย์. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการจัดเก็บภาษีเมืองพัทยา.

ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและ,

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราพรรณ สันทสันะโขค. (2540). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของธนาคารพาณิชไทย
จำกัด (มหาชน): ศึกษาเฉพาะกรณีสาขาพญาไท กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์
พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.

瓦สนา สุขประสงค์. (2547). ประสิทธิผลของการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารองค์การ,
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก).

วิรากานต์ ห่วงรักษ์. (2546). รวมกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เป็นปัจจุบัน ทันสมัย ครบถ้วน สมบูรณ์
ที่สุดในรอบ 30 ปี. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.

วีระพงษ์ เฉลิมจริยะรัตน์. (2539). คุณภาพในงานบริการ I. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศศิธร พูลสุข. (2538). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของ
กรุงเทพมหานคร: ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานเขตพะนัง. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหาร
ศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม, คณะพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมคิด บางโน. (2544). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: บริทิชพับลิชชิ่น.

สมชาย ศิริสมฤทธิ์. (2544). ความสำเร็จของการนำคอมพิวเตอร์มาใช้บริการประชาชน ในสำนักงาน
ที่ดิน. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาศาสตร์,
คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมศักดิ์ อิทธิวรกุล. (2546). การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของ
ข้าราชการที่ทำการปกครอง: ศึกษากรณี สำนักงานเขตพะนัง จังหวัดราชบุรี.

ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาและ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

สรวิชญ์ แสงอรุณ. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสำนักงานที่ดิน
กรุงเทพมหานคร สาขาวิชานิเทศ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาปรัชญาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สาวิจ ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครุਆจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาสังคมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ มหาสารคาม.

- สารวิทย์ เกณฑ์กุล. (2538). ความพึงพอใจของผู้รับบริการงานทะเบียนอำเภอขอนแก่นชั้นธุรกิจ จังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์พัฒนาริหารศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนาริหารศาสตร์.
- ฤทธิเดช โนนศิริเกา. (2542). ประสิทธิภาพการให้บริการของธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฤทธิเดช กาญจนสุข (2539). ปัจจัยทางการใช้มาตรการศาลกับผู้ค้างภาษีอากร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาศาสตร์, คณะรัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมานดี ตานันชัย. (2549). ความคิดเห็นของพนักงานคุณประพฤติคือการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานคุณประพฤติสตรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง. (2554). ข้อมูลองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง. ชลบุรี: องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง.
- อเนก เกียรติภราดร. (2529). การคลังรัฐบาล (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนรนัต นาลัย. (2546). ความคิดเห็นของกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานระดับสถานีตำรวจนครบาล ที่มีต่อการก่อในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานระดับสถานีตำรวจน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Allan, N. J. (1997). *Commitment in the Workplace*. London: Sage.
- Becker, G. S. (1968). Crime and punishment: An economic approach. *Journal of Political Economy* 76, 169-217.
- Musgrave, R. A. (1984). *Public Finance in Theory and Practice* (4th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Oskamp, S. (1977). *Attitudes and Opinions*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Parasuraman, A., Berry, L. L., & Zeithaml, V. A. (1985). A conceptual model of service quality and its implications for future research. *Journal of Marketing*, 49(4), 41-50.
- _____. (1988). SERVQUAL: A multiple item scale for measuring consumer perceptions of service quality. *Journal of Retailing*, 64(1), 12-40.
- _____. (1991). Understanding customer expectation of service. *Sloan Management Review*, 32(3), 39-48.

- Rust, R. T., & Oliver, R. L. (1994). *Service Quality: Insights and Managerial Implications from the Frontier*. London: Sage.
- Weiner, J. M. (2005). *Formulary apportionment and group taxation in the European Union: Insights from the United States and Canada*. n.p.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการชาระภาษีโรงเรือนและที่ดิน
องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพ
การให้บริการชาระภาษีโรงเรือนและที่ดินองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม
จังหวัดชลบุรี ซึ่งผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการศึกษาเท่านั้น และขอรับรองว่าจะไม่
เปิดเผยข้อมูลใด ๆ ที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้ให้ข้อมูล และขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง
ที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามแก่ผู้ศึกษาระบบนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

25 ปีหรือต่ำกว่า

26-35 ปี

36-45 ปี

46-55 ปี

มากกว่า 55 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพสมรส

โสด

สมรส

หน่าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่

5. อาชีพ

☐ เกษตรกร	☐ เจ้าของห้องเช่า ห้องແຄວເຫັນພັກອາສີ
☐ เจ้าของศືບແຄວ ห้องເຫັນພໍ່ອການຄ້າ	☐ เจ้าของໂຮງງານການຜົດຕິ
☐ ຜູຮົກຈົ່າສ່ວນດ້ວຍຄ້າຂາຍ	☐ ອື່ນ ໆ (ໂປຣະນຸ.....)

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ ຕໍ່ກວ່າ 15,000 ນາທ	☐ 15,001-20,000 ນາທ
☐ 20,001-25,000 ນາທ	☐ 25,001-30,000 ນາທ
☐ 30,001 ນາທີ່ນີ້ໄປ	

7. ระยะเวลาที่ອາສີໃນຝຶ່ນທີ່

☐ ຕໍ່ກວ່າ ၁၂ ປີ
☐ ၅-၁၀ ປີ
☐ ນາກກວ່າ ၁၀ ປີຝຶ່ນໄປ

ตอนที่ 2 คุณภาพการให้บริการชำรากຍໍໂຮງເຮືອນແລະທີ່ດິນ ຂອງອົກກະຕິການບໍລິຫານສ່ວນດ້ວຍຄ້າທີ່
ອຳເກອພັນສັນຄົມ ຈັງຫວັດຊລບູຮີ

คำชี้แจง ໂປຣຄ່ານແລະພິຈານາຄາດ້ານແລ້ວທຳເຄື່ອງໜາຍ ✓ ລົງໃນ ○ ທີ່ຕຽດກັບຄວາມຄົດເຫັນ
ຂອງທ່ານ

ຄູນກາພາກາຮີໃຫ້ບໍລິຫານສ່ວນດ້ວຍຄ້າທີ່ດິນ ຂອງອົກກະຕິການບໍລິຫານສ່ວນດ້ວຍຄ້າທີ່ ອຳເກອພັນສັນຄົມ ຈັງຫວັດຊລບູຮີ	ຮະດັບຄວາມຄົດເຫັນ			
	ເກີ້ນດ້ວຍ ນາກທີ່ສຸດ (4)	ເກີ້ນດ້ວຍ ຄ່ອນຫ້າງ ນາກ (3)	ເກີ້ນດ້ວຍ ຄ່ອນຫ້າງ ນ້ອຍ (2)	ເກີ້ນດ້ວຍ ທີ່ສຸດ (1)
ຄວາມເຂົ້າສີ້ໄດ້				
1. ພັນກົງຈານມີຄວາມສາມາດໃນການບໍລິຫານໄປປຽນມາ ແລະຖືກຕ້ອງ				
2. ພັນກົງຈານແລະໜ່ວຍງານມີການໃຫ້ບໍລິຫານທີ່ໄດ້ມາຕຽບຮູ່າງອອງ ຮາກການ				
3. ພັນກົງຈານມີການໃຫ້ບໍລິຫານຕ້ອງຄວາມຮວດເຮົວ				

คุณภาพการให้บริการชำรุดภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรนบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย มากที่สุด (4)	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก (3)	เห็นด้วย ค่อนข้าง น้อย (2)	เห็นด้วย ที่สุด (1)
4. พนักงานมีจิตใจรักบริการ ให้บริการมีคุณภาพอย่าง สม่ำเสมอ
5. พนักงานสามารถตอบข้อข้อถามจากประชาชนได้อย่าง ชัดเจน
การตอบสนอง				
1. พนักงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือ ความรู้สึกของประชาชนผู้รับบริการได้เป็นอย่างดี
2. พนักงานมีความเต็มใจที่จะให้บริการ
3. พนักงานมีความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา เช่น ช่วงพักกลางวัน หรือนอกเวลาราชการ
4. พนักงานมีการติดต่อกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การแข่งกำหนดการชำรุดภัย
5. พนักงานปฏิบัติต่อประชาชนผู้มารับบริการเป็นอย่างดี
ความสามารถ				
1. พนักงานมีความรู้ในเรื่องภัย และสามารถให้คำแนะนำที่ เป็นประโยชน์ได้
2. พนักงานจัดเตรียมเอกสารไว้พร้อมและเพียงพอสำหรับ การปฏิบัติงาน
3. พนักงานมีการแนะนำในการกรอกเอกสารและแบบพิมพ์ ต่าง ๆ
4. พนักงานมีความสามารถในการสื่อสารอย่างชัดเจนกับ ประชาชนที่มารับบริการ
5. พนักงานมีความสามารถในความรู้วิชาการที่จะให้บริการ และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

คุณภาพการให้บริการชำรุดเสื่อมและที่คิน ขององค์กรนิทรหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย มากที่สุด (4)	เห็นด้วย มาก (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย ที่สุด (1)
การเข้าถึงบริการ				
1. รูปแบบการให้บริการไม่มีระเบียบทึบตันมากนักหรือ ซับซ้อนเกินไป				
2. เวลาที่ให้บริการเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ				
3. พนักงานอยู่ในสถานที่ที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้ตลอดเวลา				
4. ขั้นตอนการให้บริการมีช่วงเวลาครอบคลุมเหมาะสม				
ความสุภาพอ่อนโยน				
1. พนักงานติดต่อผู้จากสุภาพอ่อนน้อม มีมารยาทดี				
2. พนักงานมีความนับถือในตัวผู้รับบริการ				
3. พนักงานมีการแต่งกายที่สุภาพเรียบร้อย				
4. มีพนักงานต้อนรับ ค่อยให้คำแนะนำเรื่องการบริการต่างๆ				
5. พนักงานต้อนรับด้วยยิ้มและความเป็นกันเอง				
การสื่อสาร				
1. พนักงานมีการประสานงานเป็นอย่างดี สื่อสารเข้าใจง่าย				
2. รับฟังความคิดเห็นตลอดจนข้อเสนอแนะหรือคำติชมใน เรื่องต่างๆ				
3. มีพนักงานรับผิดชอบงานหน้าที่ต่างๆด้วยเจตนา				
4. มีการอธิบายขั้นตอนการให้บริการชัดเจน				
5. การให้บริการเป็นลำดับขั้นตอน เข้าใจง่าย				
ความซื่อสัตย์				
1. พนักงานมีการคิดเบี้ยปรับในการชำรุดเสื่อมและที่คิน				
2. มาตรการลงโทษในการเลี้ยงกาญัณ์ความเหมาะสม				
3. พนักงานปฏิบัติตามกฎหมายภาษาอากรอย่างเคร่งครัด				
4. คุณภาพของงานบริการมีความเที่ยงตรง ไม่มีข้อผิดพลาด				

คุณภาพการให้บริการชำรุดภัยโรงเรือนและที่ดิน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี	ระดับความคิดเห็น			
	เห็นด้วย มากที่สุด (4)	เห็นด้วย ค่อนข้าง มาก (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย ที่สุด (1)
ความปลอดภัย				
1. มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เทคโนโลยีในการรักษาความปลอดภัยข้อมูลของผู้มาใช้บริการ เช่น ระบบคอมพิวเตอร์				
2. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยภายในและภายนอก เช่น ที่จอดรถ				
3. มีระบบการเก็บรักษาเงินภาษีที่ปลอดภัย สถานที่รับชำระภาษีมีความปลอดภัย				
ความเข้าใจ				
1. สามารถจดจำรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้มาใช้บริการ ได้				
2. สามารถเพิ่มบริการต่าง ๆ ความจำเป็นและความต้องการของผู้มาใช้บริการ ได้อย่างทันท่วงที				
3. สามารถเจราหรือข้อคิดเห็น ได้เมื่อจำเป็น เช่น การถึ่ม เอกสารสำคัญ				
4. การให้คำแนะนำและการเอาใจใส่ผู้มาใช้บริการ				
การสร้างสิ่งที่ชั้นต้องได้				
1. มีการจัดทำป้ายแสดงขั้นตอนในการชำรุดภัยแต่ละประเภทชัดเจนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ				
2. มีการจัดทำป้ายและสื่อเชิญชวนให้ประชาชนเข้าร่วมงานตามกำหนดเวลา				
3. สถานที่ในการรับชำระภาษีเป็นสัดส่วนและสะดวกสบาย				
4. ขั้นตอนในการรับชำระภาษีไม่ซับซ้อน มีการเรียงลำดับคิว				
5. ที่จอดรถสะดวก กว้างขวาง				

ขอขอบพระคุณในการอนุเคราะห์ของท่าน